XXXII. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1976. FEBRUÁR 12.

Ludas Matyi

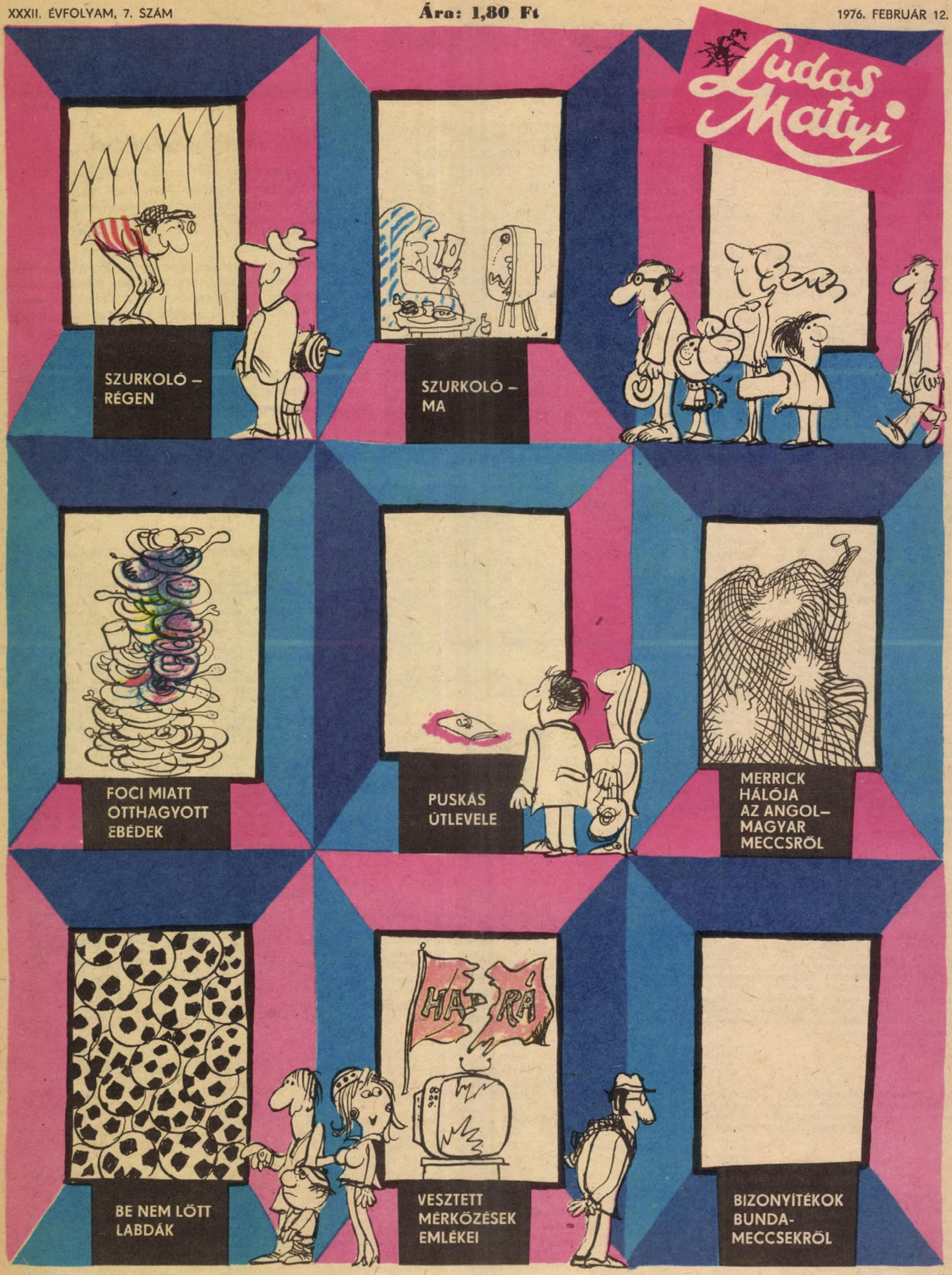
SZURKOLÓ – RÉGEN
SZURKOLÓ – MA
FOCI MIATT OTTHAGYOTT EBÉDEK
PUSKÁS ÚTLEVELE
MERRICK HÁLÓJA AZ ANGOL–MAGYAR MECCSRŐL
BE NEM LŐTT LABDÁK
HAJRÁ
VESZTETT MÉRKŐZÉSEK EMLÉKEI
BIZONYÍTÉKOK BUNDA-MECCSEKRŐL

Képzelt kiállítás az MLSZ 75. születésnapjára

Sajdik Ferenc rajza

KEDVES LUDAS!

KOMÁMASSZONY, HOL A FŰZŐ?

Tagadhatatlan, hogy az új férficipők változatosak. Ilyen díszítés, olyan díszítés, ilyen varrás, olyan varrás, sárga, meg piros betét, magas sarok, vagy csuka-orr található mindannyin. Többségükhöz fűző is kell, hogy viselőjének lábán megálljon, le ne essen minden lépésnél. A fűzőkhöz a cipő bőrén, vagy az azt helyettesítő anyagon különböző lyukak vannak, amelyeket sárgaréz csillagocska, vagy hatalmas fém háromszög, esetleg egyéb díszes ábra keretez. De az is előfordul a szolídabb külsejű lábtyűkön, hogy egyszerűen ott áll a kis lyukacska, minden dísz nélkül. A fűző szélessége és hosszúsága a lyukak nagyságához és számához igazodik. Azé a fűzőé, amit a vásárláskor a cipőben találunk!

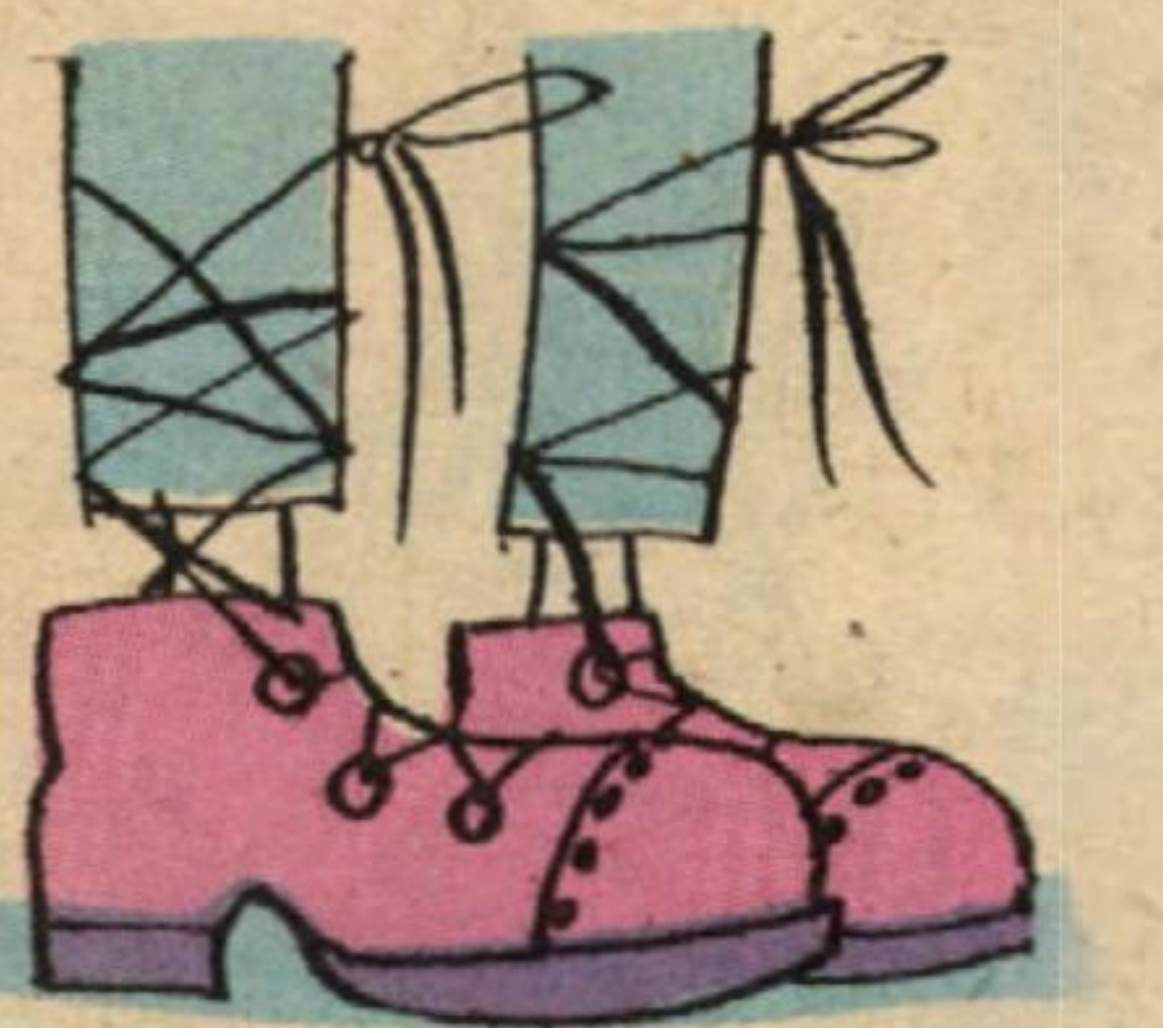

Aztán hordjuk a cipőt, s a fűző elszakad. Sebaj, veszünk másikat. Azaz...

Cipőbolt nem árusít cipőfűzőt. Miért is árusítana? Szakbolt az, nem krajzleráj, ahol a profilon kívül eső dolog is kapható! Vajon hol található? Rövidárubolt? Nem. Háztartási bolt? Valamikor ide tartozott. Aprócikkek boltja? Most nincs. Utcai maszek árus? Sajnos, nincs. Ahol meg van, színes, többféle zsinórból csomózott, ökörkötő alkalmatosságnak is alkalmas textíliát kínálnak, mondván, ez a divat. Végre, egyhetes keresés után, egy áruház önkiszolgáló polcán, a háztartási vegyescikkek között ott a cipőfűző. Kétféle. Barna és fekete. Olyan, amilyen elszakadt, még egyszer ebben az életben nem kerül a boltokba. Az egyszerűbb fekete, vagy barna fűzők között sincs választék. Hatvan centiméter hosszú, lapos, csúszós-sikamlós műszálból készült valami, ami nem állja a kötést, de ráadásul hosszú is. A félcipők többségéhez legfeljebb huszonöt centi fűző kellene. Kapható hatvan, esetleg nyolcvan. Elvágni nem célszerű. Mit lehet tenni? Az antik harcosok divatja szerint a félcipő fűzőjével térdig behálózzuk lábszárunkat. A cipő nem esik le, s talán új divatot is teremtünk. Esetleg visszatérünk a cúgos cipőhöz, bár sokan hordják napjainkban is. Még rosszabb esetben felkötjük a cipőt cukorspárgával, bár az is ritkaság napjainkban. Ez sem lehet végleges megoldás. De annál még mindig jobb, mint ha arra várunk, hogy a cipőfűzőellátás — ha nem is luxusigényeket kielégítően — de folyamatosan biztosított legyen. Még akkor is, ha nem túl nyereséges árucikk.

(bm)

MENJEK MINDENNAP MAKÓRA?

Három éve Budapesten dolgozom, mint szakmunkás, a Taurus gumigyárban. Albérletben lakom, állandó bejelentett lakásom Makón van, a szüleimnél.

Ez év őszén férjhez mentem, a férjem szintén vidéki és ugyanannál a vállalatnál dolgozik, mint én. Négy és fél hónapos terhes vagyok. Megkaptam az SZTK-tól a szokásos tejutalványt, de amikor azt a tanácsnál be akartam váltani, elutasítottak, mondván: rendelkezéseik értelmében azt csak Budapesten állandó lakással biró terhesek kapják.

Államunk törvényei szeretettel gondoskodnak a kismamákról és a jövendő gyermekek egészséges fejlődéséről. Nem tudom azonban, hogy a vidékről Pestre került munkások miért mostoha állampolgárok? Vagy utazzam naponta kétszer 6 órát Makóra és vissza, ha friss tejhez akarok jutni.

Sánta Jánosné
Budapest XIV., Róna park 4.

Az olvasó megkérdezi...

...miért olyan elhanyogolt a budai Naphegy utca? A 19. számtól felfelé az út teljesen járhatatlan, agyagos sarat kell dagasztani az arra járóknak. Várható, hogy sürgősen intézkedik a tanács?

...miért olyan gyakori az áramszünet Érden? Igen sokszor még vasárnap, meg munkaszüneti napokon sincs áram napközben. Mikor végezzék el a mosást, gyermekfürdetést, mikor porszívózzanak a hétközben dolgozó asszonyok?

...hol lehet 70 literes Lehel hűtőgéphez fűtőtestet szerezni? (Aki tudja, írja meg a következő címre: Szabó József, 1091 Budapest. Üllői út 69.)

...Nádas László — Korényi János: Kazánfűtés című könyvét hol tudnánk megszerezni? Tanfolyamra járunk, de nincs tankönyvünk, kellene belőle húsz darab. Hol keressük? (Választ vár: Kedves János, 3600 Ózd II. ker., Hajnóczi Pál u. 12.)

REGÉNYES UTAZÁS FÜREDRŐL KARCAGRA

Ma, a korszerű technika, a fejlett közlekedési eszközök korában olyan motorvonat közlekedik Karcag és Tiszafüred között, napi öt (illetve pénteken hat) alkalommal, amely a XIX. századot idézi fel bennünk.

Szedett-vedett motorkocsikból álló szerelvényen beépített, kiselejtezésre érett kályhák adják a meleget. Ha adják. De ezek a kályhák csak füstölnek, nem melegítenek. Még az sem lenne baj, ha füstölnek, csak legalább kifelé füstölnének, ne a kocsi belsejébe. Igaz, hogy a rossz szén is ludas ebben.

Ha az utasok nem tesznek a tűzre, más nem tüzel. A kalauz azt mondja: ő a fűtésért nem kap pénzt.

A 45 kilométeres, közel másfél órás utat ajánlatos bundában megtenni: az ajtók és az ablakok nem zárnak rendesen. Menetközben az ajtó kinyílik, az ablakok lerázódnak, néhány ablakot nem is lehet felhúzni. Még szerencse, hogy enyhe a tél. De mi lesz, ha havazik? A három különböző méretű és típusú kocsiból álló szerelvényt általában két motor vontatja. Többszöri erőlködés után az utasok „biztatására" nagy nehezen elindul, de nem lehet tudni, hol áll meg. Január 6-án a Tiszafüredről 6.34-kor induló vonat Tiszaszőlős és Tiszaszentimre között állt meg és hiába „biztatták" az istennek sem indult el. A Kunmadarason levő tehervonat gőzmozdonya jött segítségül, hogy kétórás késéssel bevontassa a szerelvényt Karcagra.

A kocsi padjai olyan piszkosak, kormosak, hogy csak munkaruhában érdemes utazni. Olvasni ne is próbáljon senki. Örüljünk, ha a sötétben a jegyünket megtaláljuk! Jegyünket, amelynek az ára ugyanannyi, mintha normális körülmények között utaztunk volna vele.

Kovács Ágoston
Tiszafüred, Járási Hivatal

A CÍMZETT VÁLASZOL

A MJÖLK feliratú csomagolóanyagban svéd cégnek exportálunk táblás tejcsokoládét. Piaci okok miatt a vevő ideiglenesen nem vesz át árut. A csomagolóanyagból a Budapest Csokoládégyár jelentős készlettel rendelkezik. A nyomda a burkolóra tévesen az étcsokoládé fogyasztói árát nyomta rá.

A gyártó, a Budapest Csokoládégyár, tájékoztatta kereskedelmi partnereit, hogy MJÖLK feliratú csomagolóanyagban étcsokoládét tud forgalomba hozni, és megállapodtak, hogy a termék csak „Télapó" csomagokba kerül. A megállapodás ellenére boltokban is árusították a fogyasztókat megtévesztő, nem szabványosan jelölt terméket. A gyártó mulasztást követett el, mert nem ellenőrizte, hogy a forgalombahozatal a megállapodás szerint történik-e. A Magyar Édesipar vezérigazgatója elrendelte a mulasztók felelősségre vonását, valamint a gyári vezetők prémiumának csökkenését.

Farkas István
Magyar Édesipar ker. ig.

A „Rosszabbul is történhetett volna" című cikkre válaszolva közöljük, hogy gépkocsivezetőnket a kifogásolt eljárásért felelősségre vontuk. Nyomatékosan felhívtuk figyelmét az utazóközönséggel szembeni előzékeny és udvarias magatartásra.

Sáfrán Andrásné,
a BKV Panasziroda vezetője

A „Könyv és kávé" címmel megjelent panaszra az alábbiakat közöljük:

A panaszban említett könyvhirdetés megjelenését követően a boltban, sorozatos hanyagságok következtében, több rendelés elkallódott. A kivizsgálás után a vétkes dolgozót felelősségre vontuk.

A panasztevőnek külön írunk ez ügyben és szíves elnezését fogjuk kérni az okozott bosszúságért.

Vállay Béla
főosztályvezető
Állami Könyvterjesztő Vállalat

„CSUDAJÓ?"

Közértbolt a Lenin körút 60. szám alatt. A bejáratnál elhelyezett emblémán ezt olvasom: Csudajó Élelmiszer Áruház. Csudajókedvűen kiválasztok egy üveg hétdecis balatonfüredi rizlinget (az üvegen a bor ára nincs feltüntetve). A pénztárosnő villámgyorsan beüti a gépbe: 39.90. Mögöttem hosszú sor áll, ezért én is villámgyorsan fizetek, de utána megkérdem:

— Biztos, hogy 39.90-be kerül?

— Biztos — válaszolja fölényesen az ifjú nő és már a következő vevővel foglalkozik. Megkeresem az üzletvezetőnőt:

— Szíveskedjék megmondani, mi az ára ennek az italnak?

— 39.90 — feleli határozottan. Így hát nem kételkedhetem, hiszen nemcsak a pénztárosnő, hanem az üzlet vezetője szerint is ez a búfelejtő nedü 39,90-be kerül. Magam sem tudom, miért, de tovább kötekedem:

— Szabadna látnom erről egy hivatalos számlát, szállítási jegyzéket?

— Tessék várni. Utánanézünk — mondja a vezetőnő kissé ingerülten, és eltűnik a raktárban. Álldogálok az üzletben és várok. Immár egy negyed órája. Közben az egyik eladó udvariasan érdeklődik:

— Reklamálni tetszik?

— Igen. Egy üveg balatonfüredi rizlinget vettem. Ön szerint mibe kerül?

— 31 forint — válaszolja nagyon barátságosan. Lassan közeleg a záróra. Türelmem fogytán. Benyitok a raktárhelyiségben levő irodába.

— Elnézést, sajnos a bor számláját nem találjuk, de majd megkérdem az árát telefonon — mondja az üzletvezetőnő és tárcsáz. Néhány perc múlva zavartan közli velem: — A balatonfüredi rizling bolti ára 33 forint. Emberek vagyunk. Tévedhetünk.

Ez kétségtelen. De mindez elkerülhető lenne, ha az összes árucikken jól olvashatóan fel lenne tüntetve a fogyasztói ár. Úgy gondolom, a „Csudajó Élelmiszer Áruháznak" még tennie kellene egyetmást, hogy valóban csudajó legyen.

(g—os)

KÍNA OLAJAT EXPORTÁL

Endrődi István rajza

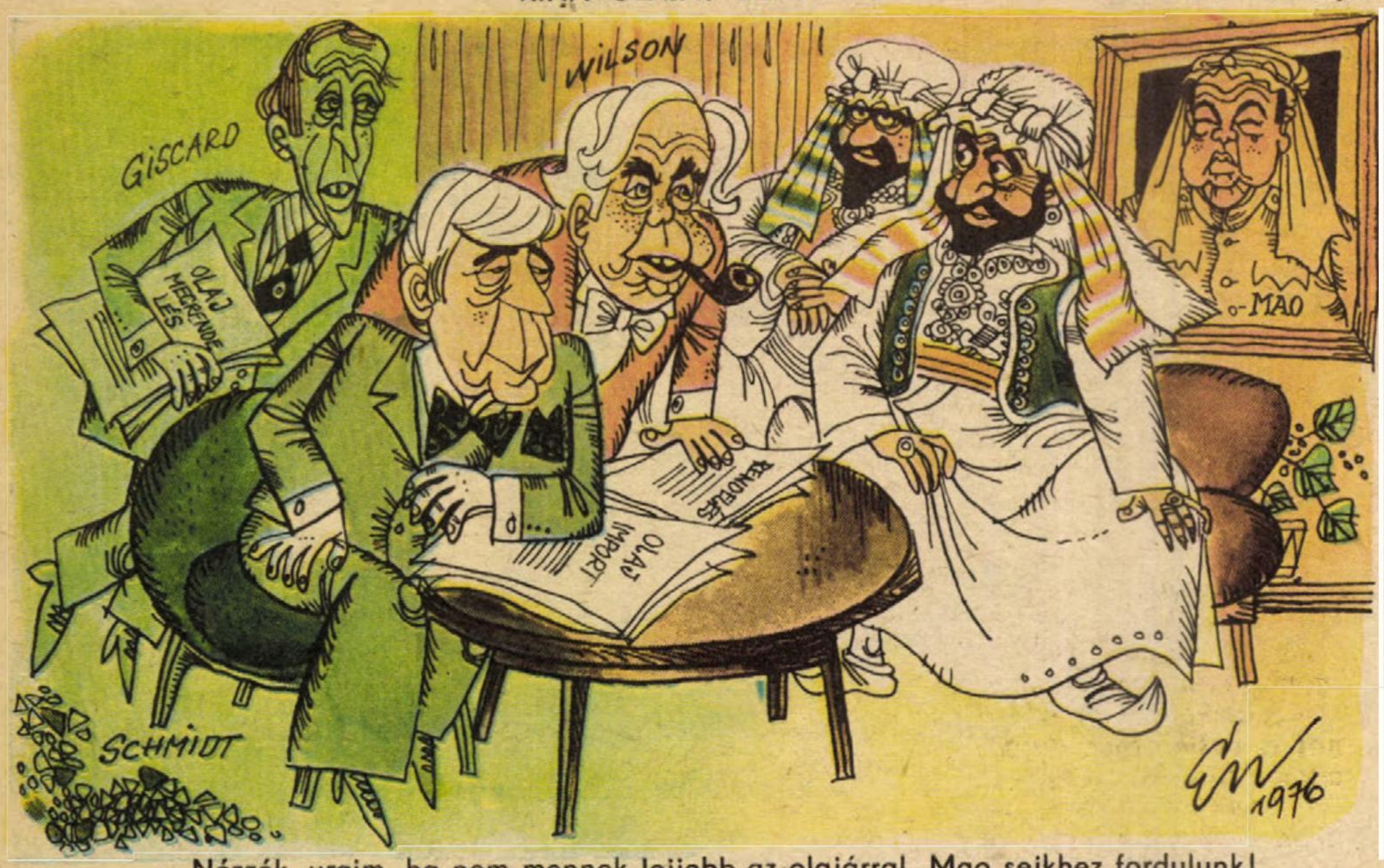

– Nézzék, uraim, ha nem mennek lejjebb az olajárral, Mao sejkhez fordulunk!

SÜRGŐS TEENDŐ

Tót Gyula rajza

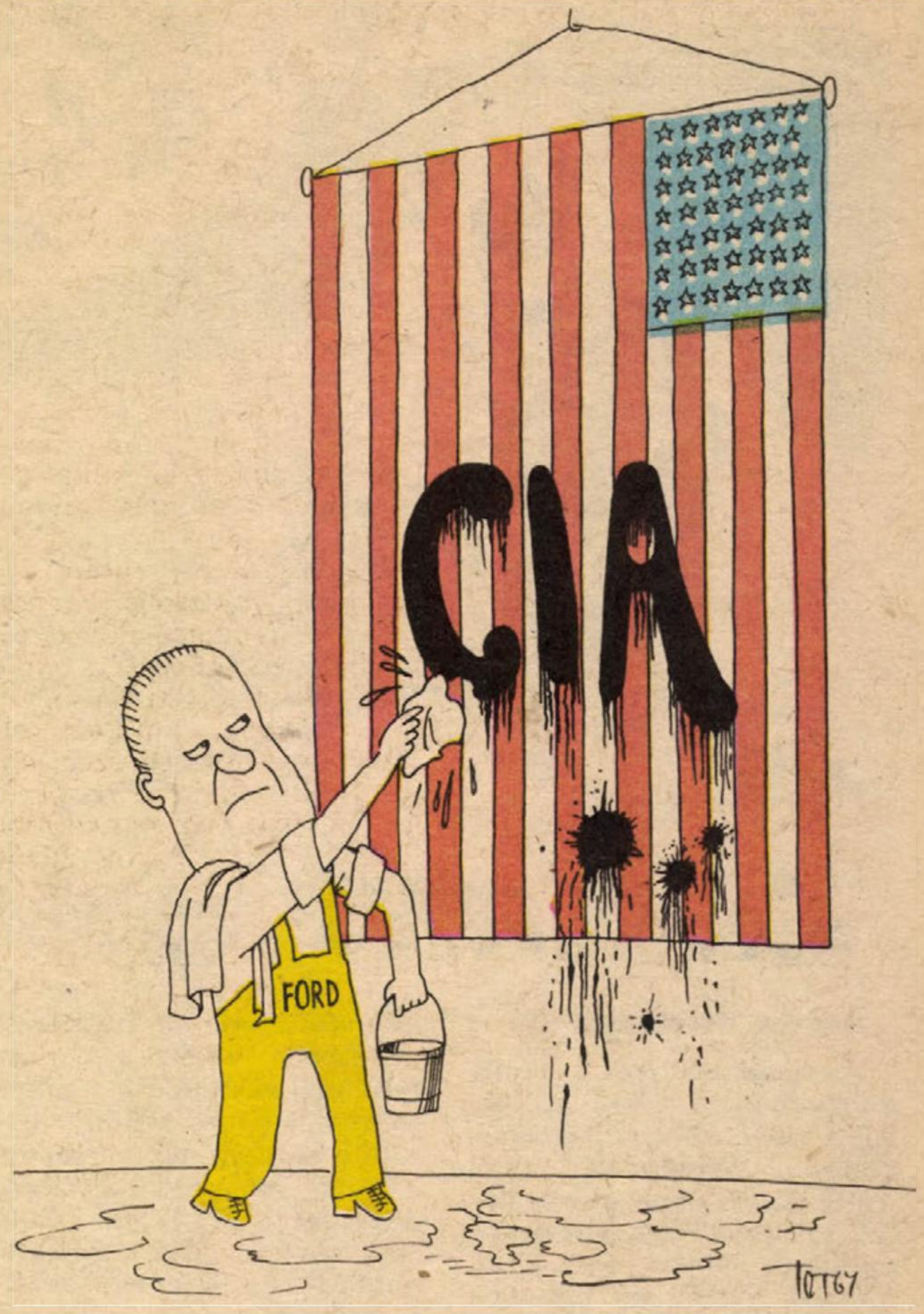

Egy konyha hanyatlása

A „Nemodabuda Étterem" konyhája messze földön híres volt azok előtt, akik fogékonyak voltak a gasztronómia iránt. Nem egy törzsvendég került ki a pesti oldalról, sőt, külföldi vendéget még Kispestről is átvittek egy-egy vacsorára a budai Nemodába, valódi ínyencfalatokra. A konyhafőnök, a séf, a híres Donnervetter szakácsdinasztia késői unokája volt, kik évtizedek óta adták át egymásnak a mártások és a fűszerek titkát; egy-egy zsiványpecsenyét még nézni is szép volt, nemhogy enni.

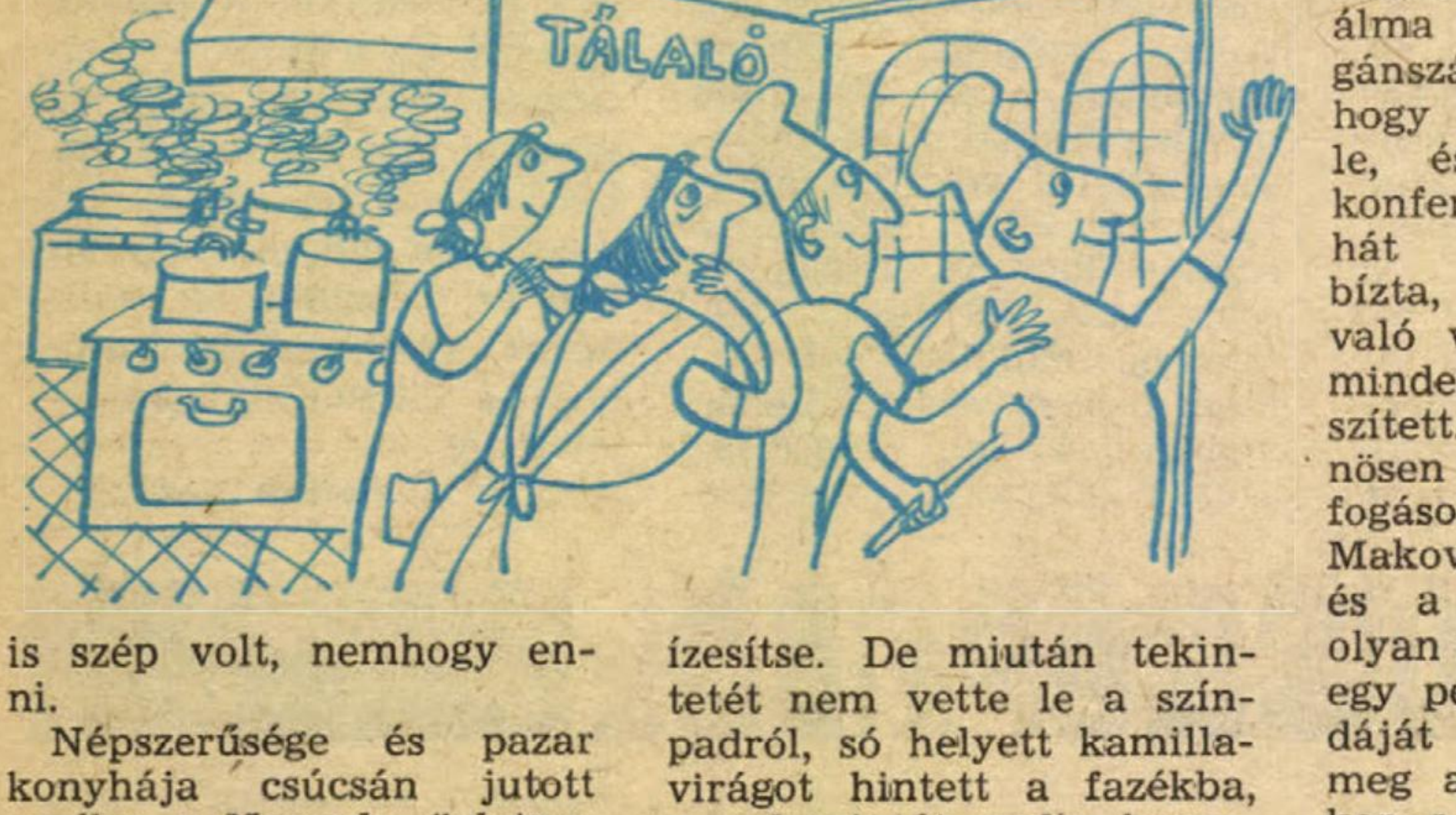

Népszerűsége és pazar konyhája csúcsán jutott eszébe a Nemoda üzletvezetőjének, hogy a nyárson és roston sült csodák mellé szórakoztató, kulturális programot is nyújt ezután a vacsorához, kedves vendégeinek. Egy szombat este volt a premier: az asztalokon a hétnyelvű étlap mellett ízléses kis műsorfüzet adta tudtul, hogy ezután minden este szórakoztató műsor lesz a Nemodában.

Amikor este kilenckor az étterem asztalai mellett kialudtak a hangulatlámpák, és egyetlen reflektor sugárfényében a műsor szóvivője, Lókátai üdvözölte a kedves közönséget, valamennyi felszolgáló és a konyha művészei is ott szorongtak a tálaló ajtajában, hogy egyetlen szót se veszítsenek a műsorból. Lókátai közvetlen üdvözlő szavai után felcsendültek a világhírű mjuzikel, a „Májling Dzsó" dallamai, mely alatt a tűzhelyen szénné égett a májjal pirított gomba.

Most a Fergessen-ikrek kettőse következett, kikbe a séf már régóta szerelmes volt, egyformán, mindkettőjükbe, ezért csak egy pillanatra futott be a konyhába, hogy a tyúklevesre ránézzen, és megízesítse. De miután tekintetét nem vette le a színpadról, só helyett kamillavirágot hintett a fazékba, a palacsintát pedig bazsalikommal szórta be. Ezalatt a legifjabb Donnervetter-dédunoka, a kis kukta, lángoló töpörtyűs pogácsát készített rummal és tejszínhabbal, mert titokban ő is szerelmes volt a kettő közül valamelyik Fergessen-lányba.

Ezután lépett a dobogóra Augusztus Péter, parodista, velőtrázó sikerrel, a szó szoros értelmében, mert a rettentő kacagástól a konyhafőnök a velőscsontot a lekváros derelyébe rázta. A műsor összeállítói viszont tudták, miként kell egy műsor koncepcióját megcsinálni: a kacagás után egy megható anyasanzon következett, a kutyaszínházból jól ismert Firhang Inci tolmácsolásában. Donnervetter a szám alatt annyire összekönnyezte az almásrétest, hogy vízben főtt krumplival lehetett csak elfogyasztani, körettel együtt.

Ezen az estén a vendégek kevés jó falatot fogyasztottak a műsor után, de legtöbbjük a műsor előtt vacsorázott. Ezek másnap is felkeresték az éttermet. De már öt órakor sem kapták meg a megszokott csemegéiket. Donnervetter ugyanis már délelőtt, tíz óra óta lázasan írt egy számot a műsorhoz. Régi álma volt egy kis magánszám, azon dolgozott, hogy estig elkészüljön vele, és megmutathassa a konferansziénak. A konyhát a ruhatáros-nénire bízta, aki a felvidékről való volt, és negyven éve mindent liptói túróval készített. A vendégek különösen a túrós-gulyást kifogásolták aznap, ezért Makovec néni felmondott, és a ruhatárban aznap olyan fejetlenség volt, hogy egy perzsa vendég a bundáját csak reggel találta meg a nagydob alatt, mikor a repülőgépe már elment.

Amikor — két hét után — a műsor szerződése lejárt, a nagy hírű „Nemodabuda" esténként már tátongott az ürességtől. Kizárólag futó vendégek tértek be az étterembe, sörözni, sőt, ami még soha nem fordult elő az étteremben: egy este az üzletvezető kénytelen lett kihívni az URH-sokat, mert a séf összeverekedett egy részeg vendéggel, akinek felolvasta a magánszámát.

A „Nemodabuda" jelenleg zárva van. Állítólag önkiszolgáló-büfé lesz belőle, mert mint étterem nem ment.

Somogyi Pál

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Nézd ezt az órát! Most vettem. Az üzletben azt mondták, hogy életem végéig szól.

— No, ha ez így van, akkor sürgősen csináltasd meg a végrendeletedet!

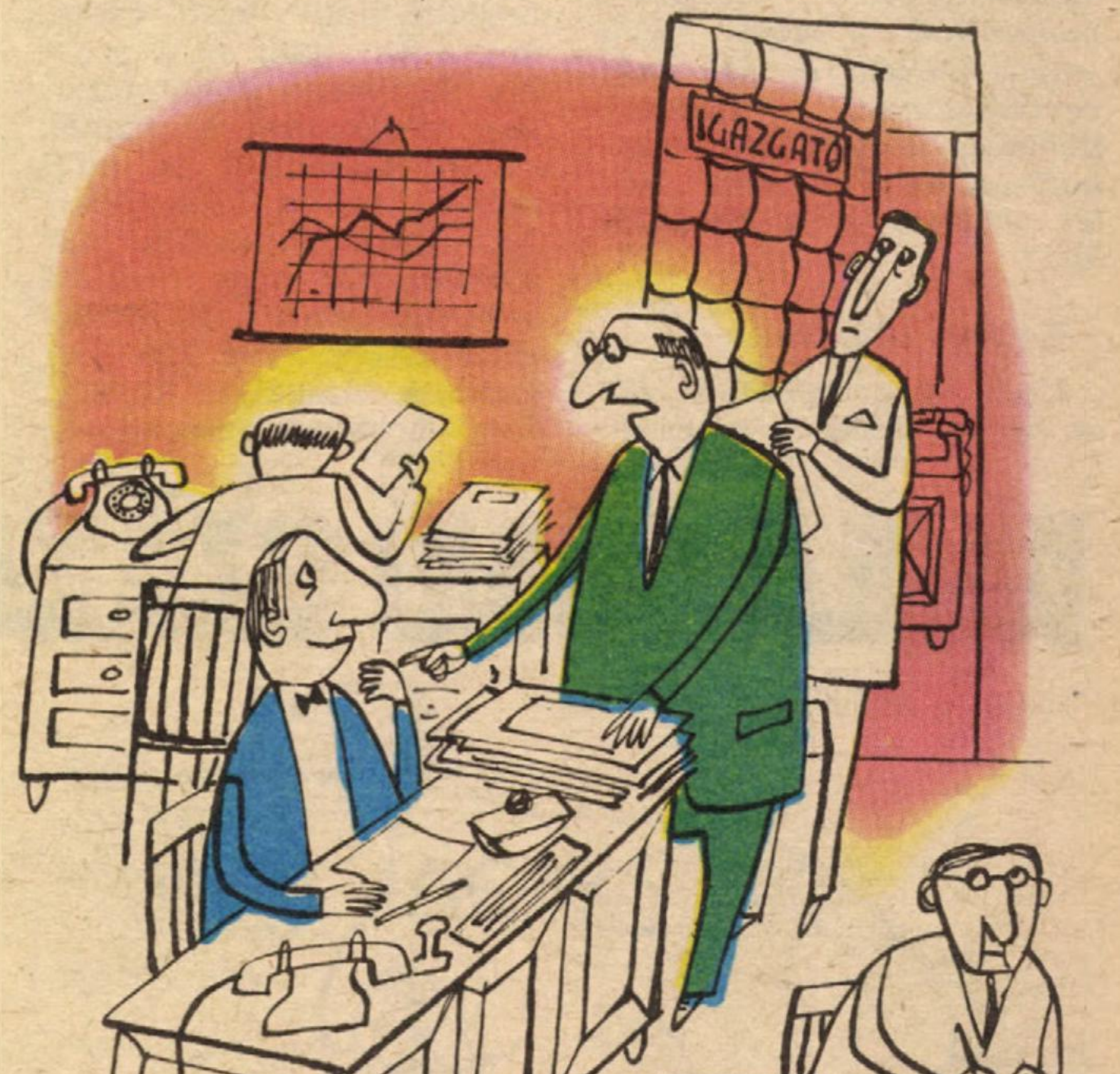

– Magát elküldjük jutalomüdülésre. Legalább amíg távol lesz, nem tud itt annyi ostobaságot csinálni!

JÓSÁGOS NÉNI

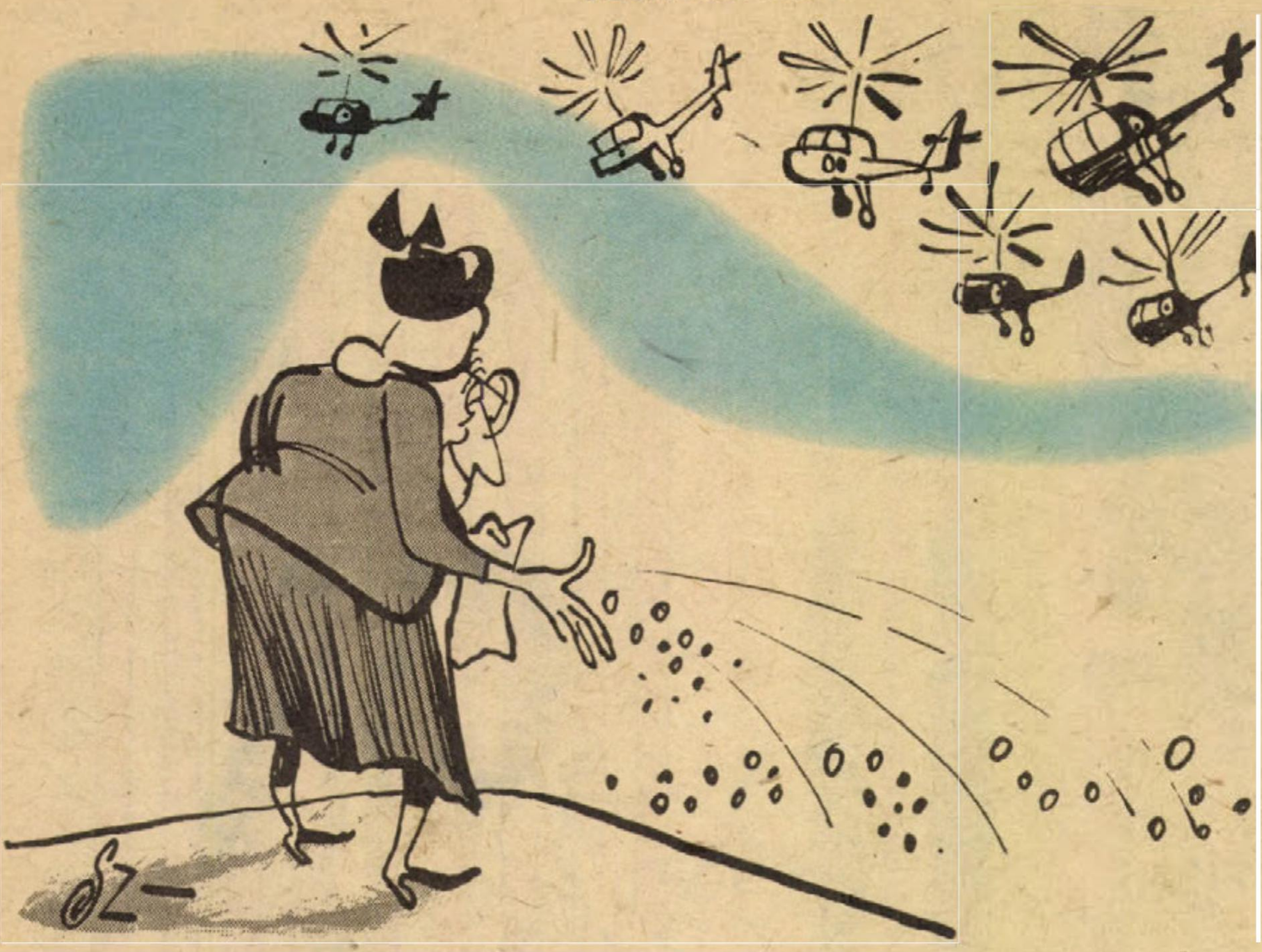

NAGY EMBER

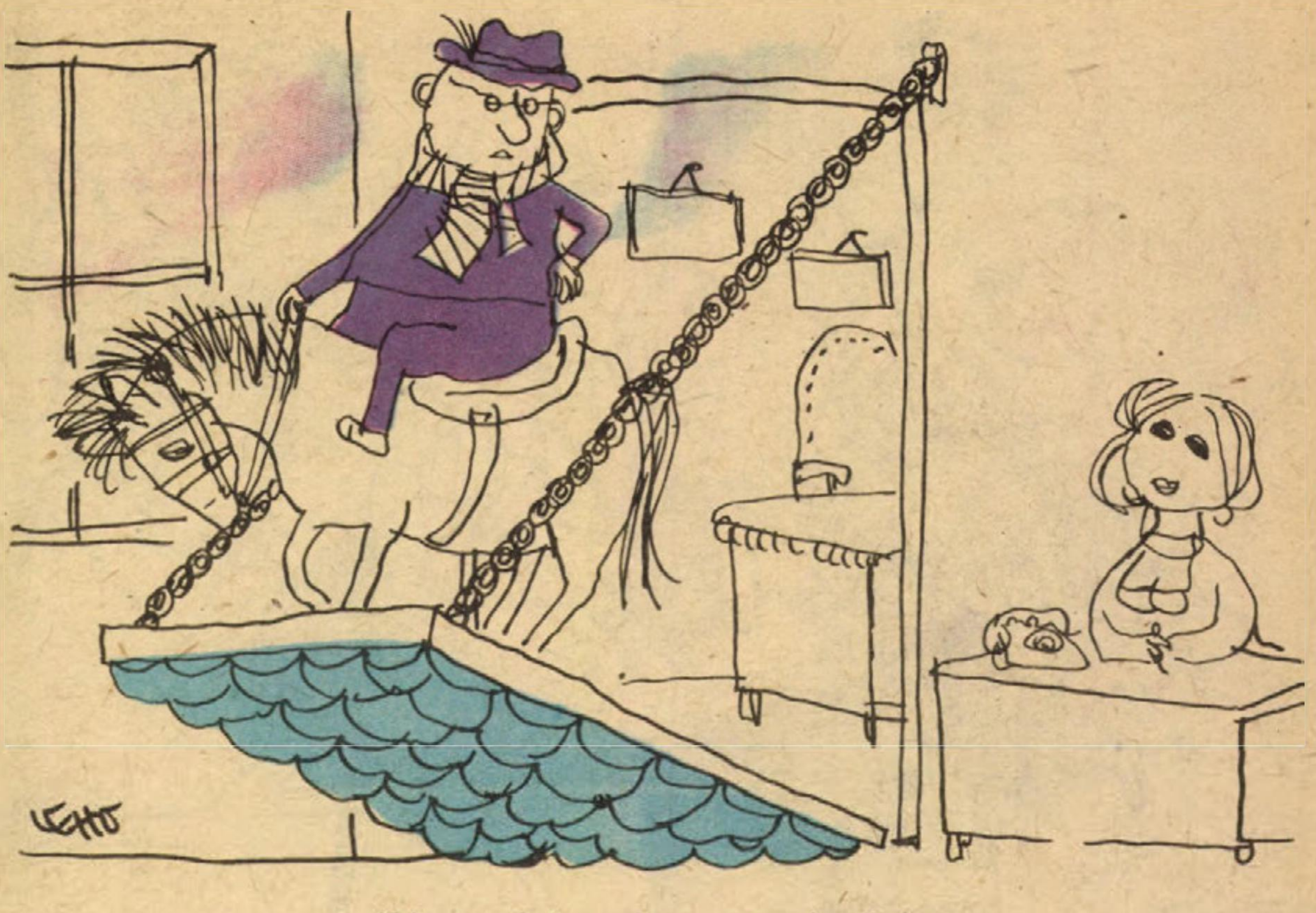

– Kilovagolok a kispesti telepünkre . . .

Levélváltás egy rövid tévéfilmről

Kedves Szerkesztő úr!

A televízió Hét című műsorában, a többi között, egy rövid filmet láttam. Ebben bemutatták az Ápisz-üzletekben a vevőkkel szívesen foglalkozó, jó eladókat, de az olyanokat is, akik a polcnak támaszkodva álldogáltak, és mit sem törődtek az önkiszolgáló-üzletben tanácstalanul csellengő, árut kereső vevőkkel.

Nem tudom, hogy mi a KERORG, amelynek pszichológusa irányította a vizsgálatot. Magyarázat nélkül is érthető volt a hangnem, amelyen az eladó a vevővel beszélt. Arra gondoltam: miért nem a Közért és a Csemege és más szakmabeli üzletekben végeznek ilyen felméréseket, az eladók egy részének kereskedőhöz méltatlan modoráról? Miért kell emiatt nekem és sok más vevőtársamnak, idegeink kímélése érdekében, csukott szemmel és süket füllel végeznünk a bevásárlást?

Kedves Olvasónk!

Hogy mi a KERORG, azt az ön kérdésére is készséggel elárulom, de még szívesebben azért is, mert feltételezésem szerint a kereskedelem jó néhány vezetője szintén elolvassa, és előttük sem marad titok, hogy mi a KERORG. Teljes nevén: Kereskedelmi Munka- és Üzemszervezési Intézet.

Az Ápisz igazgatója, mint a tévében ön is láthatta, fiatal és gyors észjárású vezető. Tudta, hogy mivel foglalkozik a KERORG, sőt megbízást adott neki, hogy az Ápisz üzleteiben készítsen vizsgálatot *magnó- és diafelvételekkel az eladók magatartásáról, a vevőkkel való bánásmódról.* A vizsgálat több pozitívumot tárt fel, mint negatívumot. Persze könnyű volt, mert ez felel meg a való helyzetnek: papírboltjaink (könyvkereskedéseink) kultúrcikkeket árusítanak, és a szakma üzleteiben kulturáltabban viselkednek az eladók és udvariasabbak is, mint számos egyéb szakmában. Az Ápisz igazgatója úgy nyilatkozott, hogy megérte a vállalatának a KERORG által felszámított 120 ezer forintos vizsgálati költség. Ezért nemcsak vizsgált, de szakértő pszichológusával elemző magyarázatot is adott a tévénézőknek. Ennél persze jóval bővebb elemzést kapott az Ápisz, amelyből a vállalatvezetés a feltárt hibákat orvosolni tudja.

Hogy milyen hatással volt ez a szakmában dolgozó eladók magatartására, arról már másnap személyesen is meggyőződhettem. Műbőr aktatáskát vásároltam egy körúti Ápiszboltban. Rendkívül előzékenyen szolgáltak ki, segítettek a kiválasztásban, megnézték a raktárt is, hogy vajon ott nem találnak-e megfelelőbbet. Az eladó a pénztárig kalauzolt, udvarias szavakkal elköszönt tőlem, és kérte, hogy máskor is látogassam meg őket.

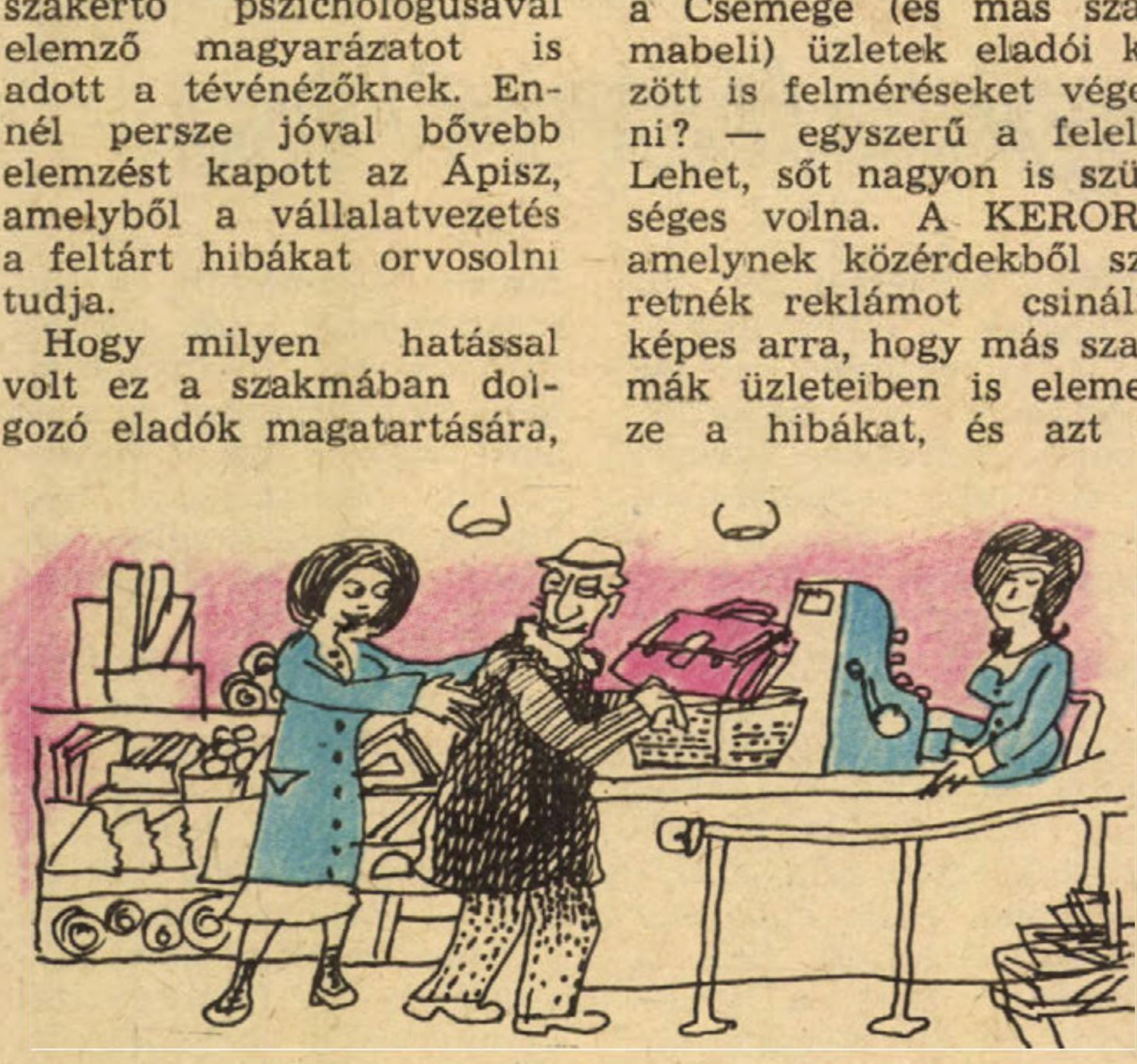

Arra a kérdésére, hogy miért nem lehet a Közért, a Csemege (és más szakmabeli) üzletek eladói között is felméréseket végezni? — egyszerű a felelet. Lehet, sőt nagyon is szükséges volna. A KERORG, amelynek közérdekből szeretnék reklámot csinálni, képes arra, hogy más szakmák üzleteiben is elemezze a hibákat, és azt is, ami jó. Hogy drasztikus hasonlattal éljek, elemi iskolás koromban, minden osztályban, de legalább minden iskolában, a folyosón látható volt két alkoholizmus elleni tabló. Az egyiken kackiás bajszú, pirospozsgás, jól fésült, fiatalember mellképe volt látható, szépen vasalt, hófehér ingben. A kép aláírása: „Józan Miska 25 éves korában." Ugyanezen a tablón, mellette, egy borostás arcú, elhanyagolt külsejű, szemmel láthatóan pityókás és öreges hatást keltő ember mellképe. A kép aláírása: „Részeges Miska 25 éves korában." Mellette a másik tabló is az alkohol hatását példázta. A jó példa képaláírása: „Józan Juliska 25 éves korában." Szép, sudár derekú, egészséges falusi lányt ábrázolt. A rossz példa képaláírása: „Részeges Juliska 25 éves korában." A kép egy elnyűtt, öregedő, beesett szemű, szürke arcú nőt mutatott. Mondanom sem kell, hogy mind a két Miska és mind a két Juliska ugyanaz az ember volt. Így akarták összevetni a jót a rosszal és megmutatni: mi a különbség a két út között?

Más vonatkozásban a KERORG az üzletek eladói hálózatán belül képes rávilágítani a különbségekre és a hibákra. Képletesen szólva, ki tudja választani az ocsút a búzából. Arra még csak gondolni sem merek, hogy éppen ez riasztaná el egyik-másik kereskedelmi vállalatot a KERORG igénybevételétől.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD REPÜLŐGÉPEIBŐL

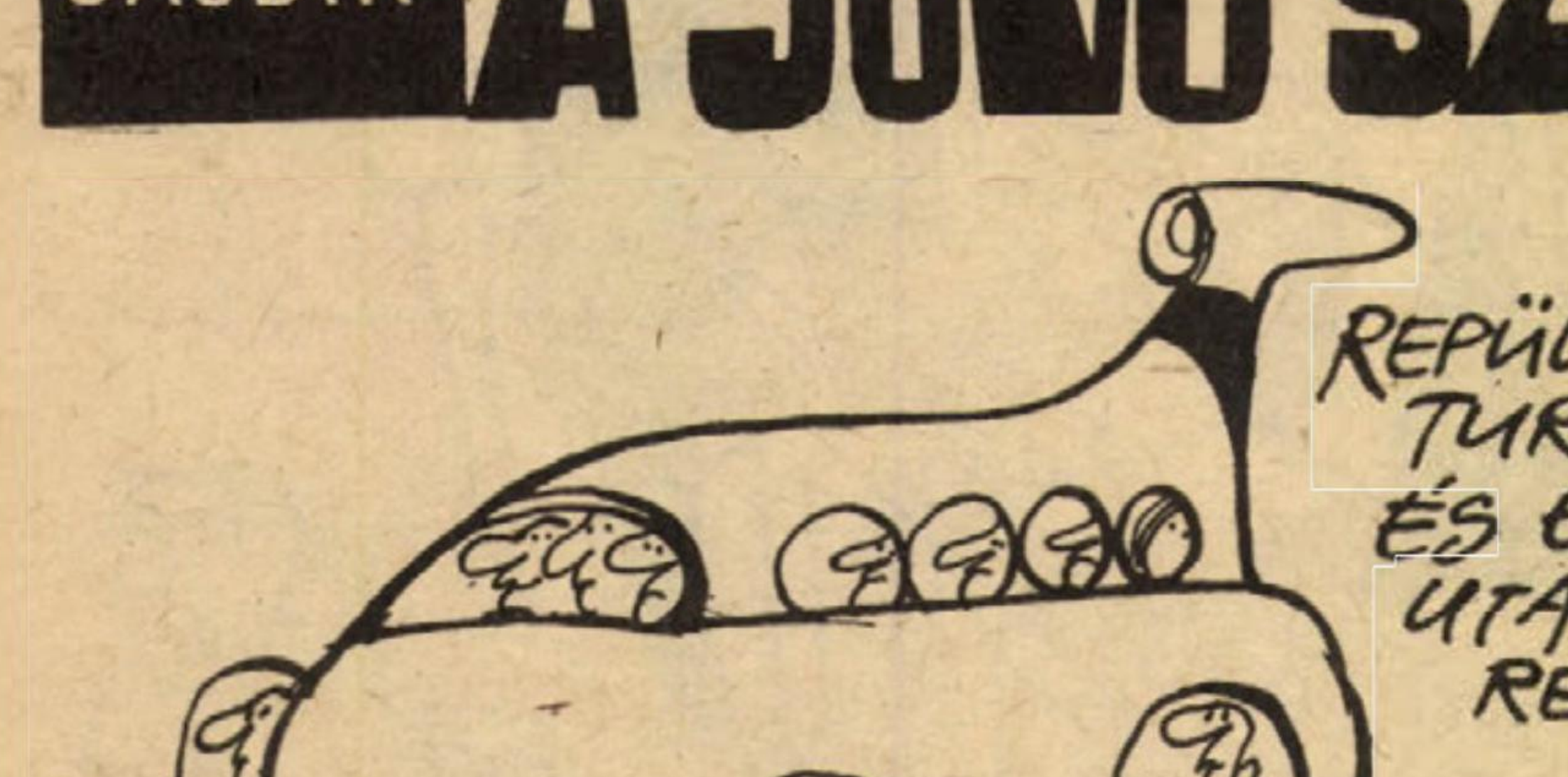

REPÜLŐGÉP, TURISTÁK ÉS EGYÉNI UTAZÓK RÉSZÉRE

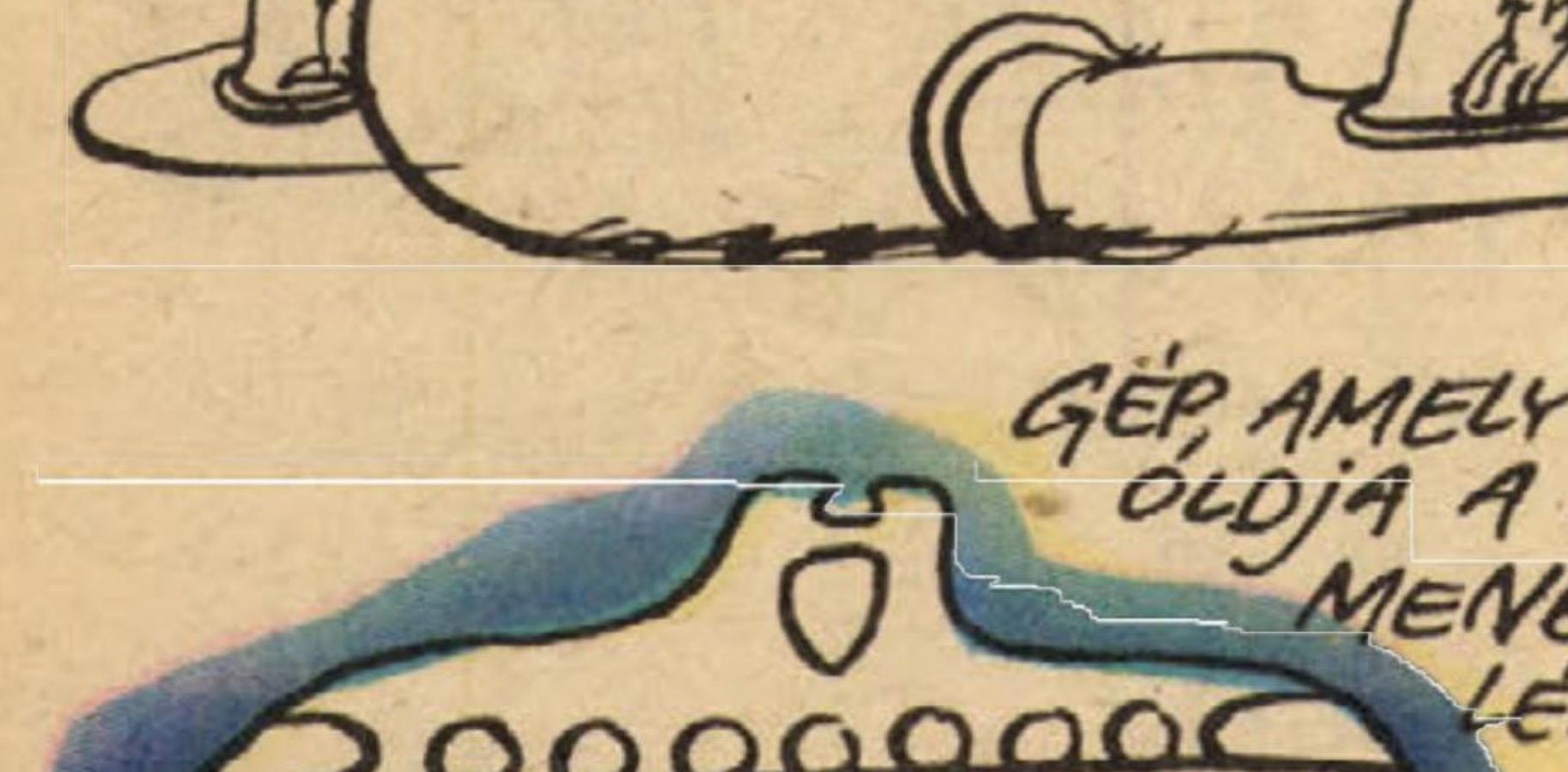

GÉP, AMELY MEGOLDJA A HÁTRAMENET PROBLÉMÁJÁT

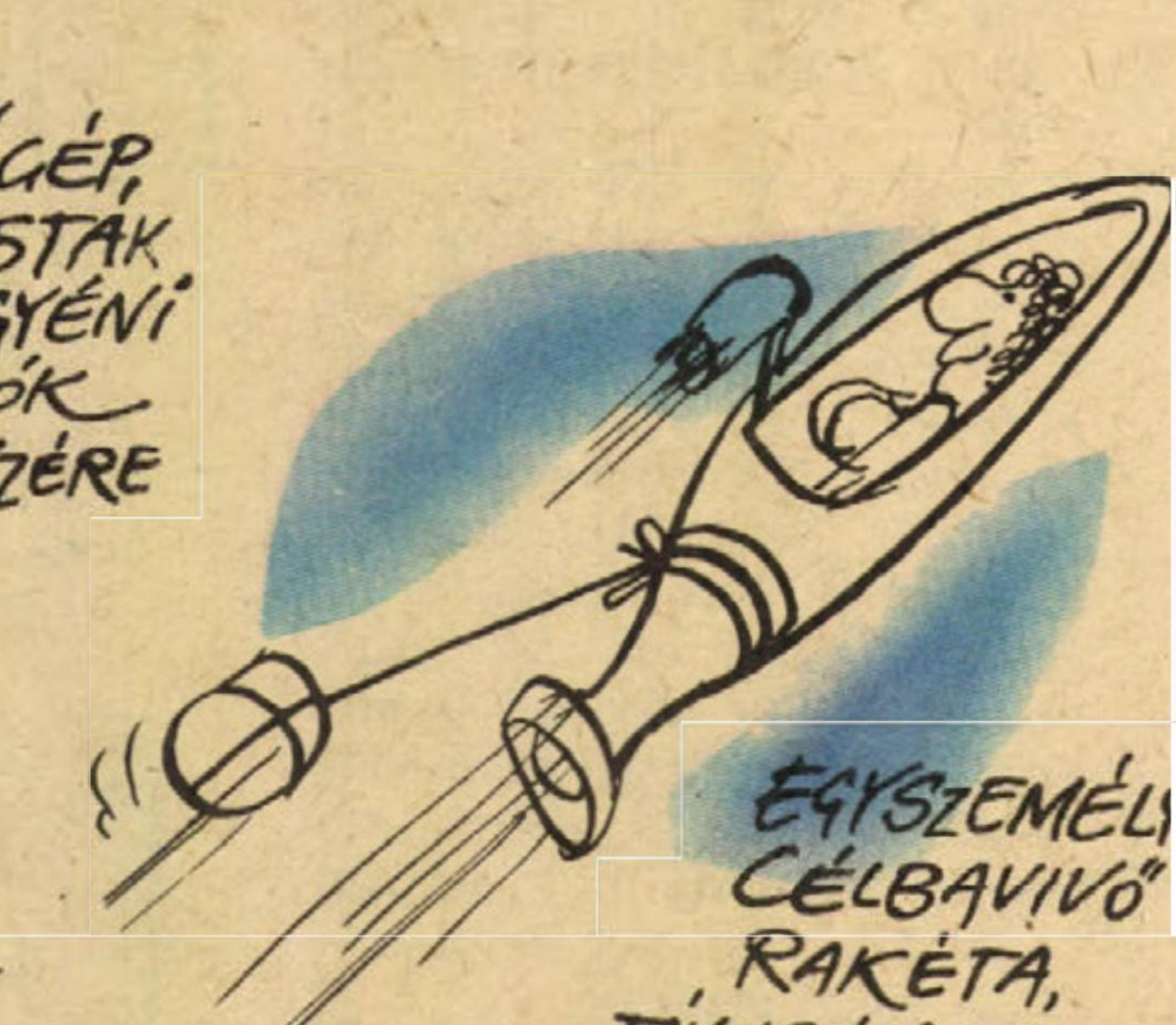

EGYSZEMÉLYES, „CÉLBAVIVŐ" RAKÉTA, TÁVOLSÁGI JÁRATOKON UZSONNA-CSOMAGGAL

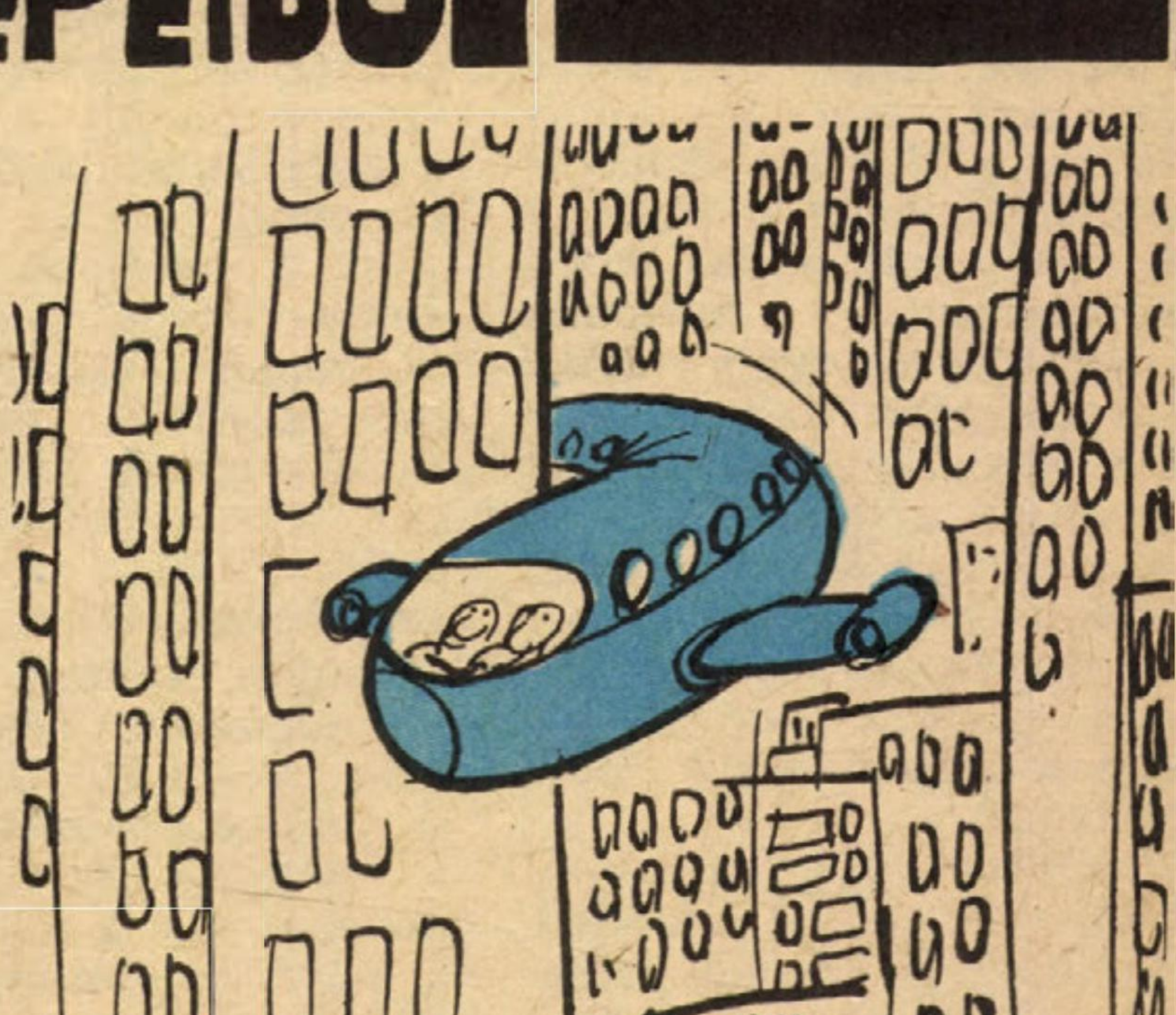

„REPÜLŐ" VÁROSI KÖZLEKEDÉSRE

AZ ÖREGEDÉS ELŐNYEI

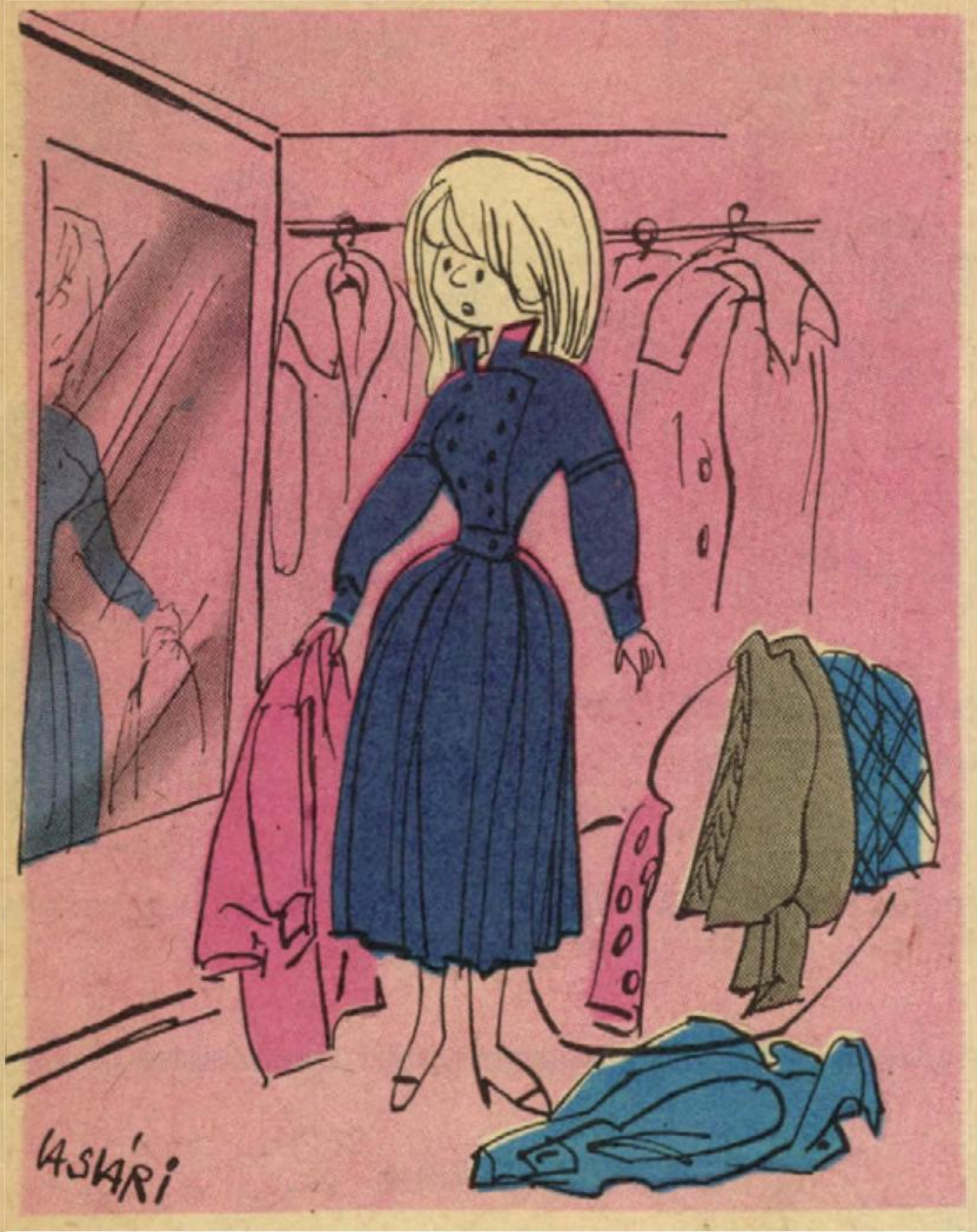

– Tizenöt év után újra divatos!...

MEGRÖGZÖTT ÁRDRÁGÍTÓ

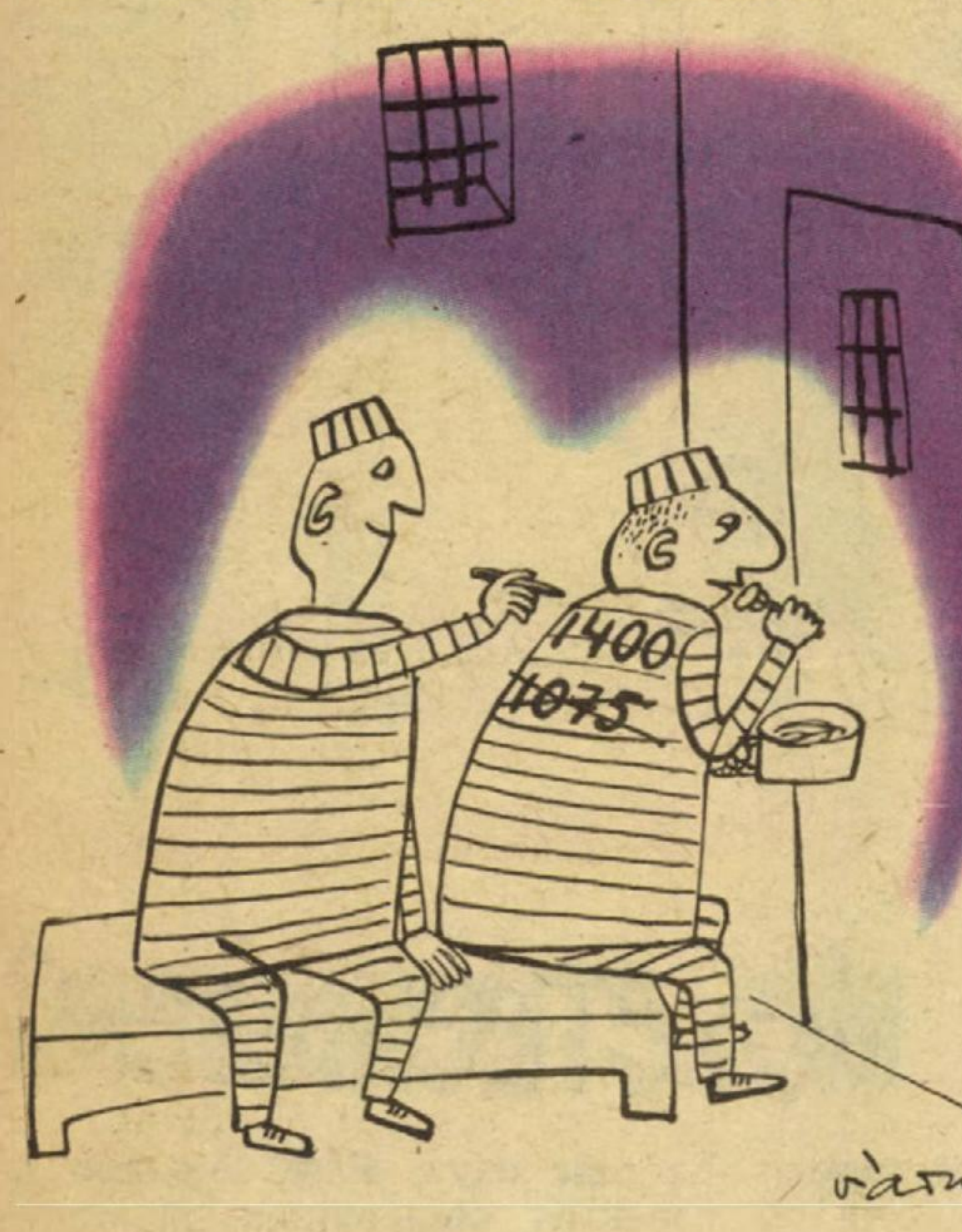
1400
~~1075~~
Várnai

A HÉT HÍREIBŐL

FÜLÖP GYÖRGY RAJZAI

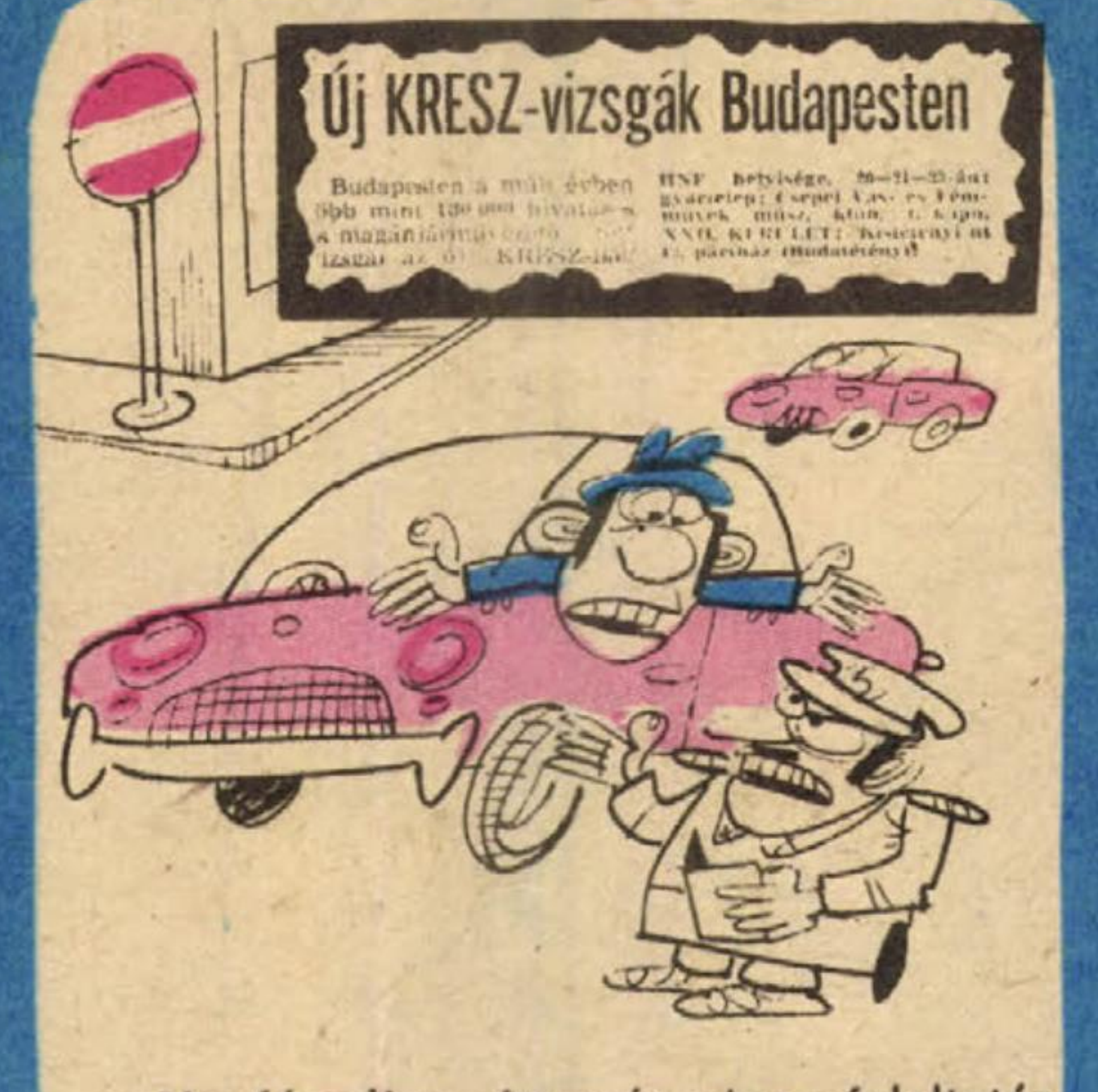
Új KRESZ-vizsgák Budapesten

– Ne fáradjon, itt már nincs feleltetés, csak tandíj.

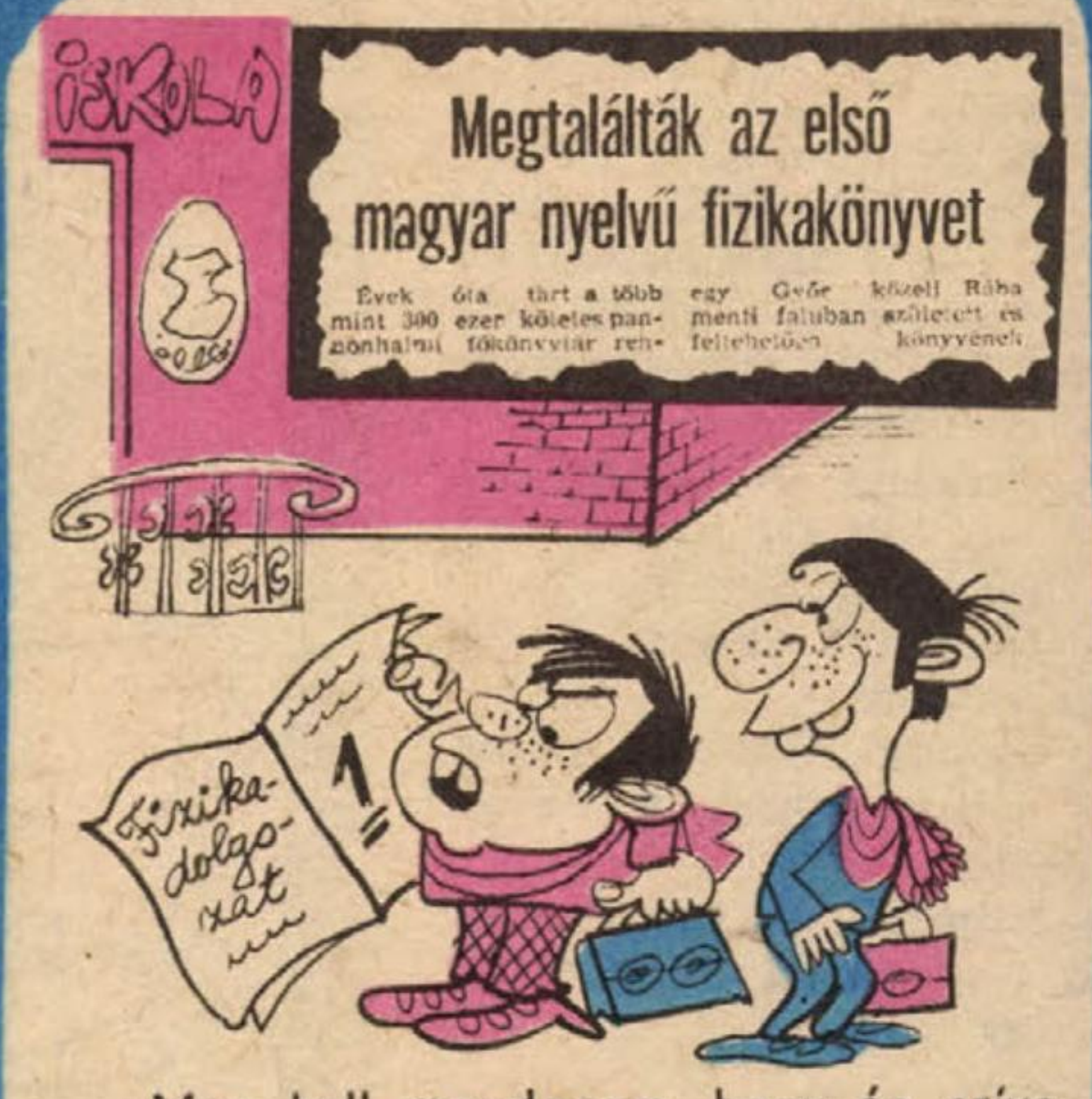
ISKOLA
Megtalálták az első magyar nyelvű fizikakönyvet
Fizika-dolgozat
1

– Meg kell mondanom, hogy én szívesebben látnám az utolsót...

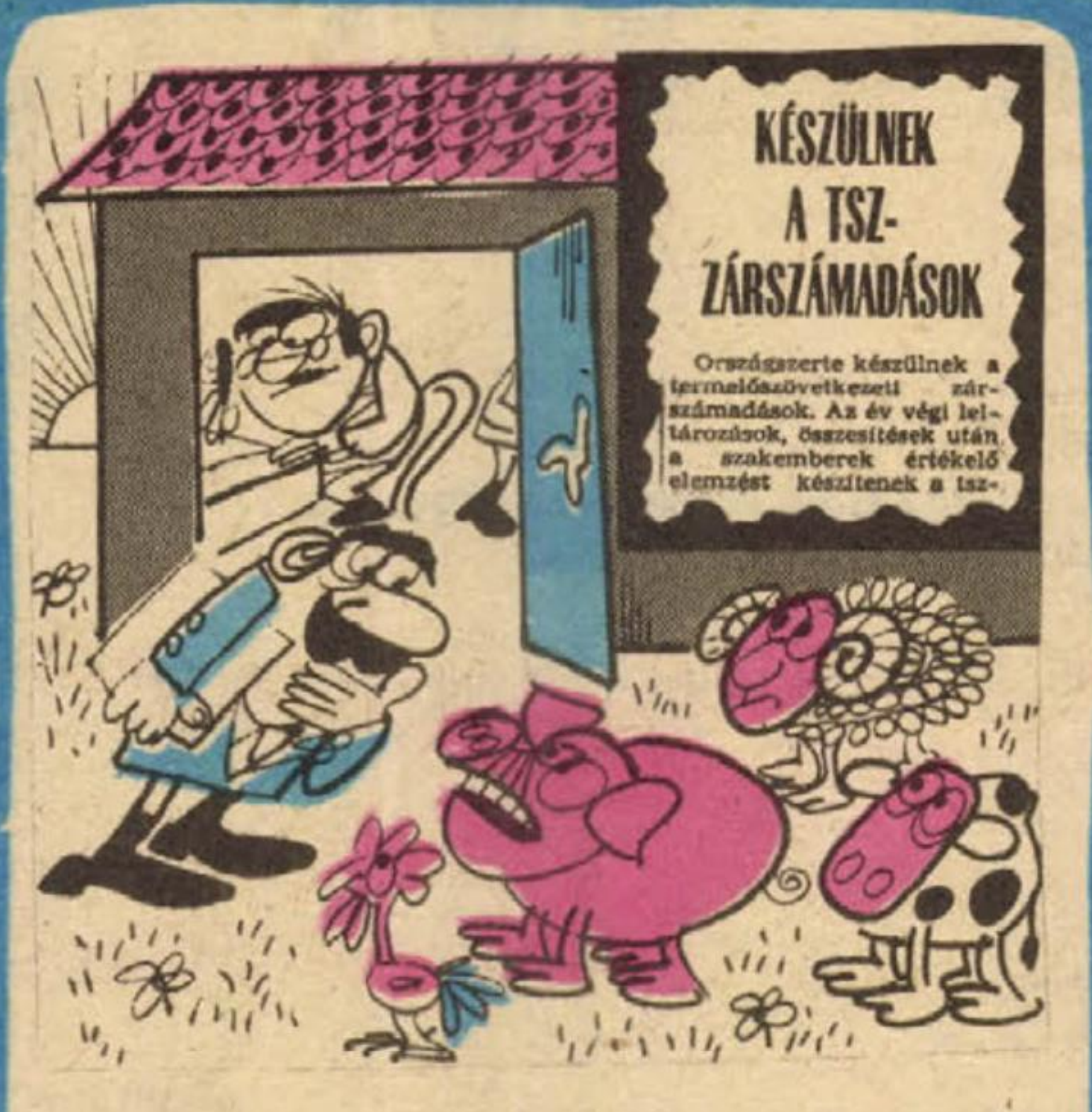
KÉSZÜLNEK A TSZ-ZÁRSZÁMADÁSOK
Országszerte készülnek a termelőszövetkezeti zárszámadások. Az év végi leltározások, összesítések után a szakemberek értékelő elemzést készítenek a tsz-

– Bocsánat, minket az érdekel, hogy lesz-e zárszámadási bankett?

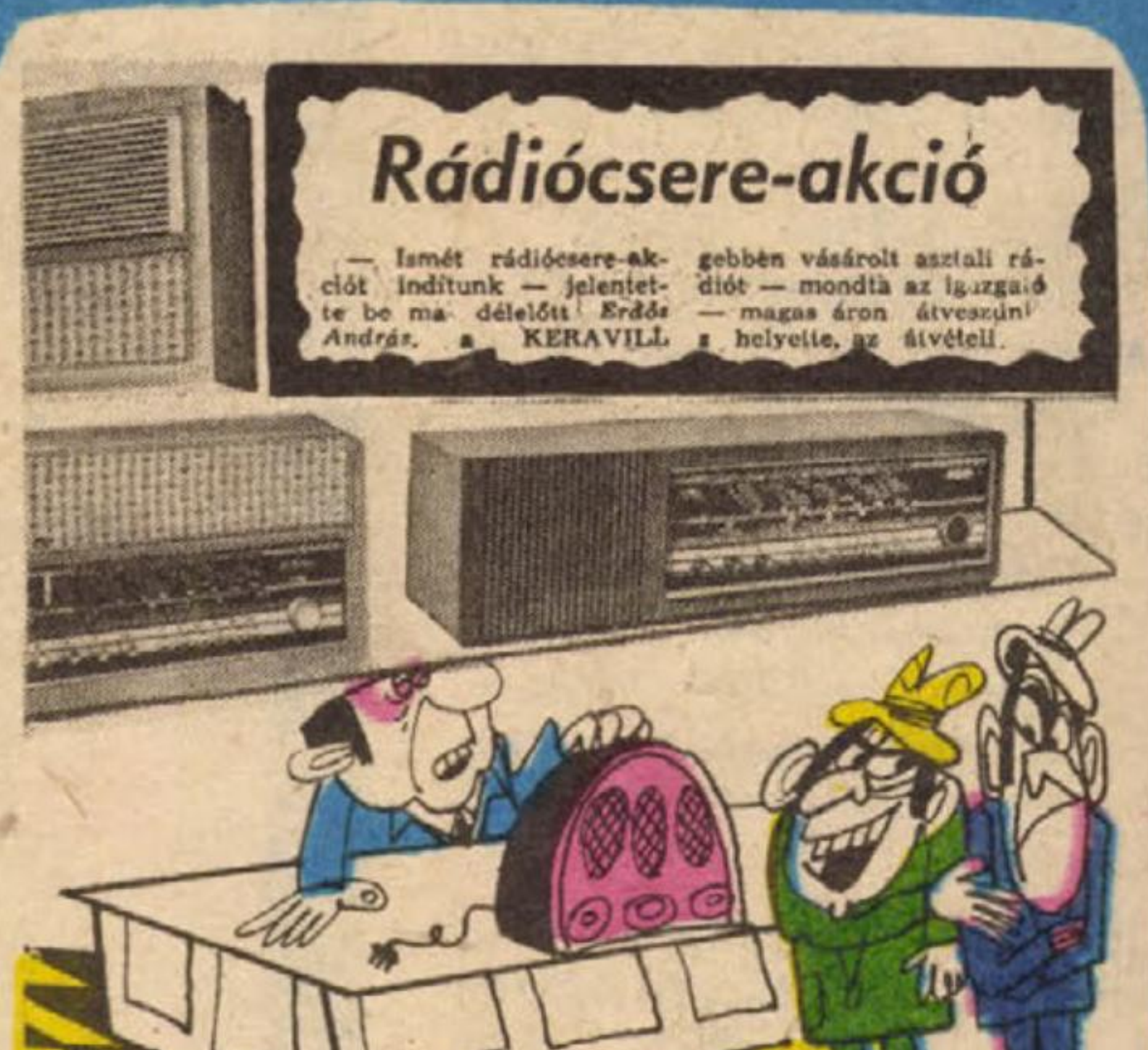
Rádiócsere-akció
— Ismét rádiócsere-akciót indítunk — jelentette be ma délelőtt Erdős András, a KERAVILL
gebben vásárolt asztali rádiót — mondta az igazgató — magas áron átveszünk a helyette, az átvételi

– Ki akarom cserélni a recsegő rádiómat.

– Milyenre?

– Mindegy. A szomszédom fizeti.

CSALÁDI KÉPEK

Régi ismerősömet, Letenye Árpádot kerestem fel otthonában. A hórukk-emberek éppen két hatalmas olajfestményt cipeltek, egy öreg hölgy és egy idős úr portréját. Letenye utánuk szól:

— Ne feledjék el a megadott címet.

És megismételte a címet — a hivataláét.

— Mi az, annyira otthonának érzi a vállalatot, hogy odaköltözik? — érdeklődtem.

— Dehogy, szó se róla. Csak a nagymama és a nagypapa festményét vitetem oda.

— No, de miért? — kérdeztem.

— Mint tudja, agglegény vagyok, és állandóan ügyfelekkel van dolgom. Ezek az ügyfelek érzékenyek, igényesek és gyanakvóak. Elég ha két-három hónapig nem intézkedem ügyükben, vagy intézkedem ugyan, de kedvezőtlenül, vagy úgy érzik, nem elég figyelmesen bánok velük, már jönnek a panaszok. Néha nem elégednek meg azzal, hogy nekem öntik ki a szívüket ellenem, képesek még a feletteseimhez is fordulni...

Letenye élete, mint részletesen elmesélte, állandóan kisebb-nagyobb kellemetlenségek, morgolódó ügyfelek között folydogált, míg egy nap egy szerencsés véletlen kezébe nem adta a harmonikus élet kulcsát.

Éppen egyik kellemetlen törzsügyfele kereste fel. Savanyú, magas vérnyomású férfi, akit már az is dühkitörésre ingerelt, ha Letenye két-három hónap után nem adta tovább az ügyiratot. Letenye fölnézett íróasztalától, lelkében elkészülve a szokott, kínos jelenetre. De a férfi nyájasan mosolyogva bámult az íróasztalon fekvő fényképekre. A fotók egy kisfiút és egy kislányt ábrázoltak. Különben egyik kollégája adta át Letenyének, nézze meg teljesen elfogulatlanul, hasonlítanak-e rá a legkisebb mértékig is. Anyjuk ugyanis, akit éppenhogy futólag ismert, mindössze néhány évig tartott fenn vele benséges kapcsolatot, gyerektartásért beperelte.

Az ügyfél engedélyt kért, hogy közelebbről is megnézze a fotókat, mosolyogva forgatta azokat, majd miután megjegyezte, hogy mindkettő kiköpött Letenye, képeket húzott elő zakójának zsebéből, amelyek a második és harmadik házasságából származó gyermekeit ábrázolták. A fotókat átnyújtotta Letenyének, megelégedetten nyugtázta az arcán felvillanó mosolyt, majd néhány megható, apró csínytevést árulva el a lurkókról, mosolyogva távozott. Csupán az ajtóban fordult vissza:

— Ja igaz, az ügyem! Nem sürgős, majd elintézi. Tudom, bőven akad gondja, két ilyen élénk kis srác mellet.

Letenye, noha agglegény, de gyors felfogású ember, hamar rájött, mi a teendő. A kollégáknak azért van kevesebb bajuk az ügyféllel, mert mindegyik íróasztalán, szép, modern keretben, ott díszeleg az éppen hivatalos feleség fényképe, néhány ennivaló kis kölyök társaságában.

Így az ügyfél azonnal látja, hogy az íróasztal másik oldalán levő ember, noha hivatalból ellensége lenne, épp olyan érző szívű valaki, mint ő, épp olyan családi gondokkal, problémákkal, örömökkel.

Letenye három gyermek — egyik szőkefürtű és dundi, a másikon látszik, hogy eleven rosszcsont, a harmadik valóságos édes kis bambinó — fényképét helyezte megfelelő keretben íróasztalára.

A hatás nem maradt el. Azóta szeretetben, békében, harmóniában telnek Letenye napjai. Ha valamelyik ügyfél zúgolódik, elég Letenye futó, szerető, gondterhelt pillantása, amelyet a fotókra vet, hogy az ügyfél hangfogót tegyen szavaira.

Miután Letenye befejezte a mesélést, megkérdeztem:

— De ha ott a három lurkó fényképe az íróasztalon, mi szükség van a megboldogult nagypapa és nagymama életnagyságú portréjára?

— A fokozott családias hangulat miatt. Holnapra egy ügyfelet várok, akinek több millió font értékű külföldi örökösödési igényét igazoló valamennyi papírját szőrén-szárán elvesztettem. És ha megpillantja az íróasztalon a három kis srác fotóját, mögötte pedig a falon a mély családi érzést sugalló nagyanyai és nagyapai festményt olajban, nem viszi rá a szíve, hogy rám borítsa az asztalt...

Kertész Magda

TRIBÜN

Új gyakorlattal próbálkozunk — mondta Jack Barnett, az ausztrál műugrók edzője. — Két és fél szaltó hármas csavarral a háromméteres deszkáról.

— Kizárt dolog! — kiáltott Don Wagstaff, a bajnok. — Háromméteres deszkáról nem lehet két és fél szaltót ugrani hármas csavarral.

— Érdekes — mondta az edző —, volt itt tavaly egy fiú, aki megcsinálta.

— Igazán? Akkor én is megcsinálom.

A bajnok felment, leugrott, iszonyatosan a hasára esett.

— Stimmel — mondta az edző. — Az a tavalyi is épp így csinálta.

●

A Case-Western intézet tudósai három éve tanulmányozzák a rágás egészségügyi problémáit. Feltűnt nekik, hogy az élsportolók többsége verseny közben is rágógumit használ.

— Ez helyes dolog — mondta Messerman professzor —, mert csökkenti az izomfeszültséget, és fokozza a sportolók jólétérzését.

— Egyfajta pánikhangulat levezetése — mondta ezzel szemben Dr. Uhlander. — Mindenesetre ideges tünet, neurótikus tevékenység.

Itt tartanak, és közben a kutatásra szánt száznegyvenezer dollár felét már elköltötték. Ezen is lehet rágódni!

●

Válóperes tárgyalás egy angliai bíróságon. Az asszony kegyetlenséggel vádolja a férjét.

— Elvakult szurkoló — panaszkodik. — Valahányszor a Manchester United vereséget szenved, agybafőbe ver engem a meccs után.

— Semmit sem tehetek önért, asszonyom — mondja a bíró. — Adjon hálát a sorsnak, hogy a férje nem a Sheffield Unitednek szurkol.

A Sheffield United utcahosszal lemaradva, a táblázat utolsó helyén áll.

●

Ken Shipp, a New York Jets rögbicsapatának segédedzője. Legfőbb dolga, hogy pályán kívül a játékosokra vigyázzon, pótmamaként kísérgesse őket.

— Na — meséli —, volt múltkor az a hurrikán. Fákat csavart ki, háztetőket röpített ide-oda. Az egyik srác feláll, hogy ő még sosem látott közelről hurrikánt, és kimegy az utcára. Semmi pénzért nem mentem volna utána. Különben is, csak tartalék volt.

(p. p.)

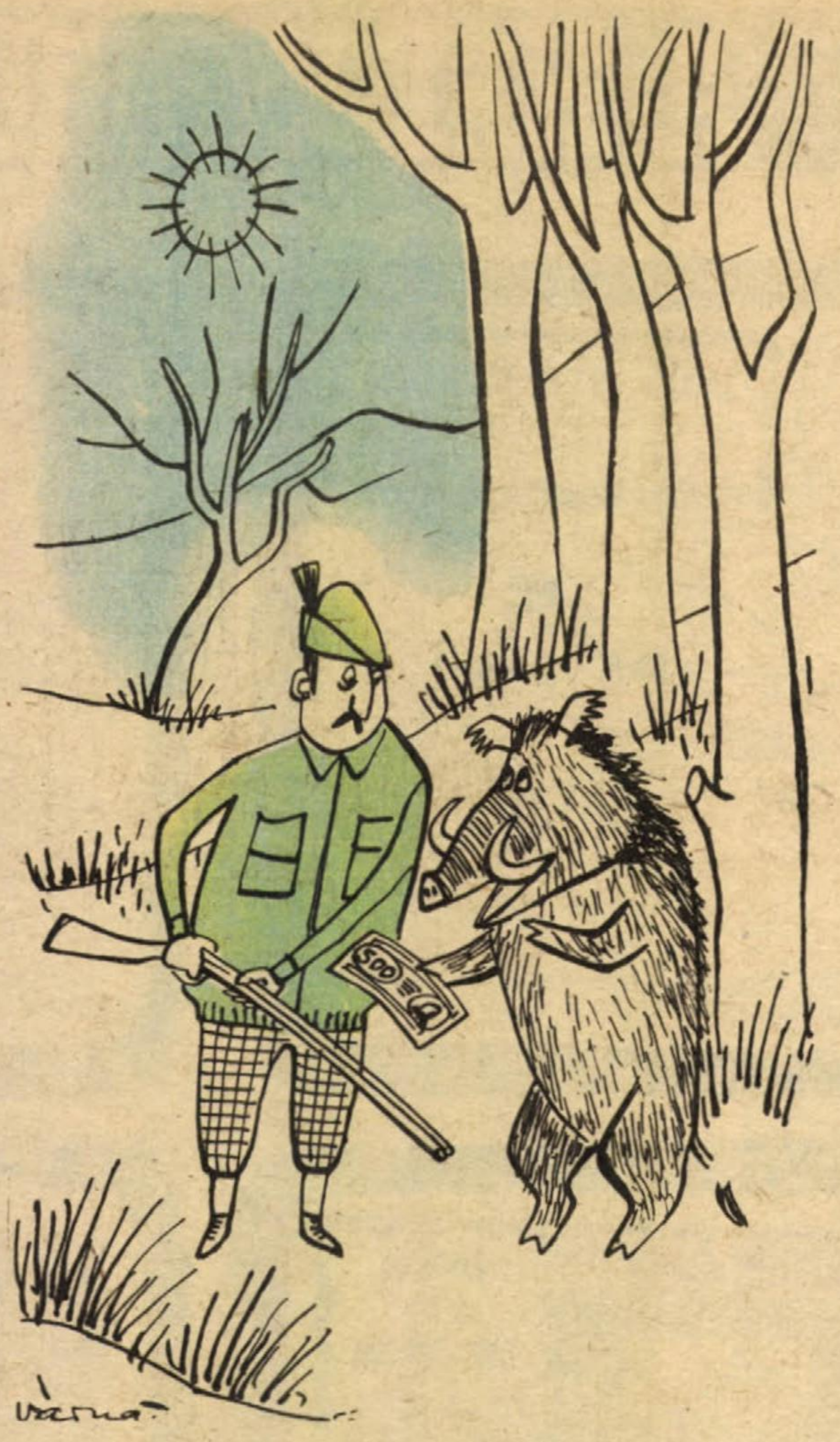

— Nézze, uram, itt egy Ady és vegyük úgy, mintha nem találkoztunk volna . . .!

KORÁN KEZDI

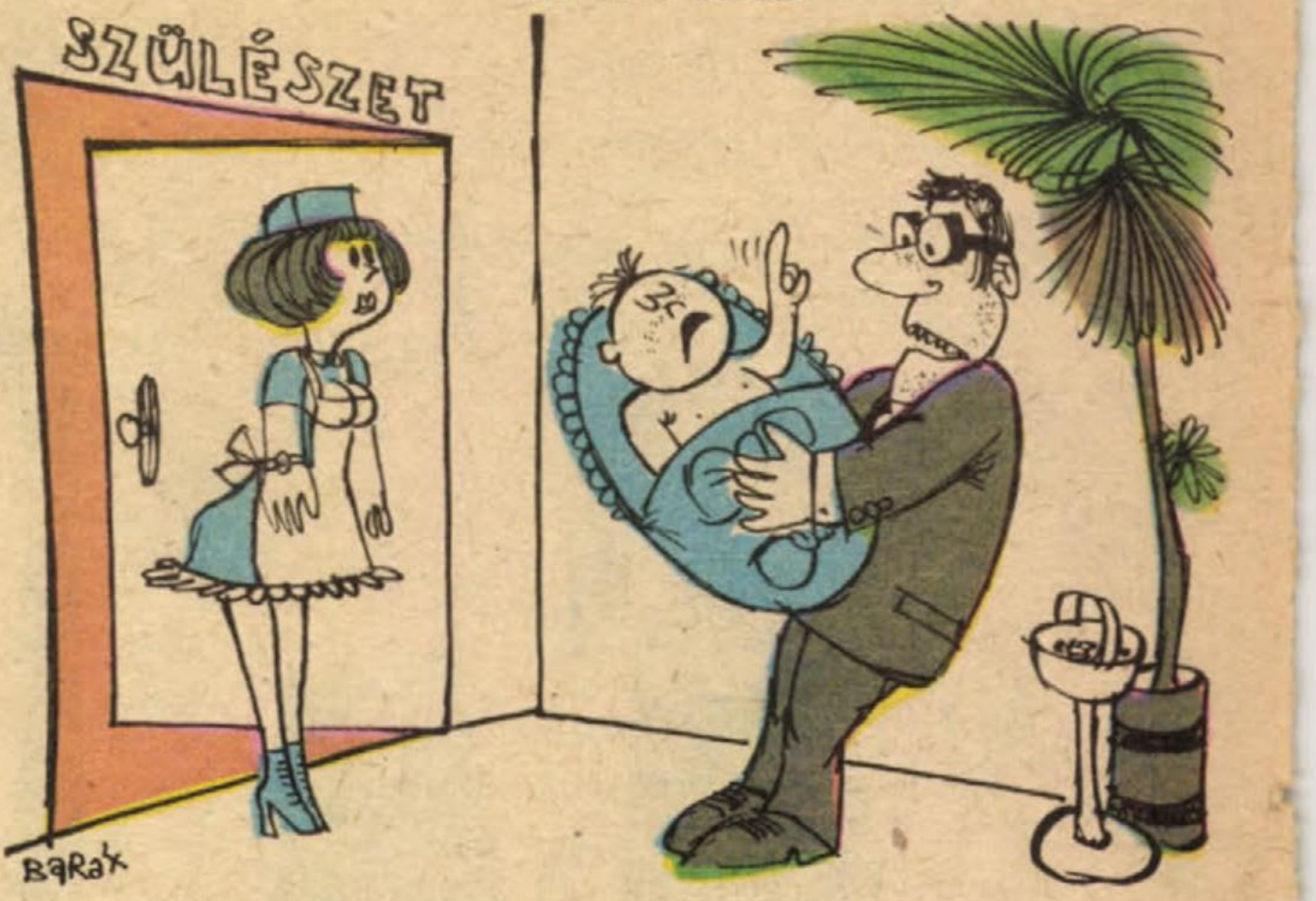

– Mondd, apu, mennyi állami támogatásra számíthatok?

MEGLEPŐ TÁBLA

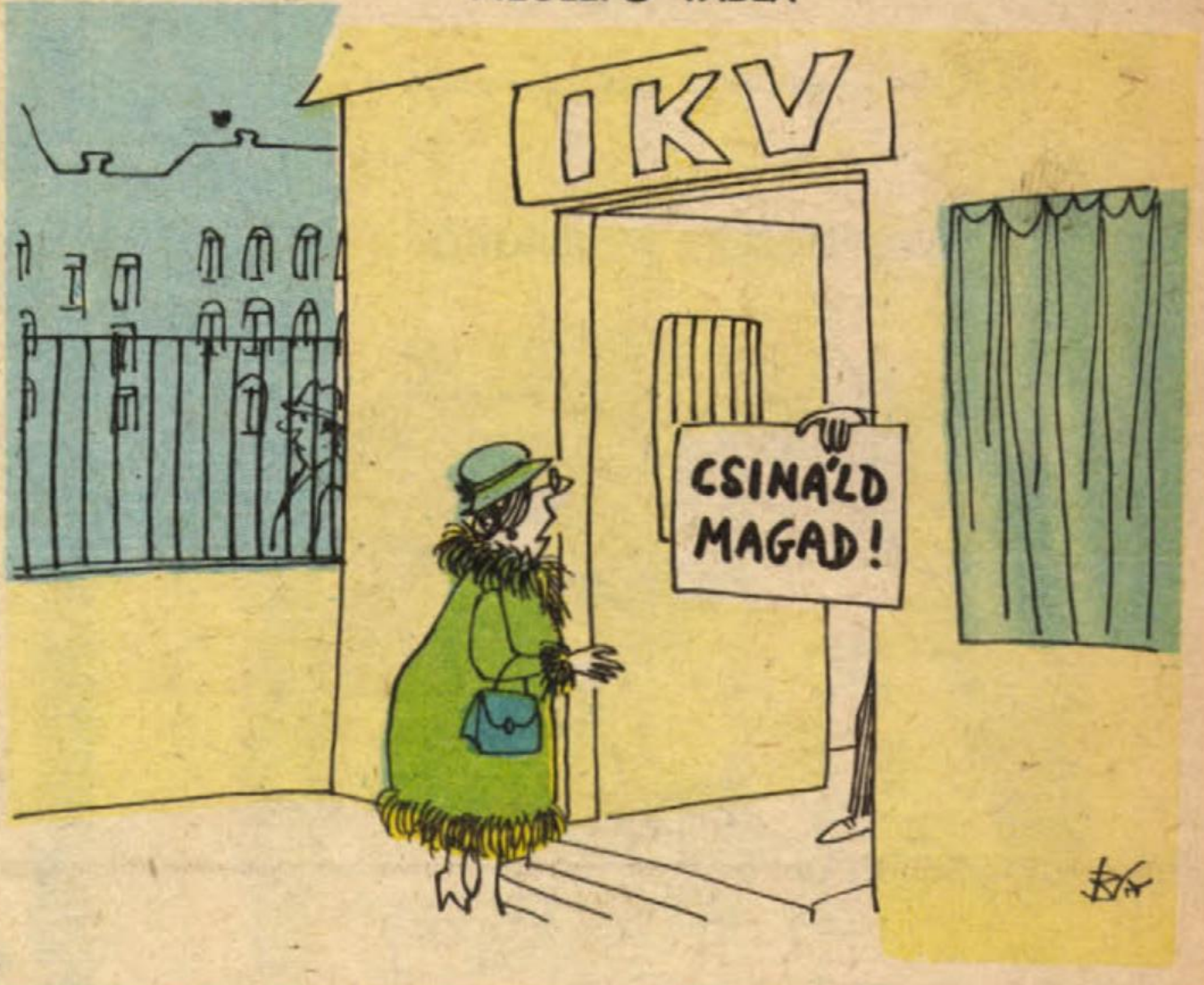

AZ ÚJ KALAP

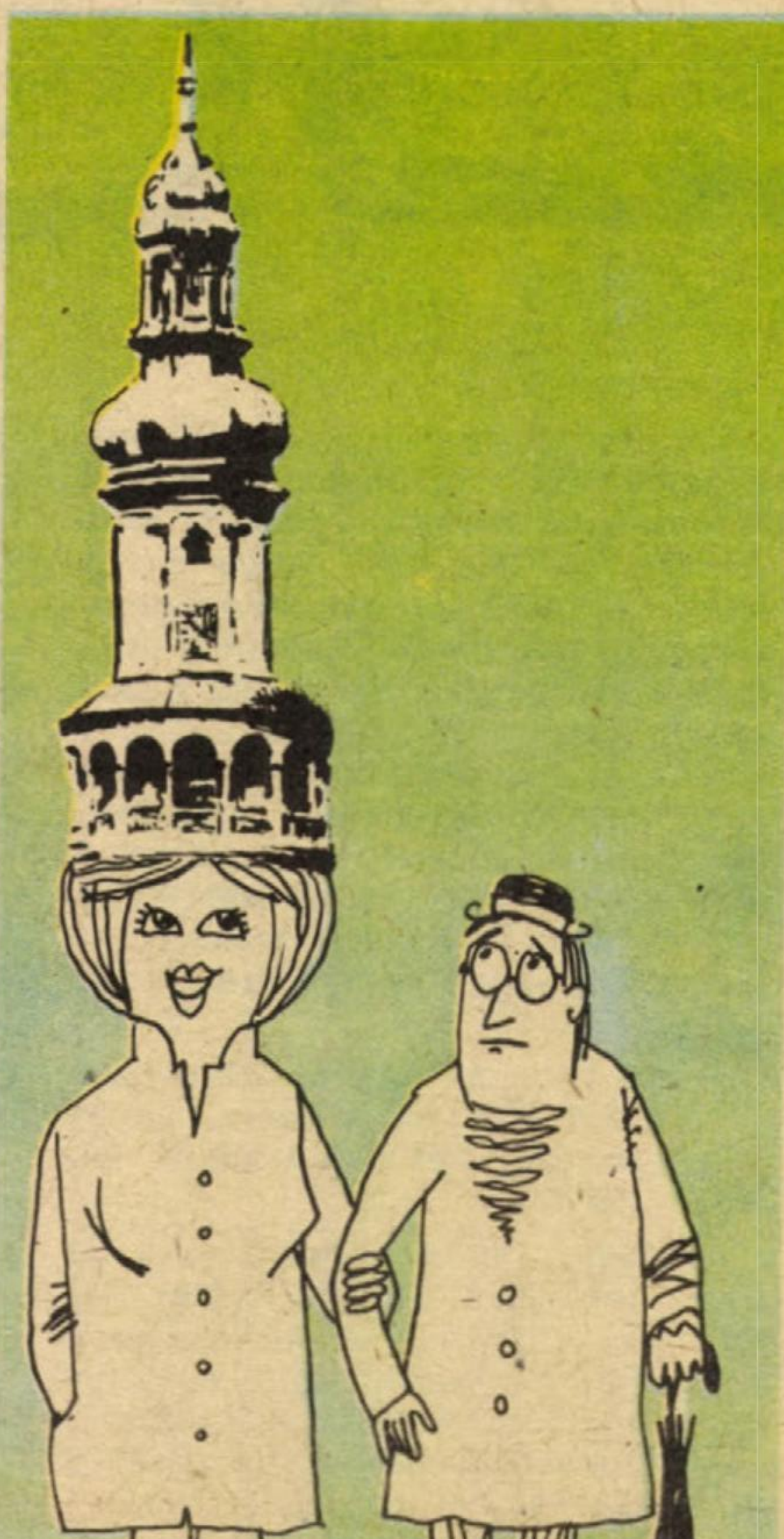

MENETRENDSZERŰ

Szürke és csatakos volt a hajnal is, meg a kedvem is. A tizenkettesen mégis csupa vörös és elégedett arcba botlottam, ami újabb keserűséggel töltött el.

Aztán alig kanyarodtunk ki a megállóból, történt valami. Recsegni kezdett a busz hangszórója:

— Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim, maximális szeretettel köszöntöm önöket menetrendszerű járatomon. Bízom benne, hogy remekül érezzük majd magunkat együtt. Pontosan, ahogy a gróf mondta az inasának, amikor sétakocsikázni indultak. „Jean, dobja ki a középső pedált!" „Node miért, uram?" „Fékeveszetten akarok szórakozni!"

Óriási nevetés támadt a buszon. Vadidegen utasok lapogatták egymás hátát, ifjú emberek papírzsebkendőket ajánlgattak ifjú hölgyeknek, minden hátsó gondolat nélkül.

A hang ismerős volt nekem. Előre furakodtam a pilótafülkéig, az üvegre nyomtam az orromat. Sóbujtó Egon, az ismert komikus ült a volán mellett. Avatott módon forgatta a kormányt és közben nagy svunggal dolgozott a mikrofonba. Rákopogtam, de csak intett, majd a végállomáson.

A Rudas László utcáig elmondott még egy viccet. Hogy két kínai utazik a vonaton . . .

Egy tizenhatkörüli diák átadta ülő helyét egy idős hölgynek, az viszont elvette a diák tornacuccát, ha már úgyis állsz, legalább ne cepekedj, szegénykém. A csodák napja volt ez.

A Visegrádi utcáig egy csalafinta tanmesét mondott Sóbujtó Egon. Az ökörről, amely békának adta ki magát, hogy a királylány adott esetben őt csókolja meg.

Egy terebélyes asszonyság madzagszatyra rágabalyodott egy házinyúlszerűen előkelő úr kabátgombjára. Sebtében úgy döntöttek, hogy most már egyszerűbb összefűződve maradniuk.

A Szigetig egy versikét szavalt Sóbujtó Egon. Valahogy így kezdődött:

„Nézd csak adta bakkecskéjét,
Fitogtatja bekecskéjét . . ."

Sóbujtó Egon a háziállatok teljes leltárát felvonultatta abban a versikében a ködös Duna fölött.

MEGLEPETÉS

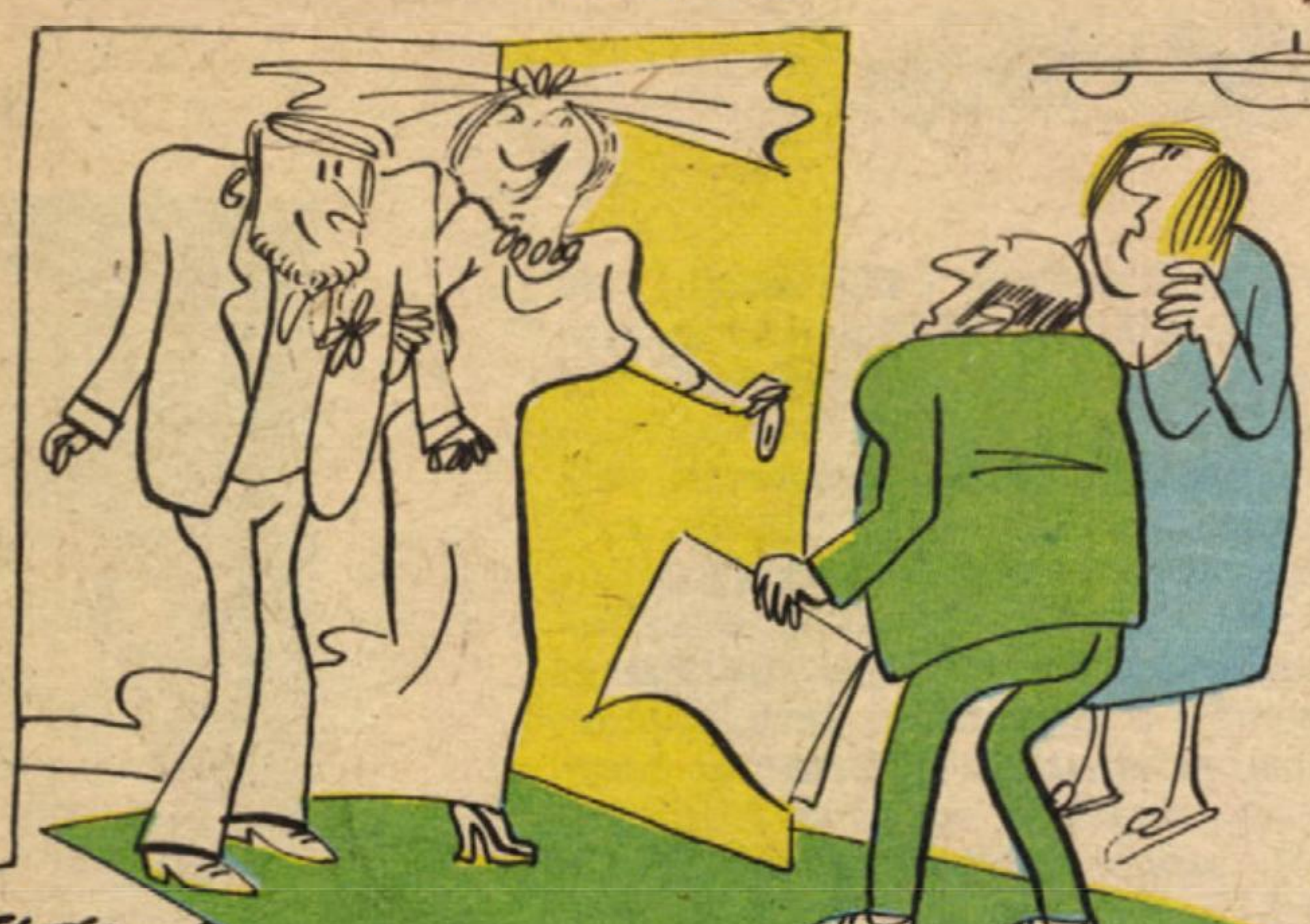

– Figyeld meg, milyen arcot vágnak a szüleim, ha megtudják, hogy nemcsak engem vesztenek el, hanem a szobájukat is...

KÖLCSÖN

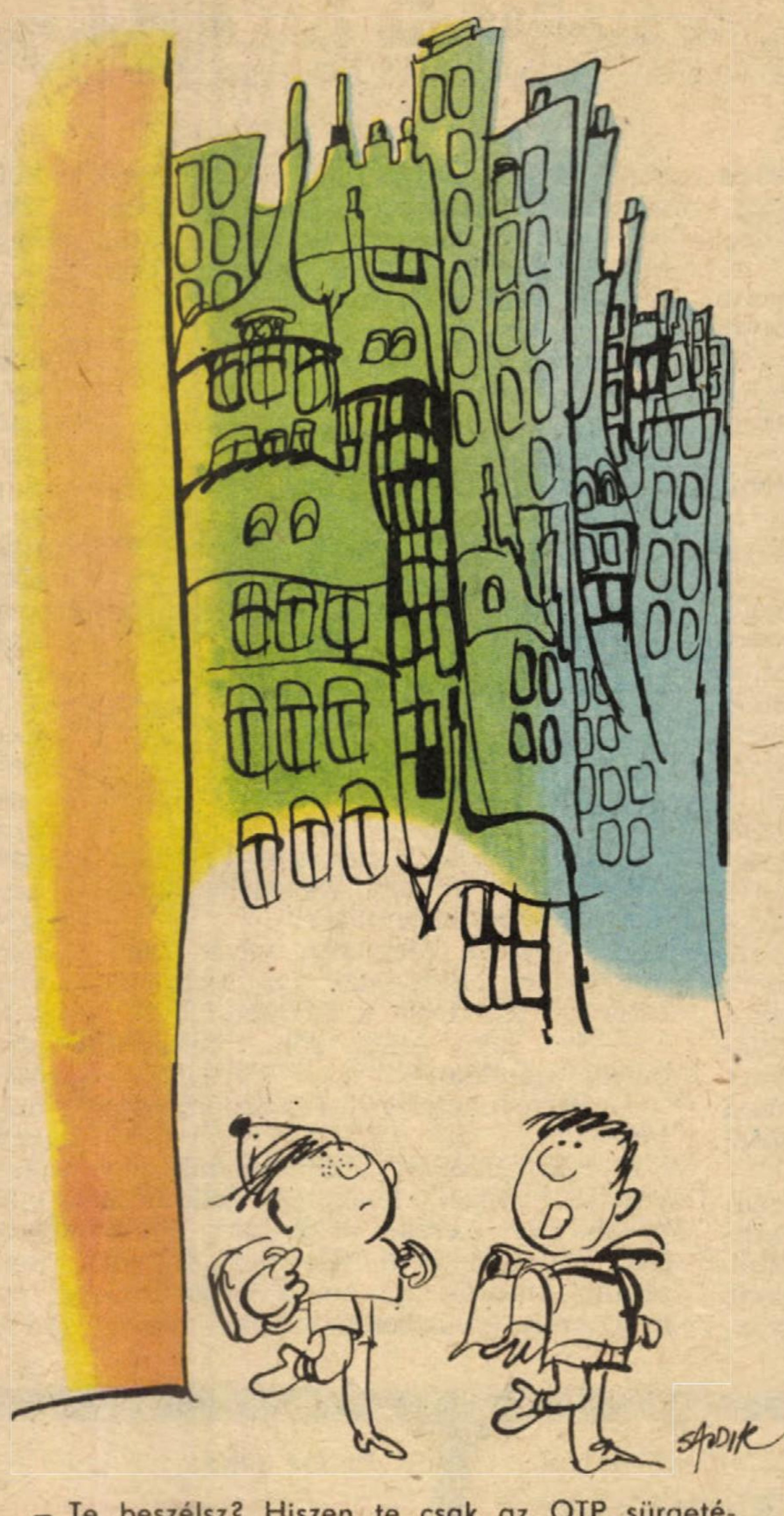

– Te beszélsz? Hiszen te csak az OTP sürgetésére jöttél a világra!

MEGINDULT A HARC

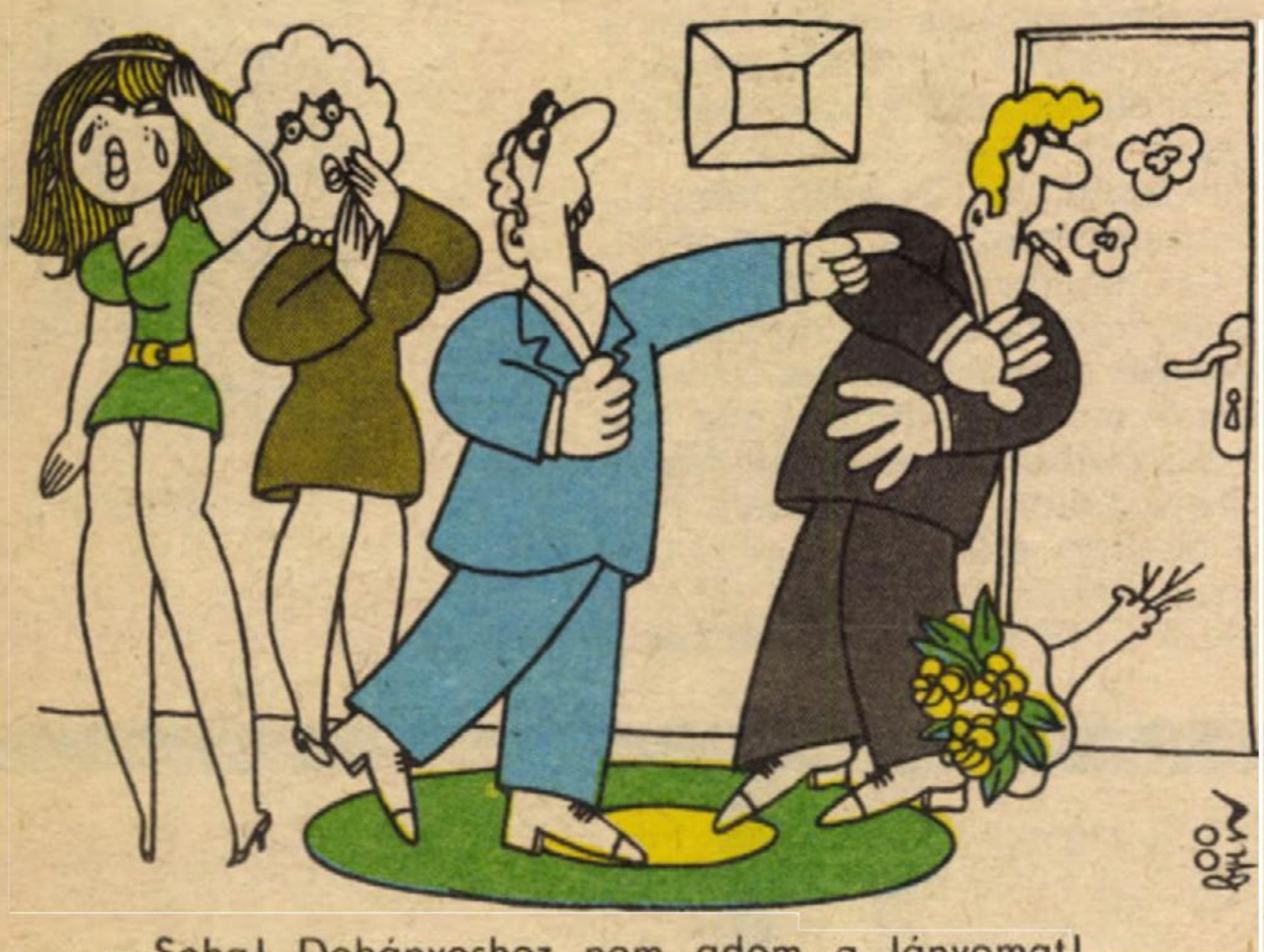

– Soha! Dohányoshoz nem adom a lányomat!...

MATINÉ

Mekegett, kaffogott, vartyogott, röfögött, kukorékolt, vijjogott, dorombolt, acsargott, nyerített, csiripolt, bégetett, csaholt, vonyított és kotkodácsolt.

A frissen kelt jókedv szinte sütött az ázott kalapok és a szivacsos műszőrmék között. Egy régi pékműhely illatát lehetett érezni azon a sárral bevert buszon. A Margit körútra fordulva aztán azt mondta Sóbujtó Egon:

— Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim. Másfél perc múlva leszállunk a Moszkva téren. Ha jól érezték magukat, kérem, csatlakozzanak a fináléhoz.

Nyolcvannégy utas boldogon bömbölte:

— Zime zum, zime zum, recefice bumm bumm bumm...

A végállomáson elszéledtek, táncos léptekkel, ki-ki a dolga után.

— Magyarázatot! — fordultam Sóbujtó Egonhoz.

— Nézd, öregem — mondta, — egész jó a fizetés. Évente hűségjutalom, ruhamegtérítés, oportőrbunda...

— Ne beszélj mellé, Sóbujtó Egon...

— A többi csak ráadás. Ha már ott van az a mikrofon, nem igaz? Fordulónként új műsor, ahány megálló, annyi szám... adok magamra. A gyorsjáraton egyszerűbb, mégis ritkábban esnek a megállók, jobban kibonthatom a művészetemet. Egyébként — szégyenlősen lesütötte a szemét, Sóbujtó Egontól sose láttam még ilyet, de, mondom, ez a csodák napja volt — egyébként először érzem, hogy adok valamit az embereknek. Hogy... hogy másképpen vághatnak neki... Örömmel kezdhetik a napjukat...

Csengettek, az ellenőr intett a kis kuckóból.

— Megbocsáss — mondta Sóbujtó Egon. — Indul a menetrendszerű matiné.

Pár napra rá újra összeszaladtam Sóbujtóval. Lógott az orra. Egy napilapot nyomott a képembe. Olvastam:

„Sóbujtó Egon új busz-showja csüggesztő közhelyek gyűjteménye. A becsapott utas egyetlen termő gondolatot, egyetlen megvilágító sokk-élményt sem kap egyötvenes vonaljegye fejében, amelyben pedig már a giccsadó is bennfoglaltatik. A mafla néző az öncélú vihorázás langyos hullámain ringatózik, s nem veszi észre, hogy a léggömböt beretváló bohóc avitt trükkjét tálalják fel neki, holott is a csillogó felszín csupán egy liter áporodott levegőt takar. Pedig Sóbujtó Egon érti a szakmáját. Az irányjelzőt mindig okszerűen működteti, kuplungtechnikája kiforrott és a sebességváltással sem áll hadilábon. Meg kell azonban jegyeznünk: dudából kevesebb több lett volna."

Peterdi Pál

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mit gondol, ügyvéd úr, a férjem állandó, kibírhatatlan horkolása elég alapos válóok?

— Az lenne, de hogyan tudjuk bizonyítani ezt a bíróság előtt?

— Erre sose legyen gondja! Én már csináltattam hangosfilmet róla.

EREDMÉNYES EDZÉS

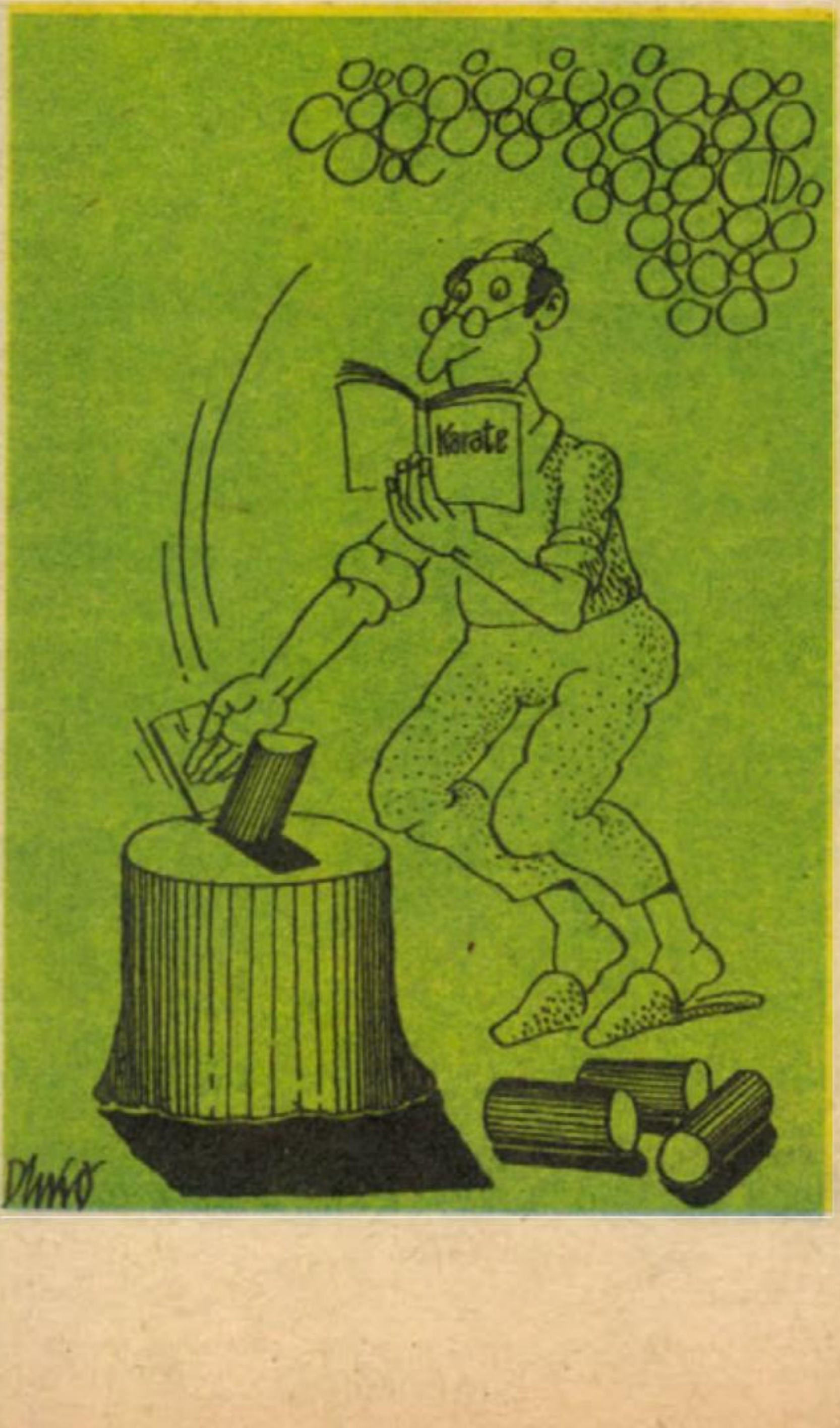

ZSÖLLYE

A Színházi Lexikon szerint „zsöllyének nevezzük azokat a székeket, melyek a színházakban és mozikban a földszinten vannak elhelyezve és a lehető legjobb látási viszonyokat biztosítják az abban helyet foglalóknak a színpadra, illetve a mozivászonra".

Az elmúlt hét egyik főpróbáján egymás mellett ült a nézőtéren Temessy Hédy és Márkus László. Mindkettő szorgalmas főpróbalátogató és lelkes közönség is, kivéve persze, ha olyat látnak a színpadon, ami nem nyeri el tetszésüket. Ezen a főpróbán az egyik főszereplő — hogy finoman fejezzem ki magam —, nem állt feladata magaslatán.

Temessy odasúgta Márkusnak:

— Lacikám... szerintem ez ejti a szerepét!

Márkus faarccal nézett maga elé.

— Ejti?!?... Szerintem kézbe se vette!!!

●

Chaplin filmje, az „Egy király New Yorkban" Londonban készült. A film operatőrje, a francia származású Georges Périnal, a New York-i felvételeket „kiadta" egy amerikai segédoperatőrnek, bizonyos Randolph Parkernek. A városképek kitűnően sikerültek és Chaplin meghívta Parkert a londoni forgatásokra is. Az egyik forgatási szünetben Chaplin magához intette a fiatalembert.

— Nos, Parker, maga úgy tudom először van Európában... Hogy tetszik London?

Parker megvonta a vállát.

— Hát... a város az szép... voltaképpen minden tetszik... csak még nem találkoztam olyan merész és vállalkozó kedvű üzletemberekkel, akik nálunk százával vannak!

Chaplin elgondolkozott.

— Hát igen... ez a fajta itt a börtönben van!

●

Évek óta játszom az Operaház előadásain a János vitézben a francia királyt. A többi szerepekben mindig más és más lép fel, mert több szereposztás van. Amikor megjelenik a heti plakát, mindig megnézem, kik a szereplőtársaim? Legutóbb, legnagyobb meglepetésemre, így jelent meg a szereposztás a budapesti utcák hirdetőoszlopain:

Iluska: Turpinszky Béla.

János vitéz: Szabó Rózsa.

A nyomda ördögének jóvoltából Iluskává változott Turpinszky Béla különben baritonistából lett tenorista és az operaházi kollégák azóta azzal ugratják, hogy amikor meglátta a plakátot, ijedtében már azon törte a fejét, hogyan képezi át magát szopránnak!

Rátonyi Róbert

FUTOK A PÉNZEM ELŐL

Munka után menetrendszerűen betértem kedvenc italboltomba, hogy elköltsem szerény kisfröccsömet, valamint annak az árát. A pénztárosnő a blokkal együtt az előre kiszámolt aprópénzt is visszaadta, e szavak kíséretében:

— A következő fél évben nem fogadhatok el pénzt a kedves vendégtől.

— Csak nem akarja azt mondani, hogy már megvalósult a kommunizmus és ezután mindenkinek ingyen mérik a fröccsöt?

— Nem mindenkinek, csak a kedves vendégnek. Vegye úgy, hogy bérlete van hozzánk. Hat hónapra minden kisfröccse előre ki van fizetve.

— Engem nem lehet megvesztegetni — közöltem méltóságteljesen, visszaadtam a blokkot és elindultam a legközelebbi kocsma felé, mert már tudtam, hogy a szálak a Decentralizált Alapanyaggyártó Vállalat főkönyvelőjéhez vezetnek. Az illető osztálytársam volt a gimnáziumban, s egy badacsonyi pincében futottam össze vele még a nyáron. Panaszkodott, hogy rosszul áll a vállalat szénája, veszélyben a nyereségrészesedés, mert az utóbbi időben erősen megcsappant a kereslet a csicsókásdi álműpótszerutánzat iránt.

— Mindent megpróbáltunk — magyarázta —, de nem sikerült megszabadulni az elfekvő készletektől. Pedig minden tekintetben korszerű, mutatós álműpótszerutánzatot gyártunk. De sajnos, csapnivalóan rossz a kereskedelmi propagandánk. Valami jó reklámot kellene kitalálni. olyasmit, mint az a bizonyos bőre őre, ezt használja nyakra-főre.

A badacsonyi kéknyelűtől szárnyakat kaptam:

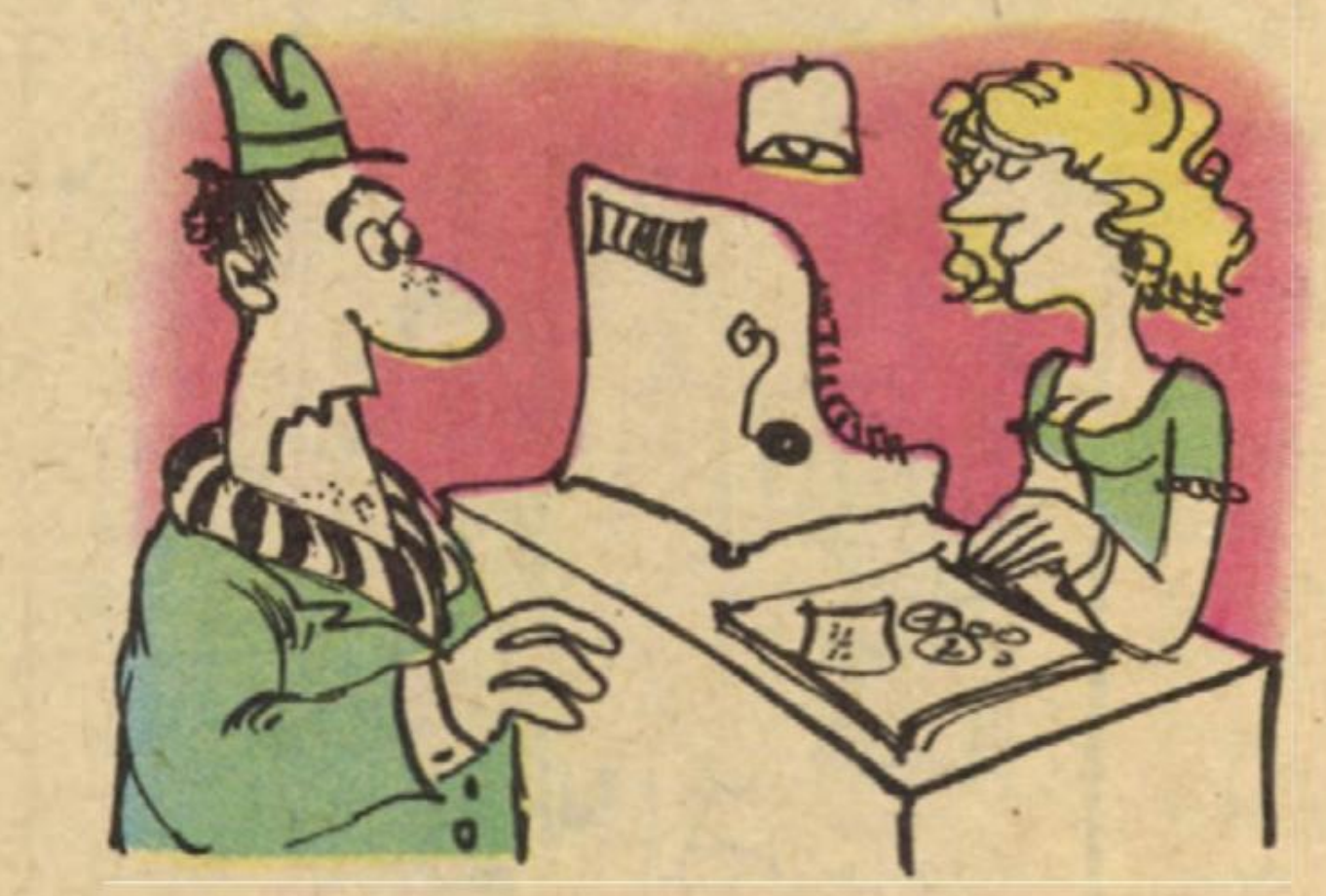

— Mit szólnál a következő reklámversikéhez? *„Ebben könnyen ugrálhat: álműpótszerutánzat!”*

— Ragyogó. Meg van véve. Zsebből fizetek. Elég lesz 743 forint 60 fillér? Máris írom a nyugtát...

— Szó sem lehet róla. Tekintsd baráti ajándéknak.

— Nem tehetem. A reklámért pénz jár.

A kényelmetlen alkudozásnak úgy vetettem véget, hogy egy alkalmas pillanatban kereket oldottam. Barátom azonban nem felejtett. Először postán küldték utánam a honoráriumot, amit én hasonló módon visszaküldtem. Másodszor 743 forint 60 fillér értékű átműpótszerutánzatot kaptam díszes ajándékcsomagban. Ezt is visszairányítottam a feladónak. Ezután bonyolultabb módszerek következtek. A villamoson utazva rajtakaptam egy elegáns hölgyet, amint 743 forint 60 fillért próbált a kabátom zsebébe csempészni, miközben egy kisfiú autogramot kért tőlem. A utolsó pillanatban jöttem rá, hogy az autogramgyűjtő egy 743 forint 60 fillérről szóló nyugtát akart velem aláíratni.

A fondorlatos módon kiagyalt kísérletekre a kocsmai előfizetés tette fel a koronát. Épp ezen töprengtem a másik kocsmában egy kisfröccs mellett, amikor odajött hozzám az italbolt vadidegen vezetője:

— Elnézést kérek a zavarásért. Fogyasztás után szíveskedjék a pénztárhoz fáradni, ahol is visszatérítik az elfogyasztott fröccs árát. Legyen szerencsénk máskor is. Tekintse úgy, hogy a következő fél évben bérlete van hozzánk...

Nincs más hátra, le kell mondanom a megszokott kisfröccsökről. Már az is megfordult a fejemben, hogy magándetektívet fogadok a védelmemre, de elvetettem az ötletet. Az elszámolásnál kiderülne, hogy valaki már kifizette helyettem a számlát. Kezdem belátni, hogy nincs menekvés a pénzem elől...

Böcz Sándor

A FEJLŐDÉS IRÁNYA

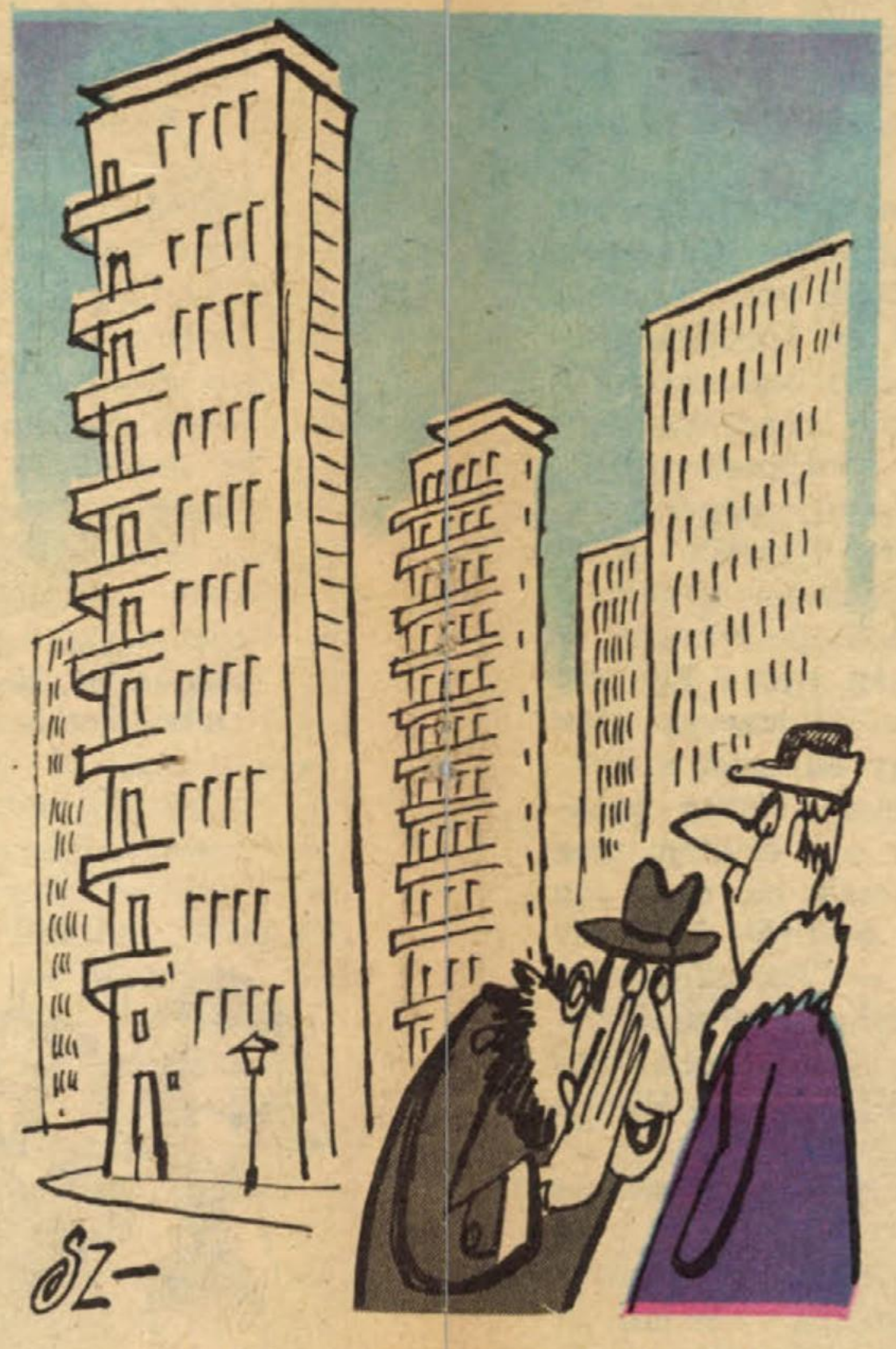

— Pszt, engedély nélküli építkezések!

HOGYAN VISELKEDJÜNK AZ ÖNKISZOLGÁLÓ ÜZLETBEN?

Amikor bevezették az új KRESZ-t, és előtte volt az a rengeteg tanfolyam, meg előadás, most döbbentem csak rá, hogy milyen nagy mulasztást követett el a kereskedelem a számunkra új rendszerű üzletek, az „önkiszolgálók” létesítésekor, de legalább azok rohamos gyarapítása során. Hagyta, hogy a kedves vevő minden előzetes képesítés nélkül csak úgy részt vegyen az „önki” vásárlásban.

Engedtessék meg nekem, hogy ezt a mulasztást társadalmi munkában pótoljam, szerény tehetségem szerint, gazdag tapasztalataim alapján:

1. Belépve ragadjuk meg az első kosarat — akkor is azt, ha netán enyhén piszkos, vagy lé csordogál benne. Ne válogassunk tehát a kosarak között, mert ezzel csak idegesítjük a kosarak felügyeletével megbízott dolgozót, aki kénytelen ilyenkor ránk szólni, és igaza van, hiszen a kosarat nem ő, hanem vevőtársunk piszkította be.

2. Tovább lépve a kosarat tartsuk egyik kezünkben, míg a másik kezünket a tarkónkra helyezve induljunk el a dúsan megrakott pultok mellett.

3. Szemlélődésünk során, ha ráakadunk a kívánt árura, két lépésre álljunk meg annak lelőhelyétől, és onnan döntsük el, hogy melyiket szeressük.

4. Ha ez megvan, vegyük le a tarkónkról a kezünket, és mint a bűvész a cirkuszban, a kabát ujjából jól előre nyújtva meztelen karunkat („nem ámítás, nem lopás!”), ragadjuk meg az árut, és helyezzük kosarunkba.

5. Ha nem találjuk azt, amit keresünk, járjunk körbe többször türelmesen, erősen összpontosítva figyelmünket, és próbáljunk logikusan gondolkodni. Előbb-utóbb rájövünk, hogy nem találomra rakták föl az árukat a polcokra. Így — például — a köménymag és a tea azért került egymás mellé, mert mind a kettő apró és fekete; a bor és a narancsszörp azért, mert egyaránt gyümölcsből készült.

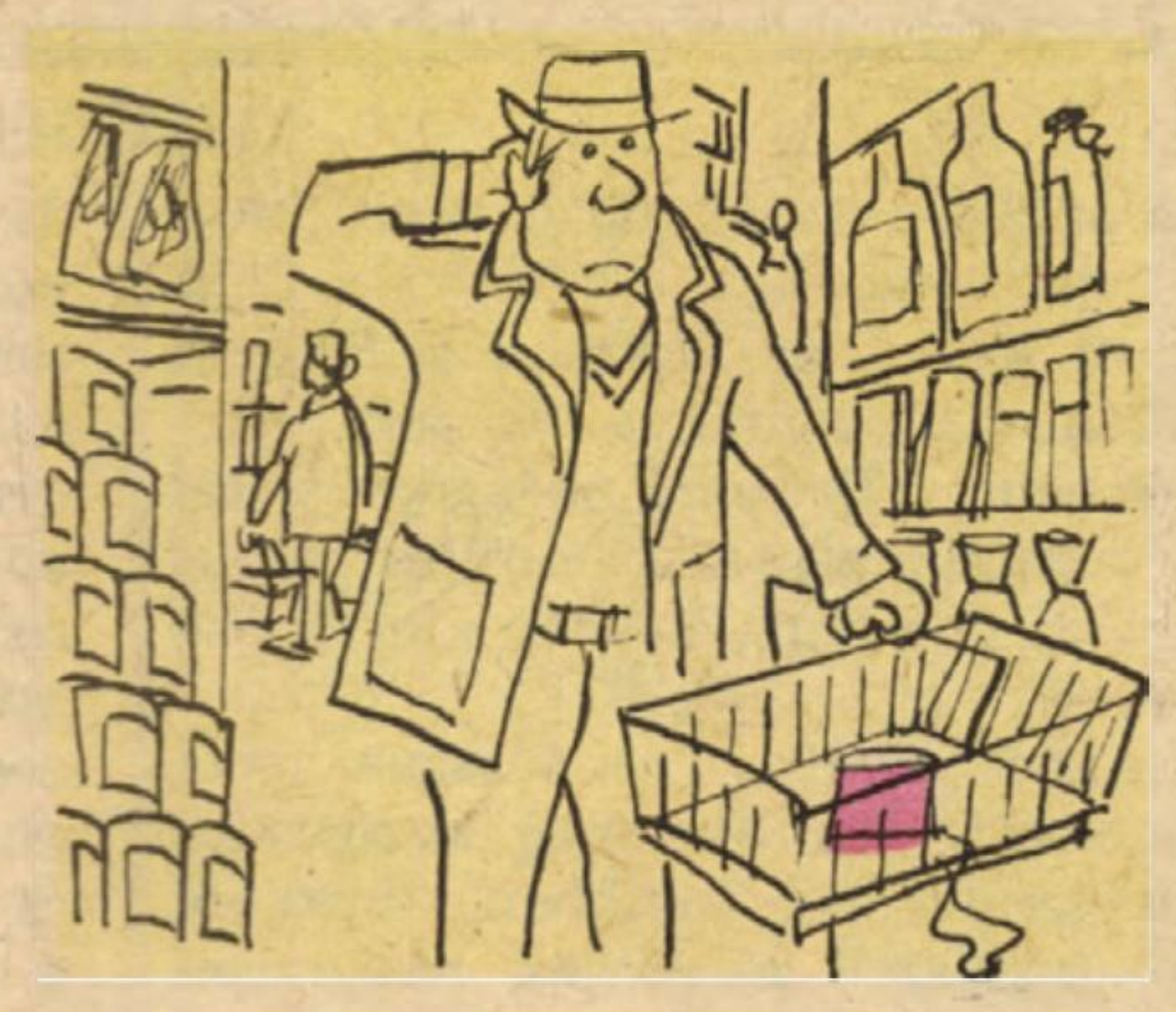

6. Ha többszöri körbejárás után sem találjuk meg azt, amit kerestünk, kérdéssel fordulhatunk a pultok között felügyelő dolgozóhoz. De csak akkor, ha nem beszélget éppen valakivel (akár kollégával, akár civillel), ha nem dudorászik magában önfeledten, ha nem bánatos a tekintete, ha nem vidám a tekintete, ha nem közömbös a tekintete, ha nincs is ott a tekintete, hanem a kirakaton át bámul a messzibe.

7. A felvágottas pulthoz érkezve álljunk türelmesen sorba, és ha az eladóhoz eljutunk, közöljük kérésünket szabatosan és értelmesen, de mellőzzük kispolgári kívánságainkat (ne kövéret!, ne a végét!, a másikat!, azt a húsosat! stb.), mert evvel a dacszellem megnyilvánulását provokáljuk, és akkor úgy kell nekünk.

8. Ne nézzük a mérleget, amikor az eladó rádobja az árut, mert az a legnagyobb tapintatlanság.

9. Ha megkaptuk az árut, számítsuk ki, hogy helyes-e az összeg, amit ráírt az eladó, aztán nyeljünk egy nagyot.

10. Most látom, hogy tíz lesz a parancsolat, tehát az ősi tízparancsolat közül — befejezésül — hadd emeljem ki a legfontosabbat: Ne ölj! Vagyis, még gondolatban se öld meg a pénztárosnőt, ha épp akkor issza a kávéját, amikor te kerülsz elé. Elvégre, neki is joga van hozzá, őt is magyar anya szülte.

Sólyom László

Megkérdeztük rajzolóinkat:

KIBEN MIT CSODÁLNAK?

Endrődi István:

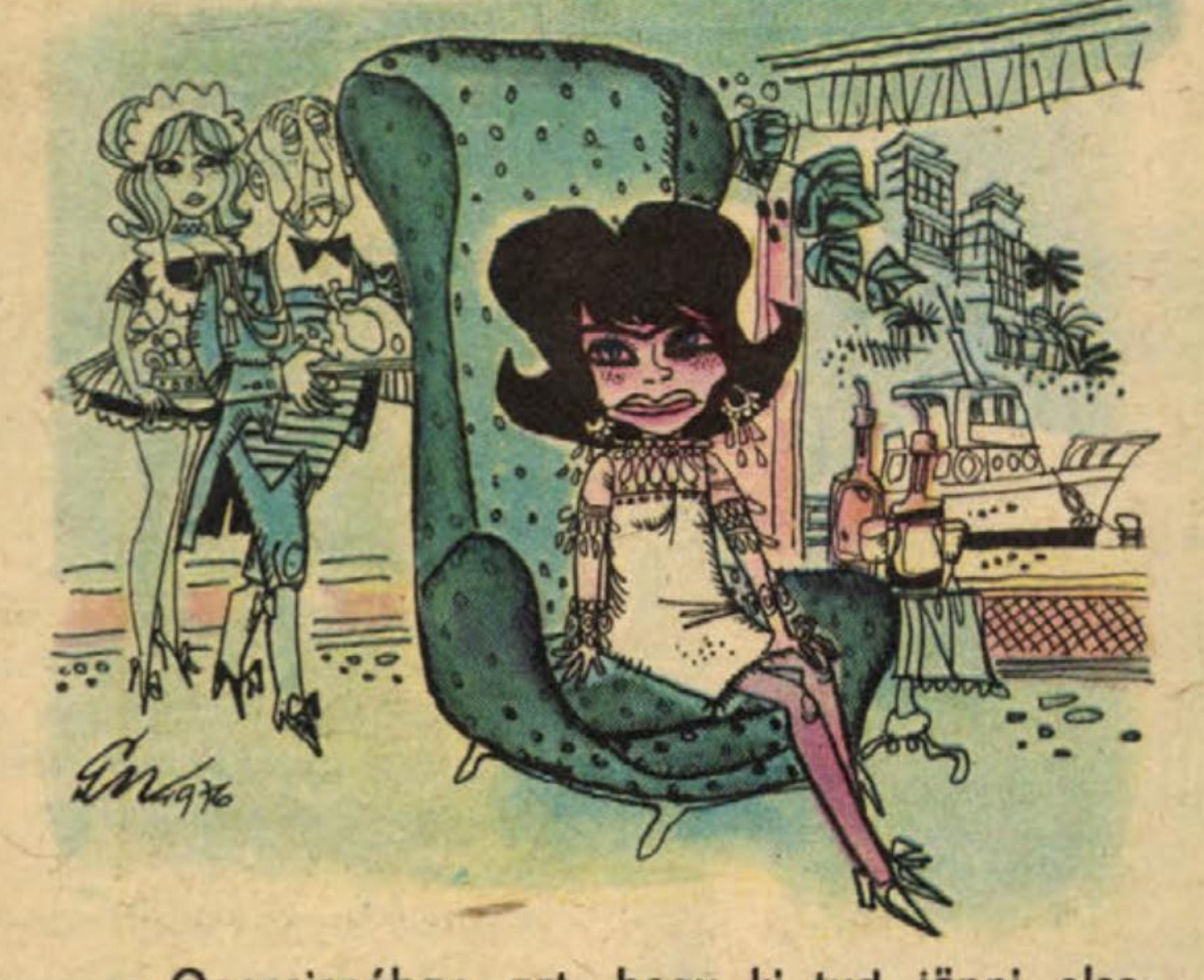

— Onassisnéban azt, hogy ki tud jönni elsejéig az özvegyi nyugdíjából...

Dallos Jenő:

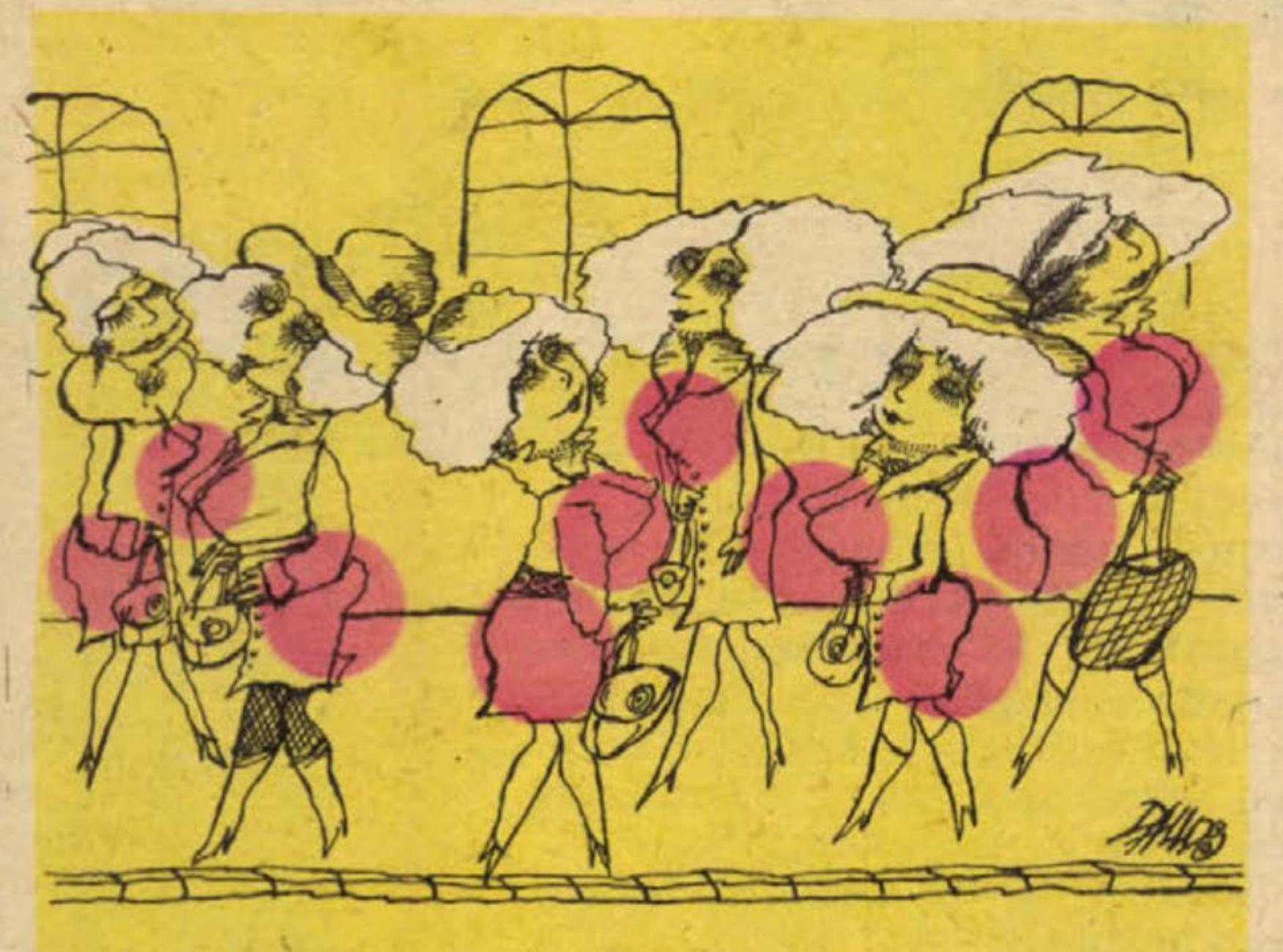

— Piros körrel megjelöltem...

Szűr-Szabó József:

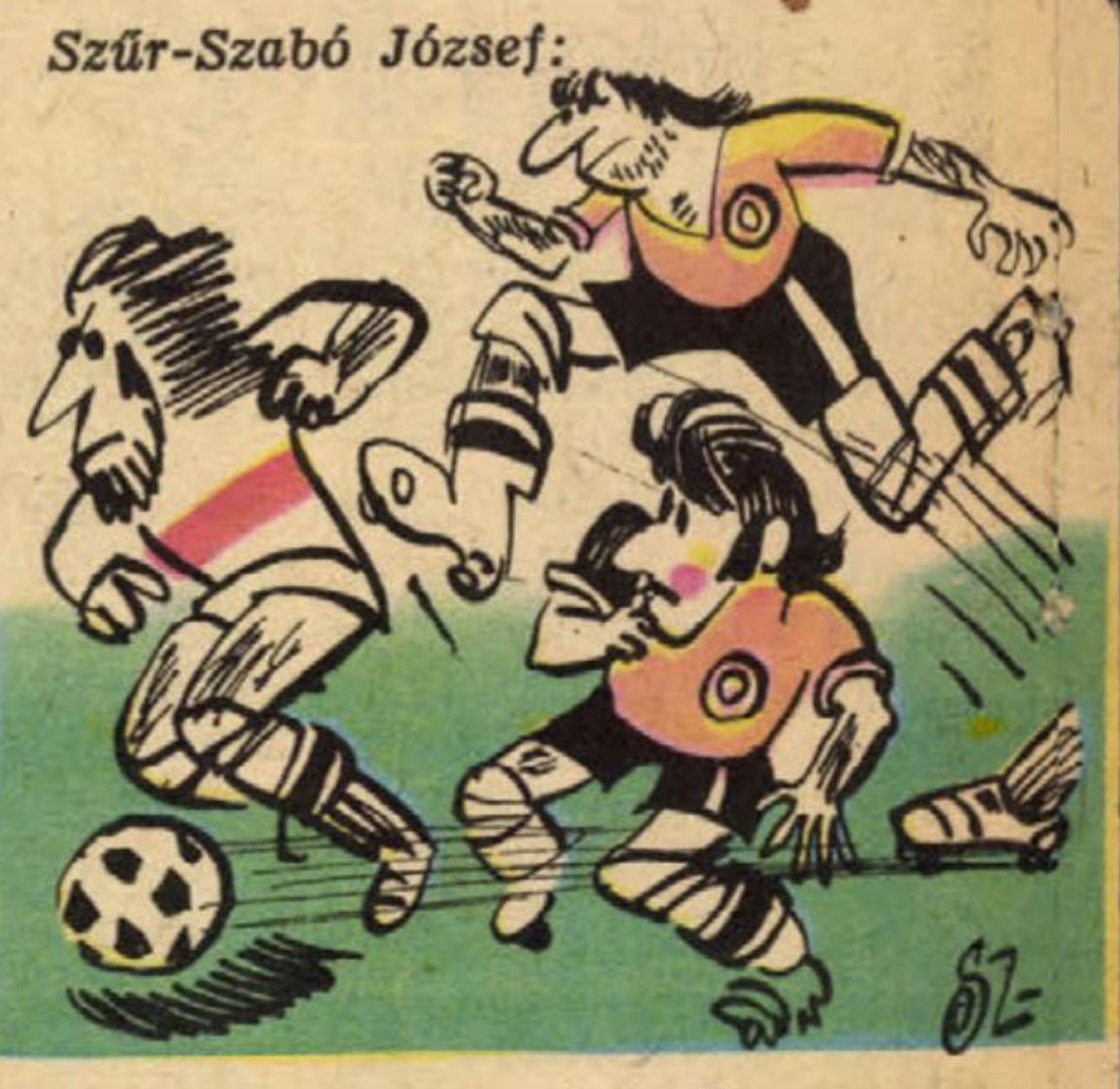

— Egy magyar futballistában azt, hogy kint mer maradni külföldön...

Lehoczki István:

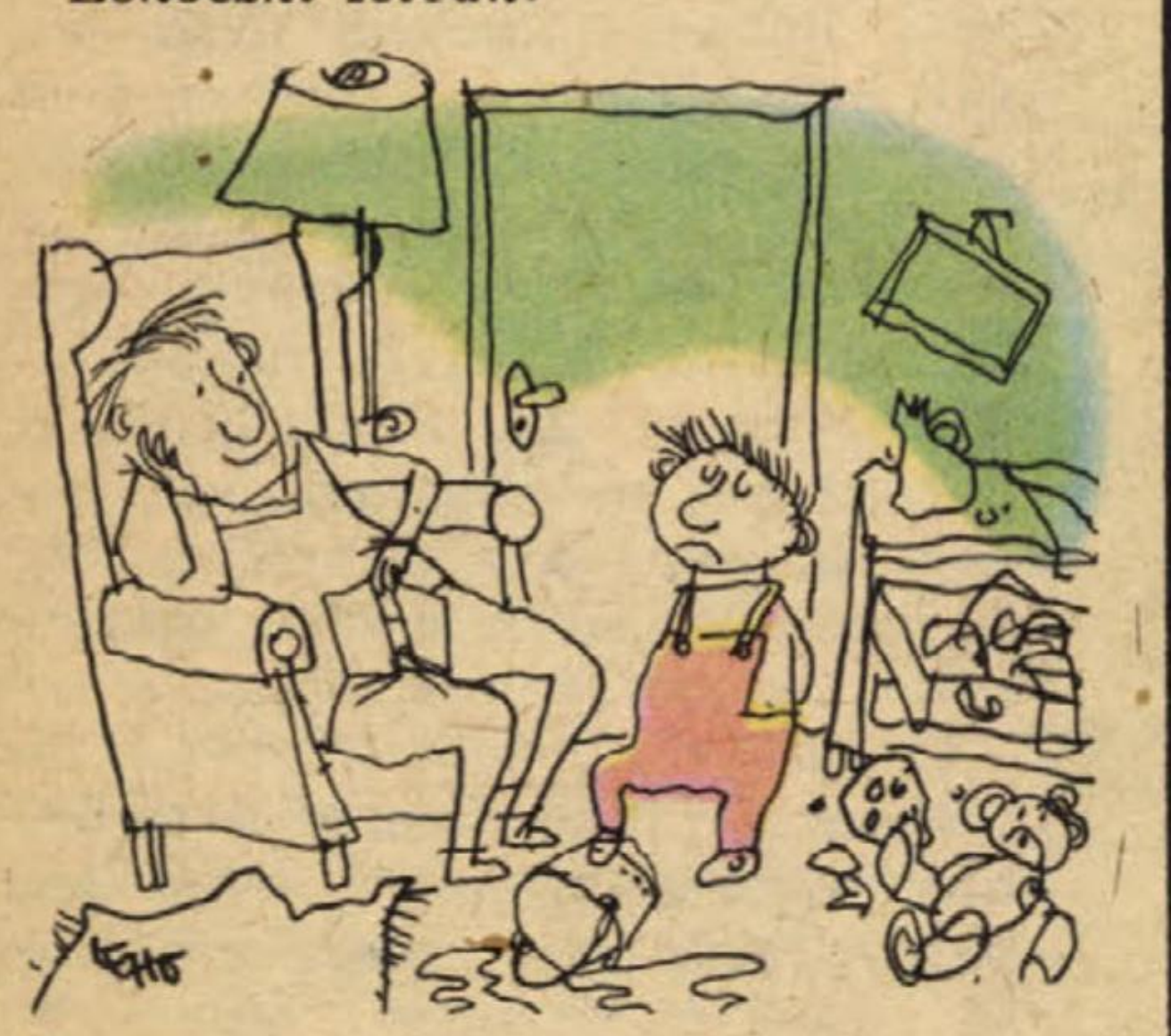

— A türelmemet...

Várnai György:

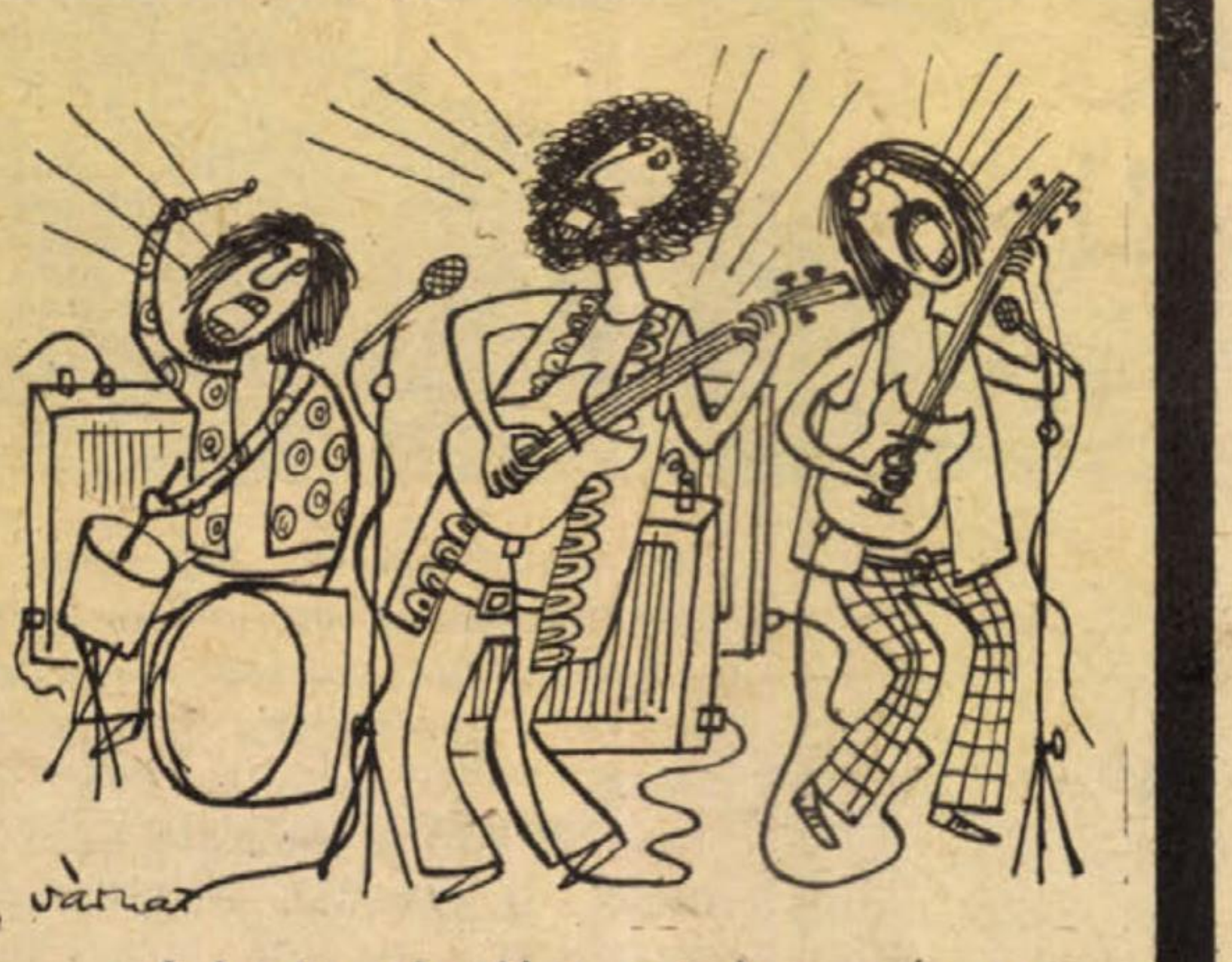

— A beat-zenészekben azt, hogy még nem siketültek meg.

Balázs-Piri Balázs:

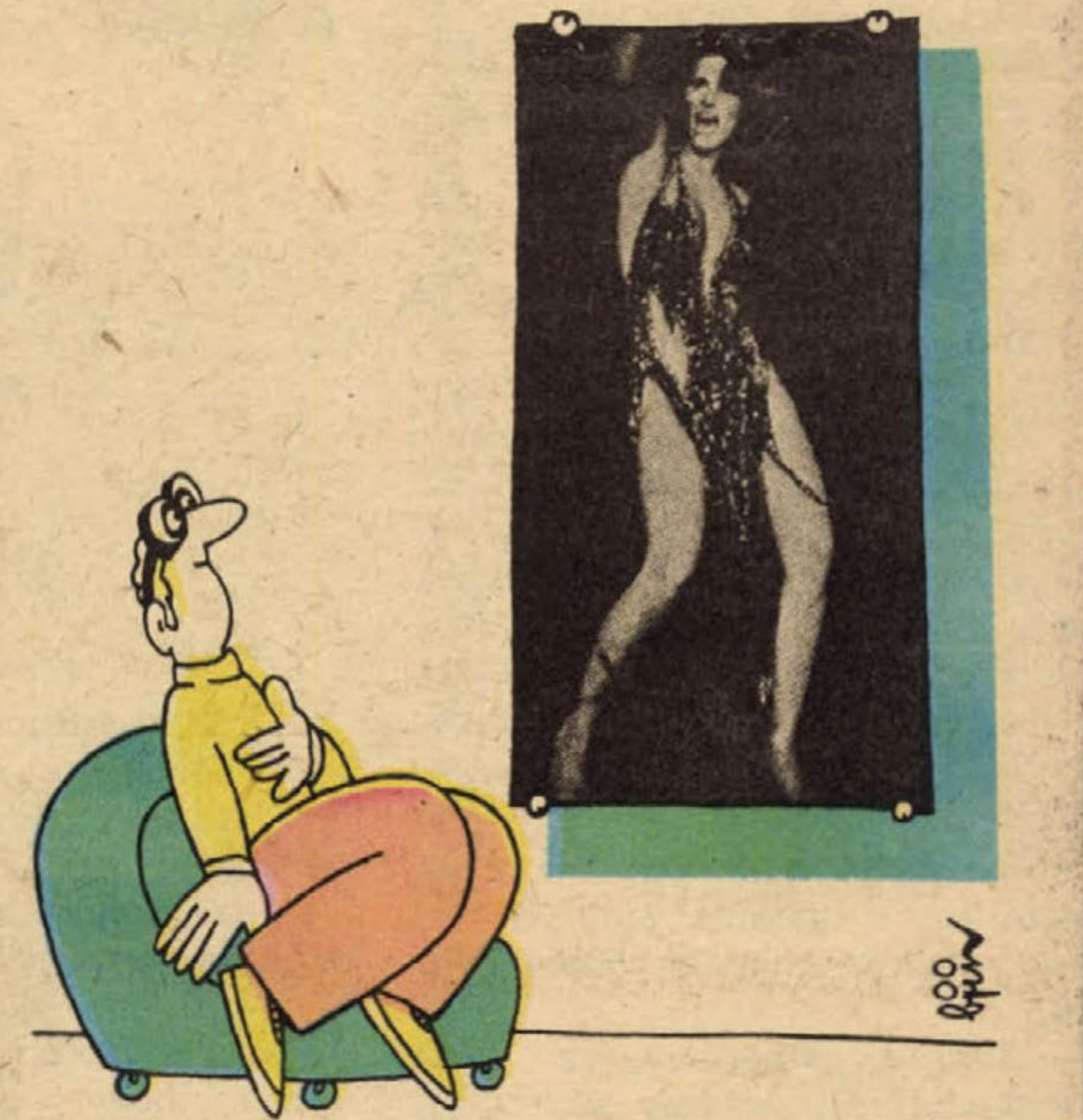

— Raquel Welchben a plasztikai sebészet diadalát...

Hegedűs István:

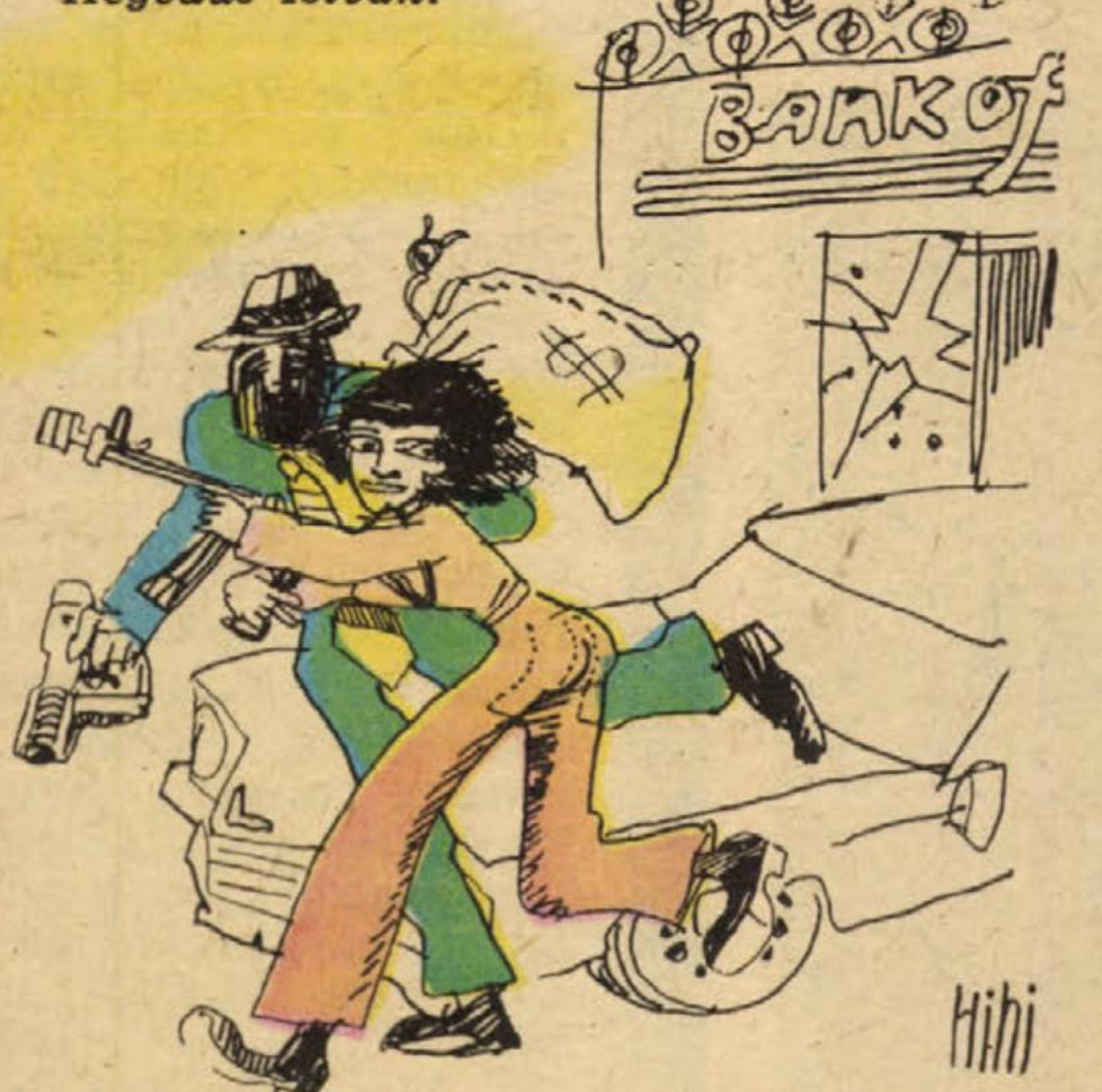

— Patricia Hearst-ben a segítőkészséget, hogy a papa lapjait mindennap friss híranyaggal ellássa...

Sajdik Ferenc:

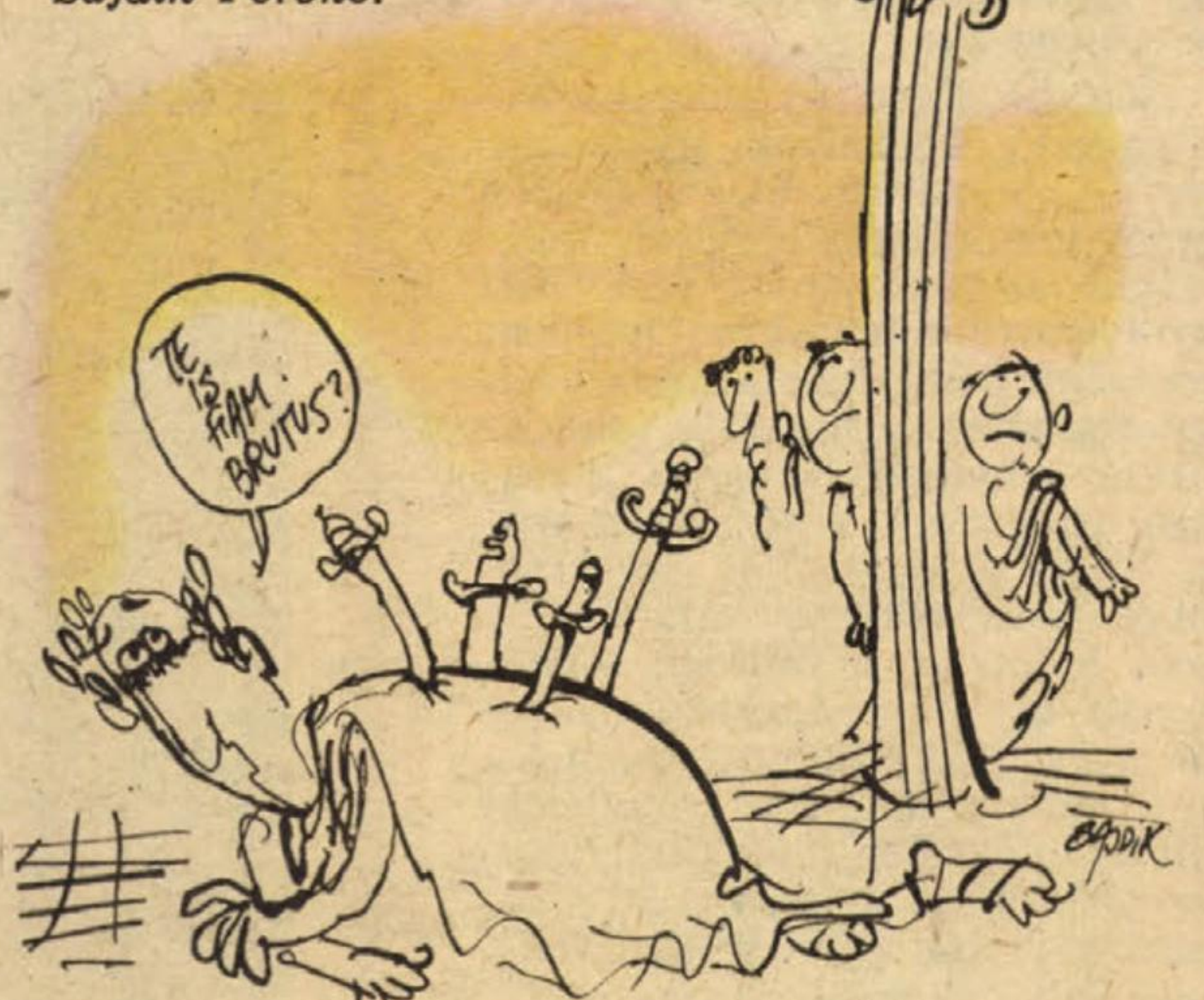
TE IS FIAM BRUTUS?

— Julius Caesarban azt, hogy mindig volt valami jó bemondása.

Erdei Sándor:

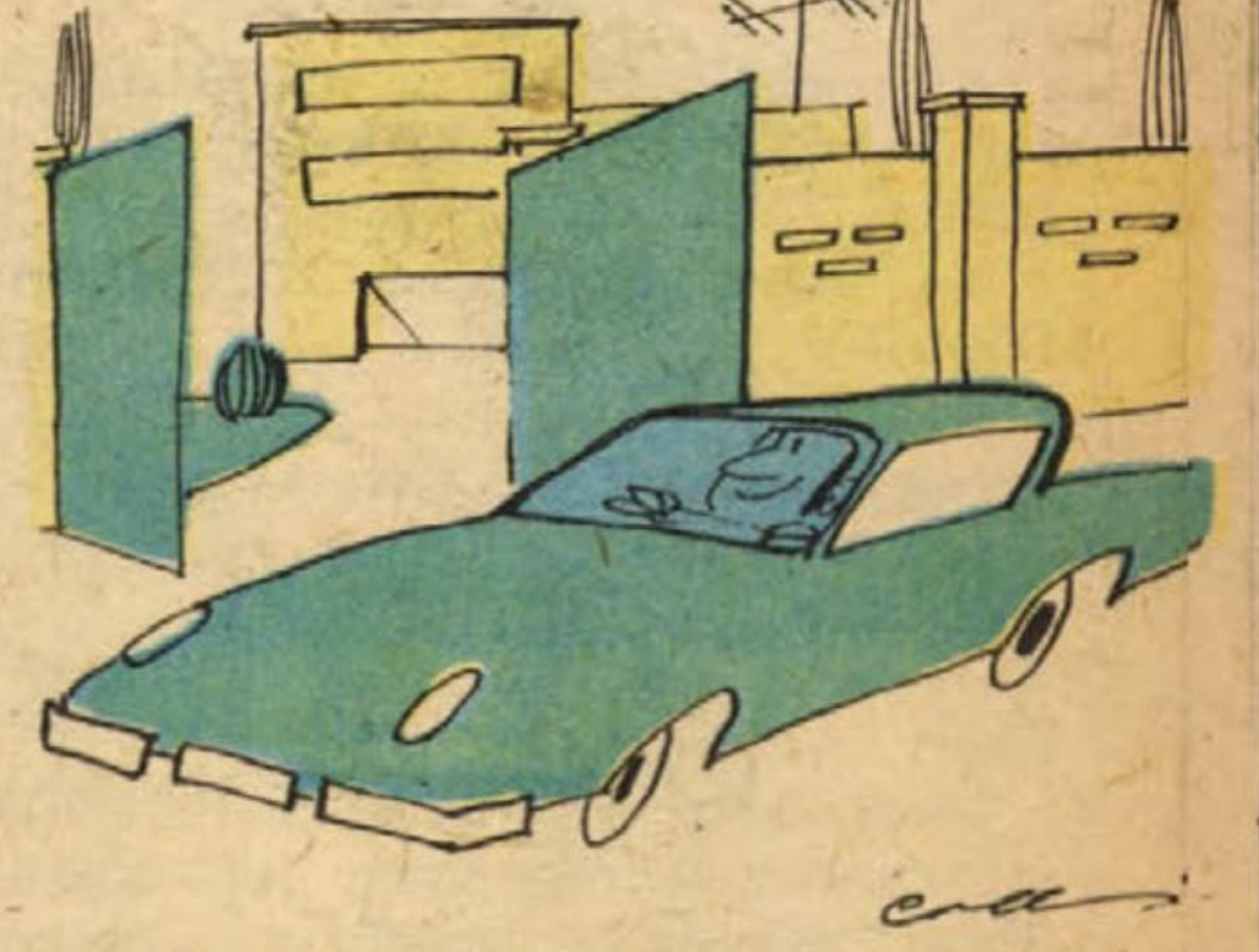

— Némelyik emberben azt csodálom, hogy kis tehetséggel miből tud venni ilyen nagy autót?

Fülöp György:

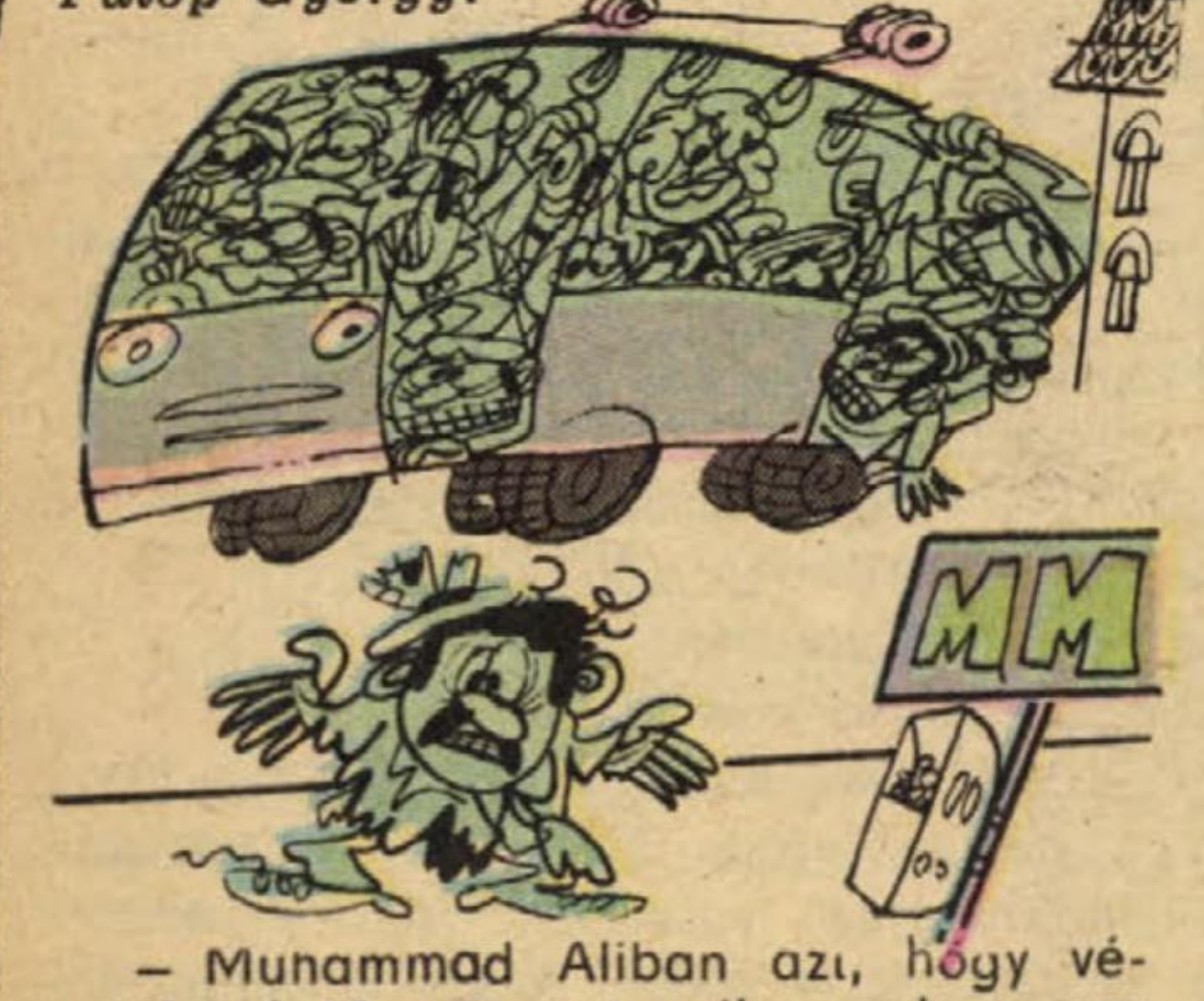

— Muhammad Aliban azt, hogy végigküzd 12 menetet, mikor nekem egy menet is sok...

Vasvári Anna:

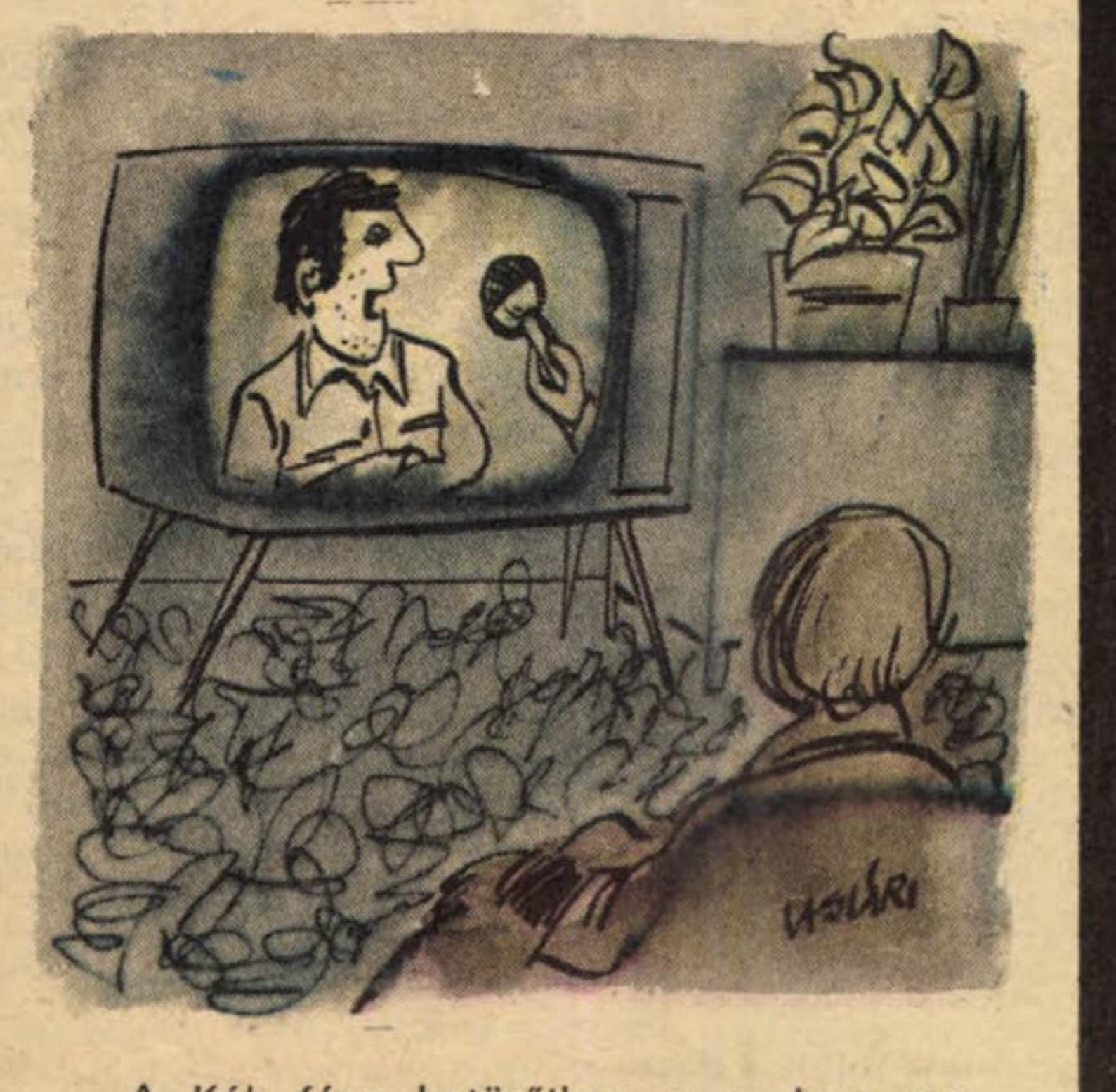

— A Kék fény betörőiben a szakma szeretetét.

Tót Gyula:

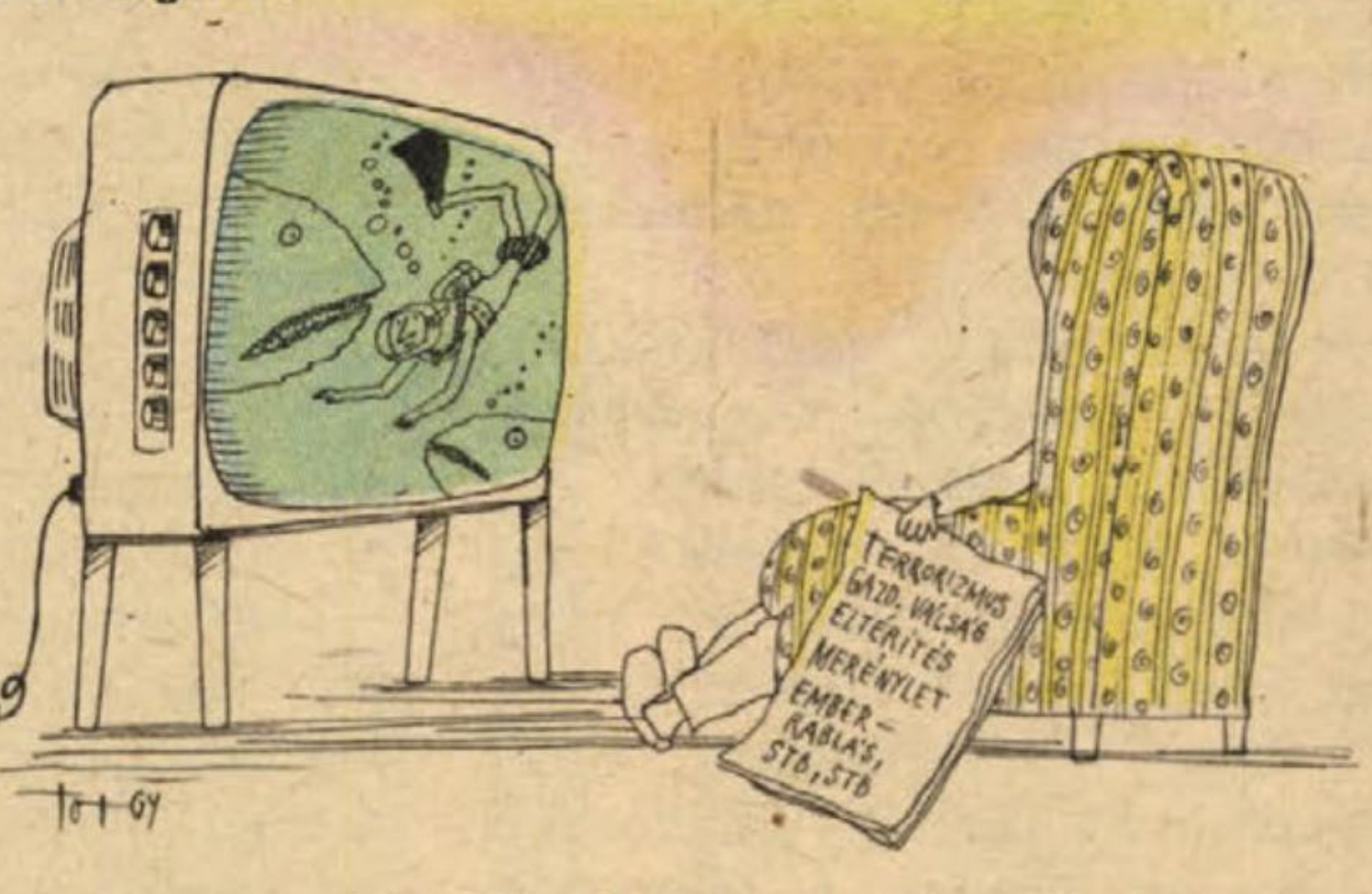

— Cousteau kapitányban, hogy oly sokszor volt bátorsága az óceánok mélyéről visszatérni a földre...

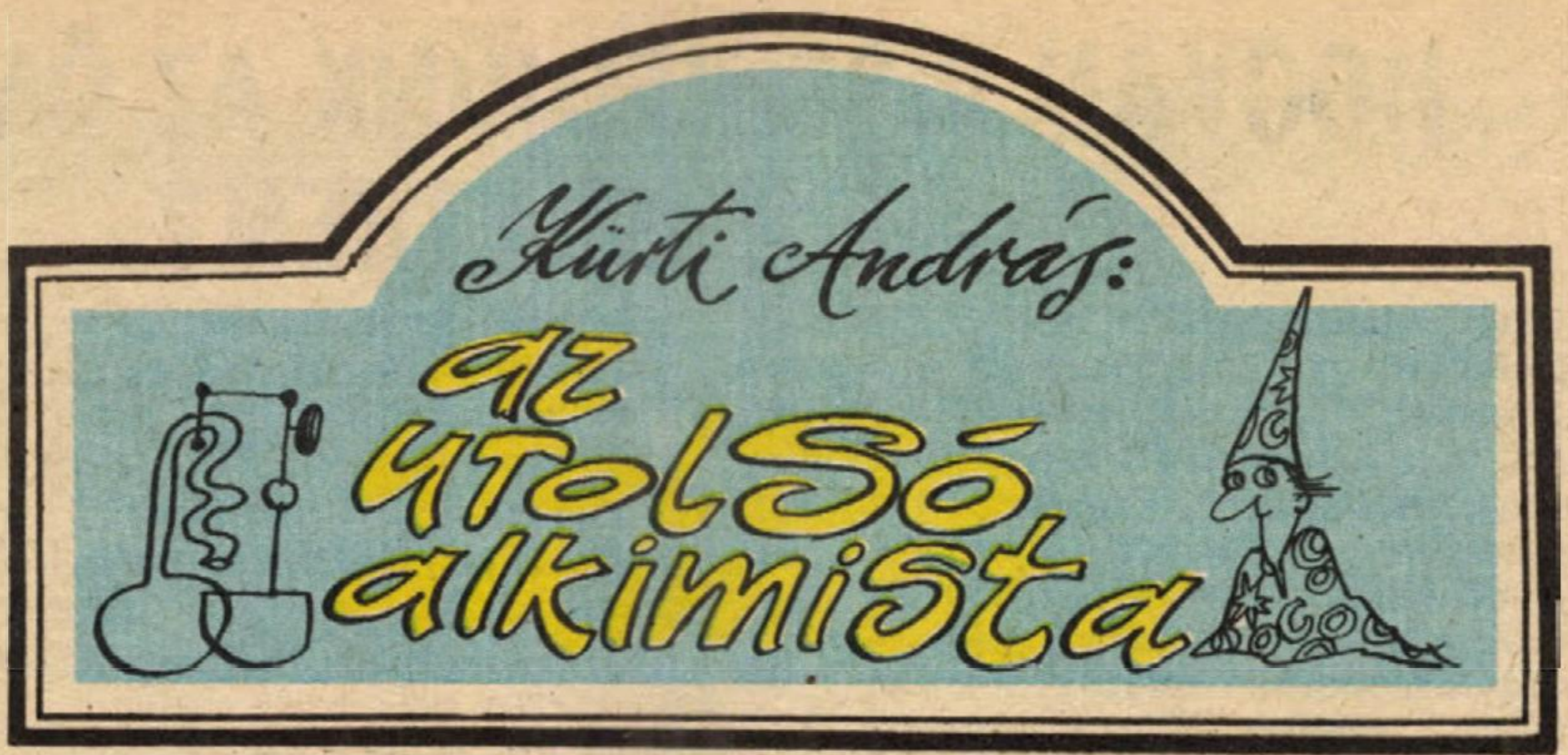

Kürti András:

az utolsó alkimista

KISREGÉNY

ELŐJÁTÉK

Agócs Ádám rendőrszakaszvezető, huszonhárom éves, nős, egy kétéves kisfiú apja, éjszakai járőrszolgálatát végzi Zugló peremén.

A gyengén világított, néptelen Lajta utcában.

Falusias itt a csönd vagy még annál is mélyebb, mert errefelé nemigen tartanak kutyát..

Rég lehunyva a kertes házak ablakszemei, csak a rendőr léptei kopognak tompán. Már az utcácska végén jár, amikor üvegcsörömpölést hall a háta mögött.

Megfordul gyorsan, egy pillanatig mereven áll, hátha megismétlődik a zaj és ő pontosabban tájékozódhat. Fülel. Semmi. Minthogy úgy ismeri körzetét mint a tenyerét, gyors, de könnyű, zajtalan léptekkel a 27-es számú ház felé siet. Ahol Gosztola Pál gázgyári művezető lakik családjával. Általában. Mert egy hete lent üdül az egész Gosztola-família Bogláron, a nagymamánál. Hátha ezt a távollétet igyekszik a maga hasznára fordítani valami hivatlan látogató?

Odaér a művezető családi házának kerítéséhez, föllép a betonaljzatra, bekukucskál az aranyeső bokor ágai között. És keze már csípőmagasságban, fürgén gombolja ki pisztolytáskáját. Mert annyit a gyönge holdfényben is észrevesz, hogy valaki ott mozog a kitört ablak alatt. Próbál fölhúzódzkodni.

Agócs Ádám rendőrszakaszvezető erőlteti a szemét, hogy jobban kivehesse a gyanús személy körvonalait, halkan fölsóhajt, visszagombolja a pisztolytáskát. Itt aligha kell erőszakot alkalmazni, fegyvert semmiképp. Mert gyerek lehet az éjféli vendég, olyan vékony és alacsony.

Agócs előhúzza zseblámpáját, a kertajtóhoz lépeget, jól sejtette, nyitva van, beóvakodik hát, vagy öt lépésnyire sikerül észrevétlen megközelítenie a betolakodót. Mert az nem lát, nem hall, csak tornászik buzgón, hogy valahogy átjusson a nyílászáró szerkezeten.

— Fordulj meg, öcsi! — csattan föl erélyes-keményen a rendőr hangja. — És ne próbálkozz semmiféle bolondsággal!

Abbahagyja az ugrándozást, megfordul a gyanús alak és azt feleli meglepően mély, öblös hangon:

— Tegezd, fiacskám, a saját gyerekedet! És öcsinek se szólíts, az biológiai képtelenség lenne!

Megdöbben a válaszon Agócs Ádám rendőrszakaszvezető, nem akar hinni a fülének, képtelenség, hogy ő e hang gazdájával ilyen körülmények között találkozzék.

Fölkattintja a lámpáját, a falsíkra vetített sárga fénykörben apró termetű, idős férfi áll, neheztelőn csóválja a fejét.

— A tanár úr?! — mondja-kérdi a hatósági közeg. — Mit tetszik itt keresni?!... Mi történt?!

— Hogy hogy mi történt?! Én magyarázzam meg neked, aki bűnüldöző szerv vagy? Hiszen tetten értél, nem? Be akartam törni Gosztoláékhoz. Ennél világosabb már nem is lehetne a tényállás. Légy szíves, sürgősen kobozd el tőlem ezt a kis bunkót, fontos tárgyi bizonyíték, ezzel törtem be az ablakot, feltétlenül csatold majd a jelentésedhez. Tessék!... És most kísérj az őrszobára. Holnap talán már benne is leszünk a lapokban... Beosonó pedagógust tett ártalmatlanná a szemfüles rendőr!... Gyerünk, kérdés nincs, vita nincs!

Agócs Ádám rendőrszakaszvezető, alig pár éve még középiskolai tanuló itt Zuglóban, fizikából jó, kémiából elégséges, magaviselete példás, pokoli zavarban van, beletúr az üstökébe, aztán vállat von.

— Hát, ha a tanár úr ragaszkodik hozzá...

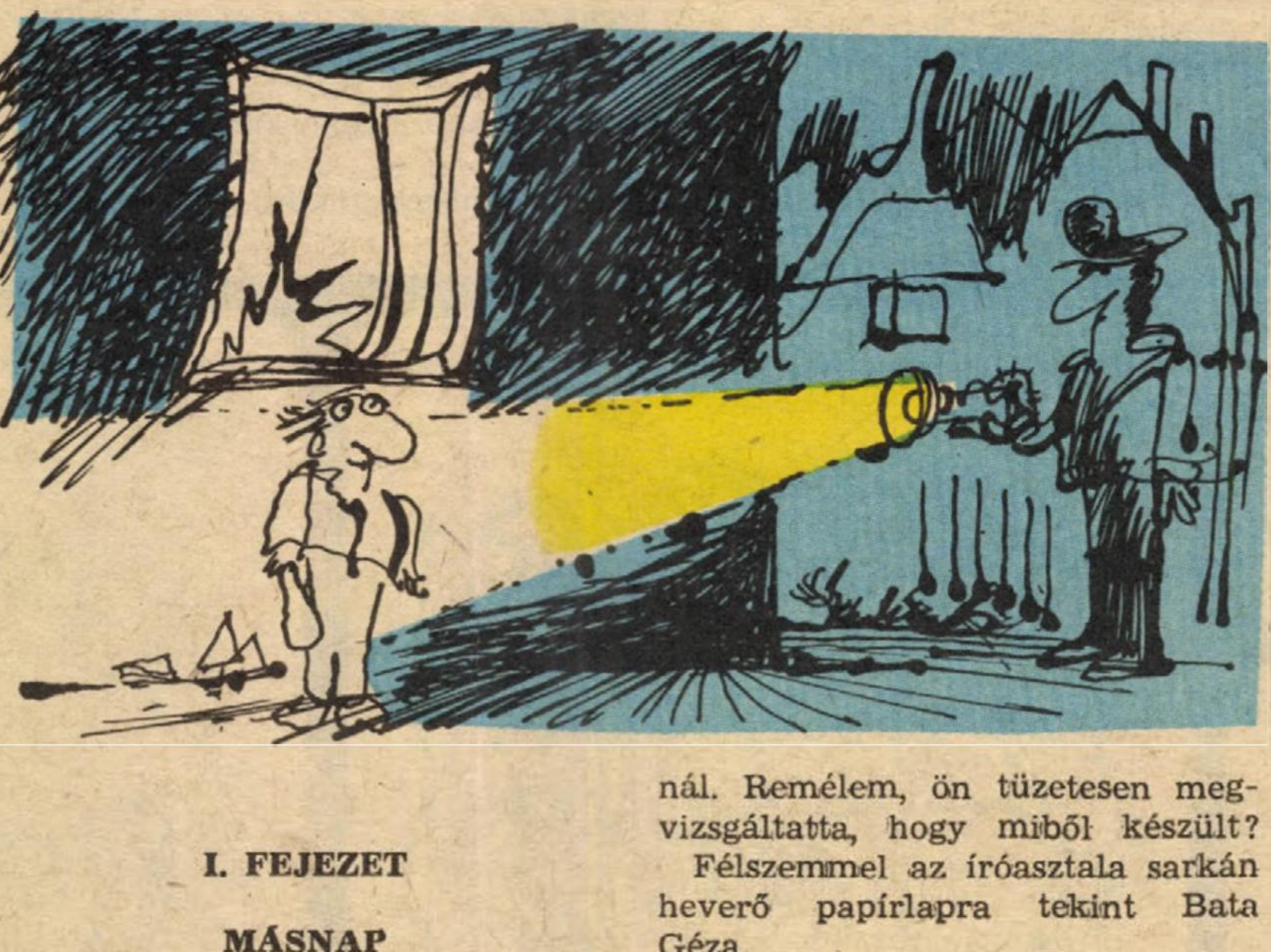

I. FEJEZET

MÁSNAP

Kerületi rendőrkapitányság. Bata Géza százados, negyvenkét éves, nős, fáradt tekintetét ráemeli az előállított egyénre.

— Ne makacskodjék kérem, a szakaszvezető jelentéséből teljesen nyilvánvaló, hogy nem történt tényleges betörés. Képtelenségnek tartja, hogy ön bármiféle bűntényt akart volna elkövetni. Tehát? Fogadás volt? Beugratás?... Egyáltalán, nagyon csodálkozom, hogy tanár ember létére ön nem vetett számot azzal, hogy ez a rossz diákcsíny még tragikusan is végződhetett volna. Például ha önt megsértik az üvegcserepek? Vagy lepottyan a párkányról? Vagy épp nem Agócs szakaszvezető a szolgálatos? Vagy, ha ő járőrködik ugyan, de nem ismeri föl a sötétben volt osztályfőnökét és erőszakot alkalmaz?

Derűsen legyint az íróasztal előtt ülő dús fehérhajú, alacsony, madárcsontú férfi, akinek világoskék szemei meglepően távol állnak egymástól.

— Minimális volt a rizikó — mondja Lipke Károly nyugdíjas tanár, fizika-kémia szakos, Faraday-emlékérmes, agglegény, Lajta utcai lakos. — Ez az Agócs-fiú szinte naponta benéz hozzám, én meg percre tudom, hogy amikor éjszakás, mikor ér a mi környékünkre... Rendben van, beismerem, nem állt szándékomban igazi bűntény elkövetése... De azért nem lehetne egyelőre úgy venni, mintha veszedelmes alvilági figura lennék? Csak hogy bekerüljek a lapokba, talán még a Kék fénybe is... Mert akkor az újságíróknak, a televíziósoknak ismertetniük kell a bűnös kísérlet eszközét is, azt a kis bunkót, amellyel bezúztam az ablakot Gosztoláéknál. Remélem, ön tüzetesen megvizsgáltatta, hogy miből készült?

Félszemmel az íróasztala sarkán heverő papírlapra tekint Bata Géza.

— Itt van a laboratóriumi eredmény — mondja —, miszerint a vizsgálatra küldött tárgy durván megmunkált, hengeres fémrudacska, egyik végén kis gömb, összsúlya tizenhat deka, hatásos fegyvernek, behatolási eszköznek nem minősíthető. A rudacska és a gömb anyaga...

Meghökkenve veszi kezébe a papírt, lassan, tagoltan olvassa a befejező mondatot, amelyen első alkalommal alighanem szórakozottan átfutott.

— A rudacska és a gömb anyaga — nagytisztaságú, húsz karáton felüli arany, beütött próbajel nélkül.

Elégedetten veszi tudomásul az öregúr a labor jelentését. És hatását a százados arcán.

— Hát erről van szó — szögezi le nyomatékkal. — Ugyebár az inka birodalom bukása óta elég ritkán fordul elő, hogy a legnemesebb fémből készítsenek használati tárgyakat? Ez biztosan érdekelni fogja a publikumot, és felkelti néhány illetékes főtisztviselő figyelmét is. Hogy miért van aranyból a bunkó? Hogy honnan van nekem ennyi aranyam? És akkor én szépen kitálalhatok.

Felsóhajt Bata Géza.

— Ezt szeretném én is. Ha végre elárulná, hogy miért csinálta ezt az egész csacsiságot?

— Kényszerből.

— Ki kényszerítette? Mivel? Hogyan?

— Pongor Péter kényszerített, az ipari osztály előadója. Közvetve. A butaságával. Nem volt hajlandó belátni, hogy az én speciális esetemben nem szabad ragaszkodni a PM 1/1974. számú rendelete első paragrafusa 17. pontjának 15. alpontjához, amely a fémöntést képesítéshez kötött iparnak jelöli meg. És ezért szakmai gyakorlat igazolását követeli és vizsgát ír elő. Kész nevetség, nem? Egy szó mint száz, félévi huzavona után fölismertem, hogy én ezzel a díszbürokratával életem végéig huzakodhatom, akkor sem értetem meg vele magamat, csak ha nem jön valami nyomás felülről. Világos?

— Majdnem — dörzsöli meg homlokát a százados. — Tehát kisiparosi engedély kiadását óhajtotta meggyorsítani ilymódon. Milyen ipart szeretne kiváltani?

Lipke Károly nagy szemeket mereszt.

— Hogyan?! Hát még nem mondtam?! Alkímiára váltanám ki az engedélyt. Aranycsinálásra.

— Micsodára?!

— Miért? Olyan rosszul hangzana: Lipke Károly, alkimista kisiparos, nyugalmazott fizika-kémia tanár? Tudniillik én hosszú évek kísérletei alapján összebütyköltem azt a katalizátort, amelyet valaha a bölcsek köveként kutattak. Amelynek a jelenlétében arany nyerhető közönséges anyagokból, pontosabban: nem nemes fémekből, megfelelő vegyi eljárással. És ami a legfontosabb — igen csekély ráfordítás mellett. Az a kis bunkó is így készült. Sárgarézből, meg egyebekből. Most megérhet vagy húszezret, nekem nyolc forint hatvanban van. Dehát én nem vágyom mesebeli vagyonra, mit kezdenék vele, se kutyám, se macskám, és a törvénnyel sem akarok ujjat húzni, ez nálam inkább hobby. Én elővételi jogot biztosítanék az államnak, sőt, nekem az volna a legkényelmesebb, ha kizárólag az államnak dolgoznék.

Csend.

Nemcsak Bata, hanem a sarokban jegyzőkönyvező, a hihetetlen bejelentések iránt hosszú szolgálata eredményeképpen bazalt-közönyössé edződött Székely Gabriella, ötvenéves hajadon, gyors- és gépírónő, egy nagykorú leánygyermek anyja, polgári alkalmazott is ámultan bámul a tanár úrra.

— És — kérdezi nagysokára a százados —, mennyi aranyat tudna a tanár elvtárs iparszerűen előállítani, ha megkapná az engedélyt?

— Egy mázsát, esetleg másfelet.

— Mennyi idő alatt?

— Évenként.

Újabb csend.

Lipke Károly úgy érzi, hogy hallgatósága keveselli a várható termelési volument, gyors mentegetőzésbe kezd, kézzel-lábbal hadonászik.

(Folytatjuk)

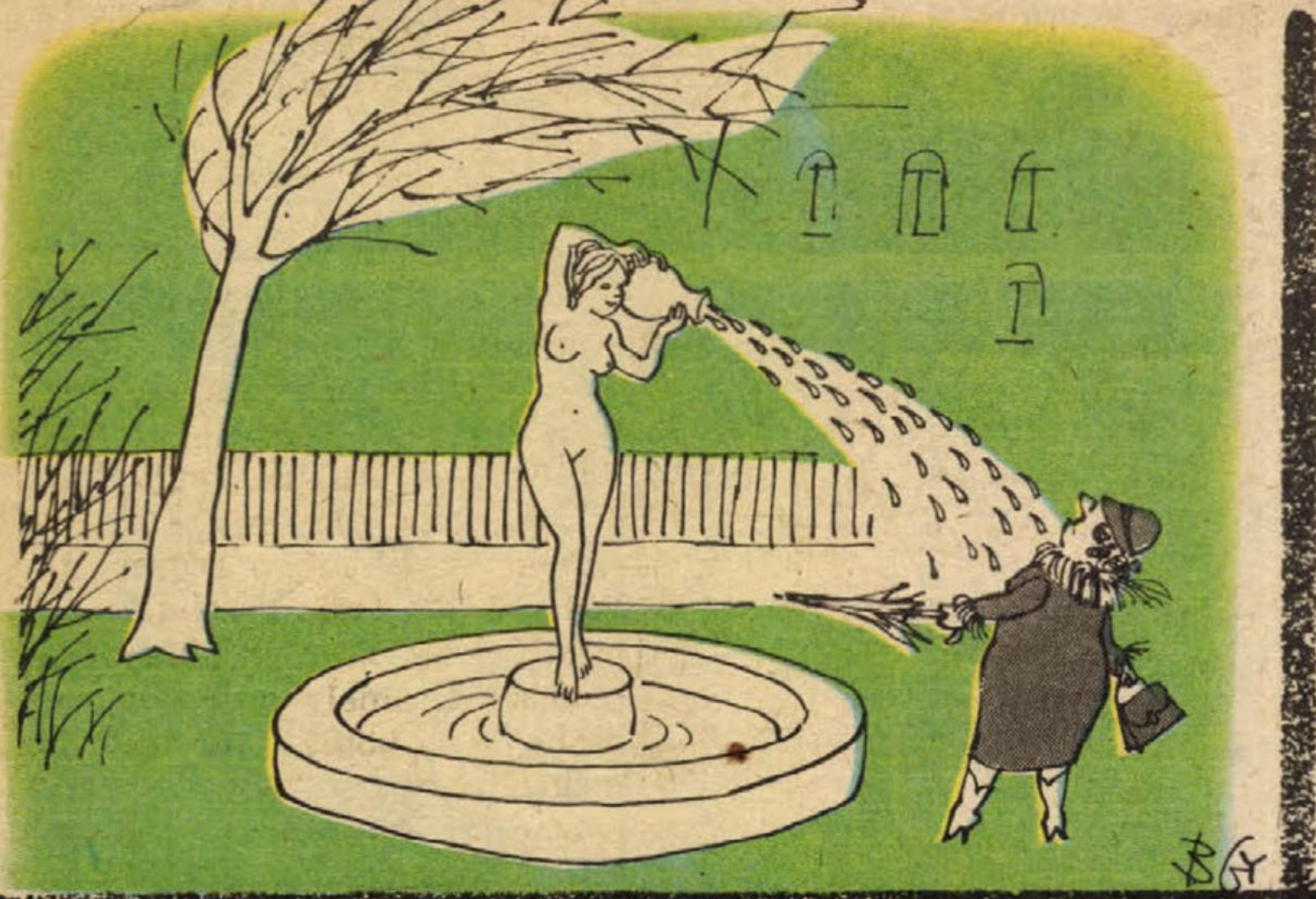

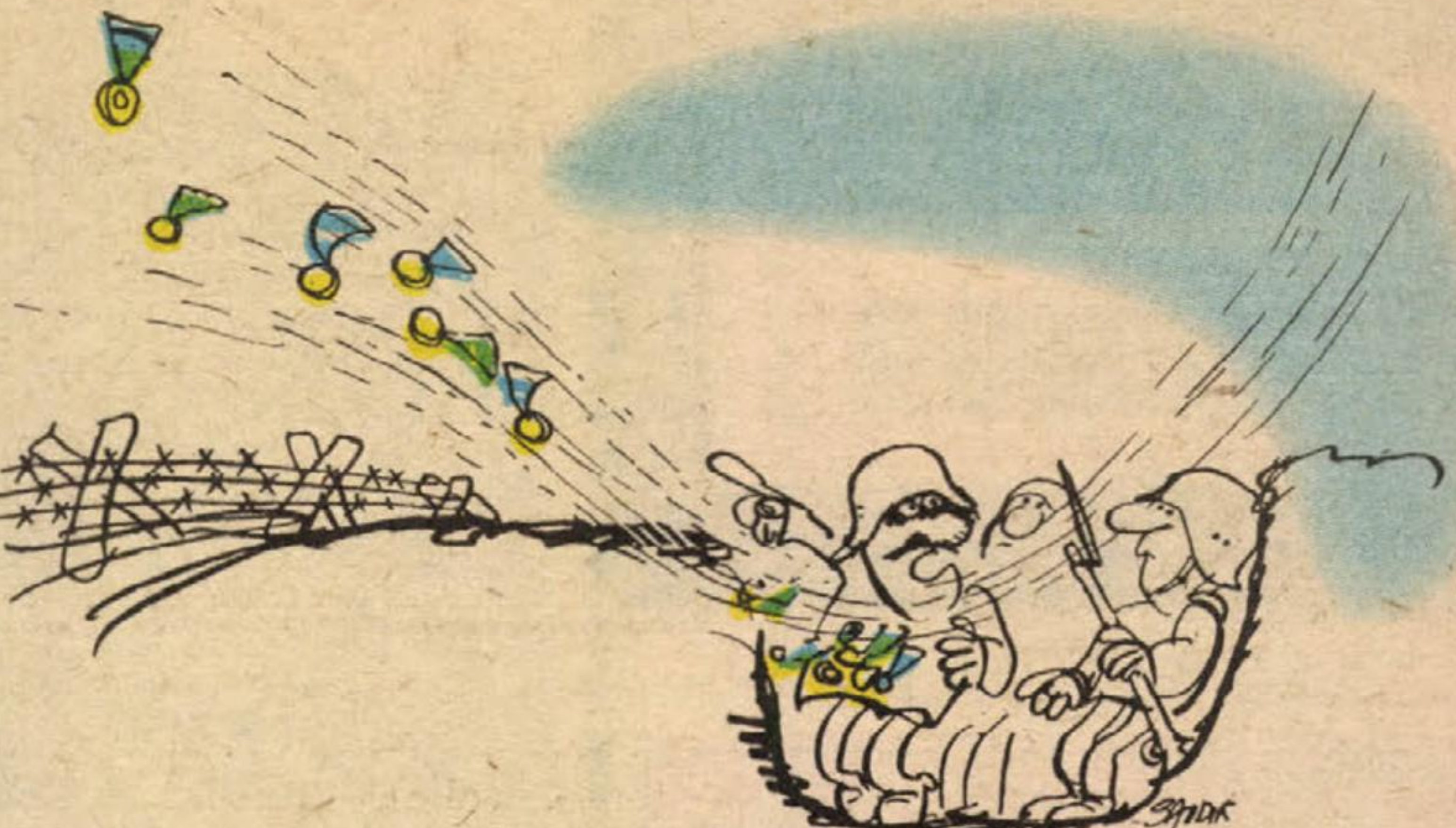

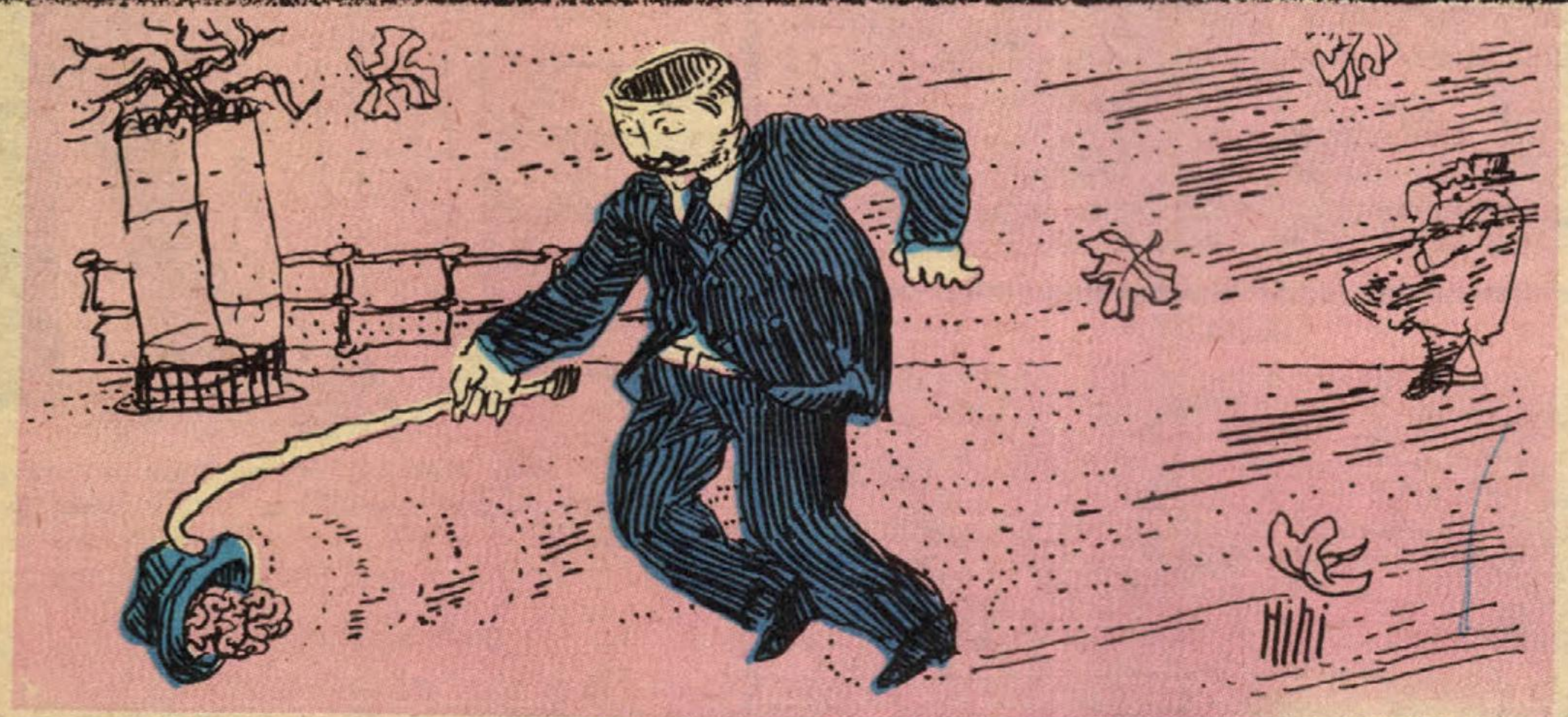

SZÉL

BRENNER, SAJDIK, HEGEDŰS,
VÁRNAI, LEHOCZKI, DALLOS, BALÁZS-PIRI

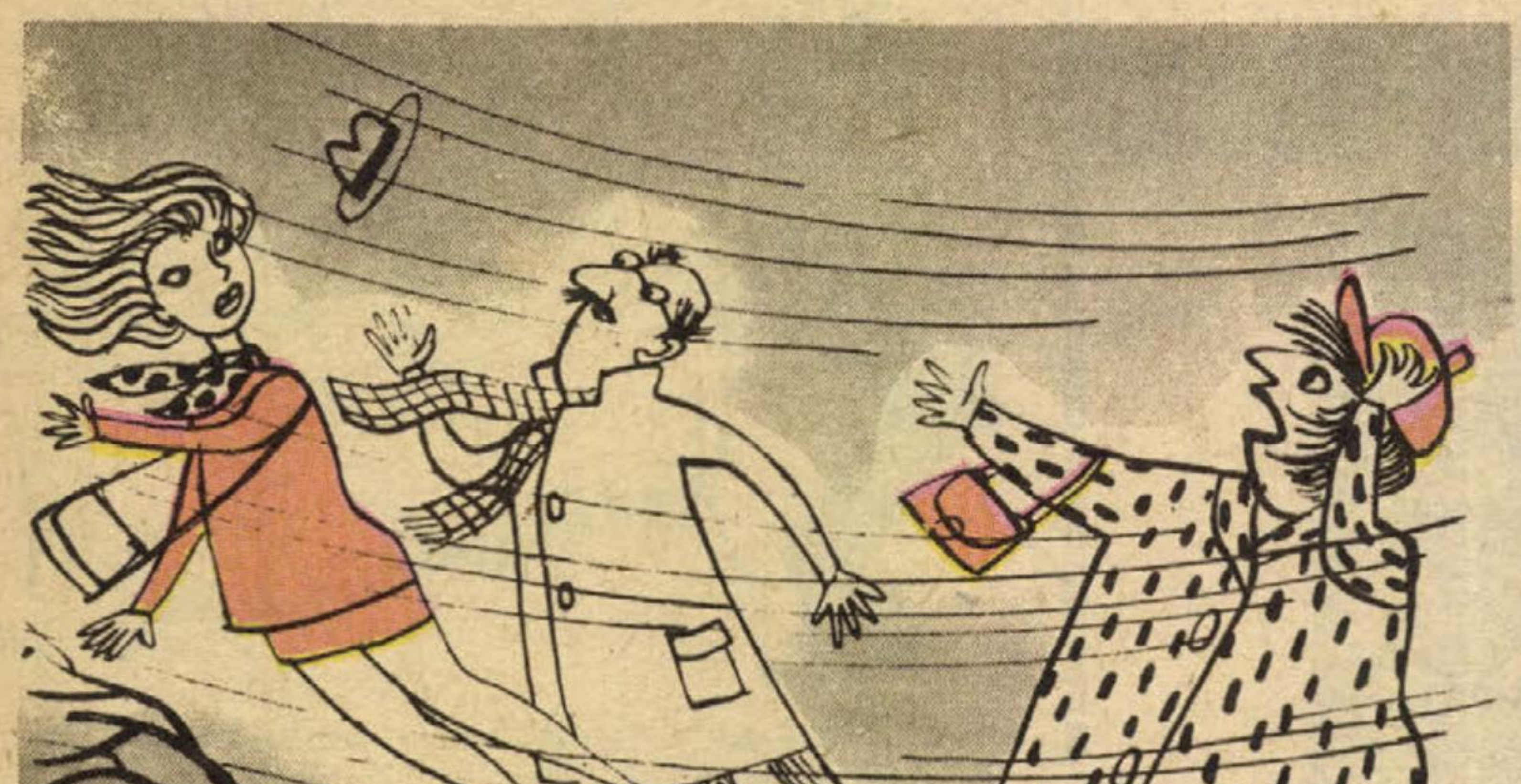

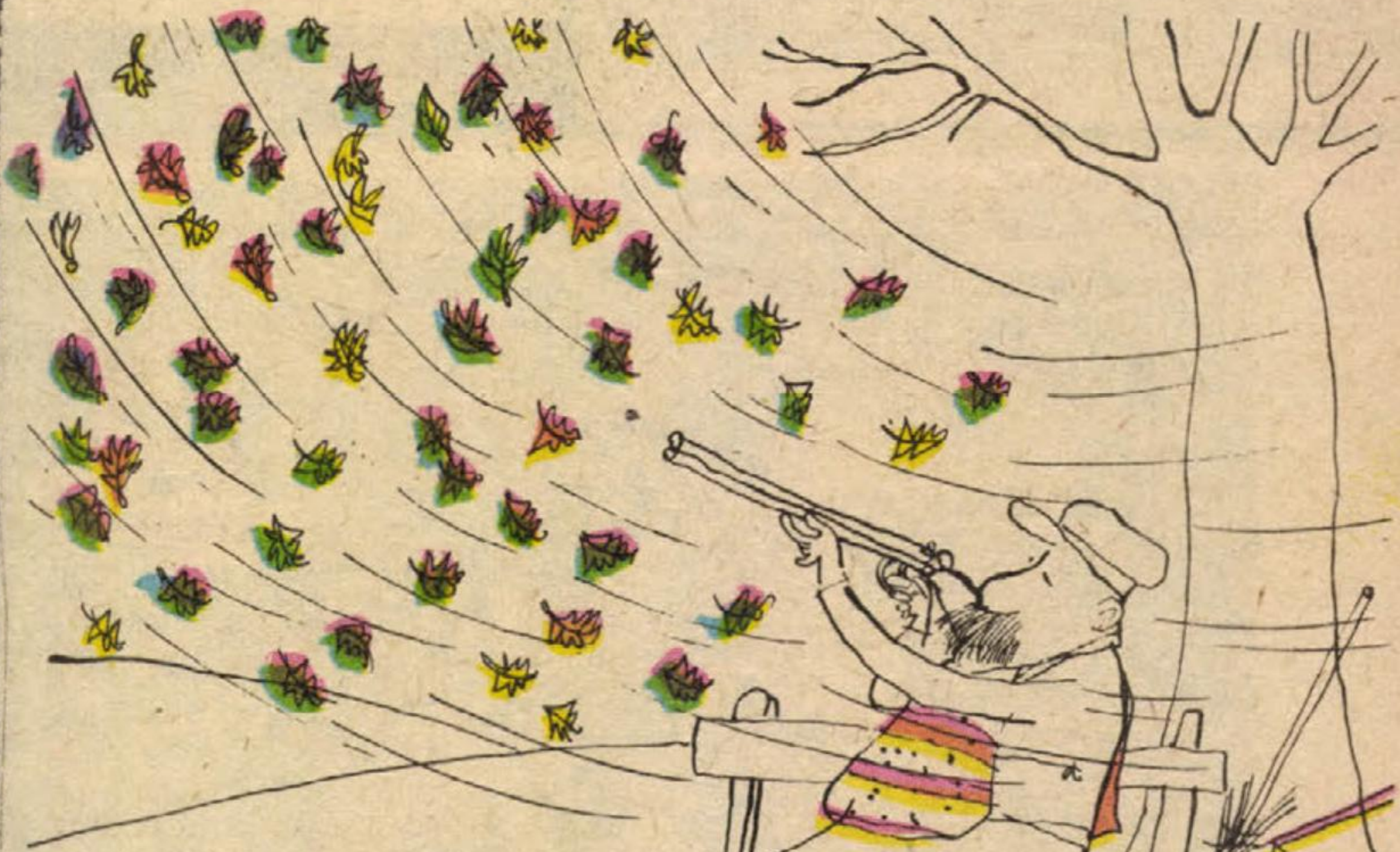

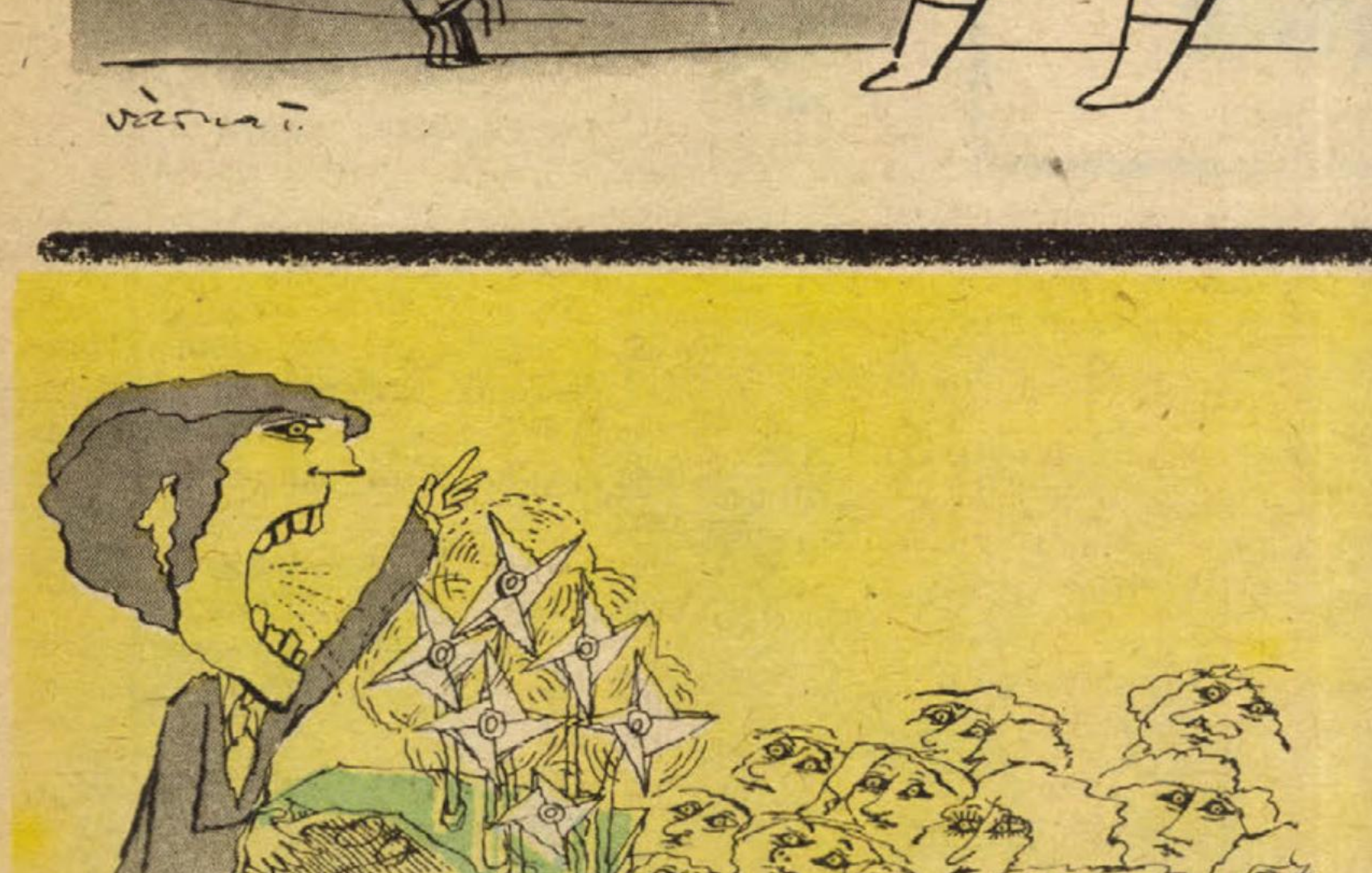

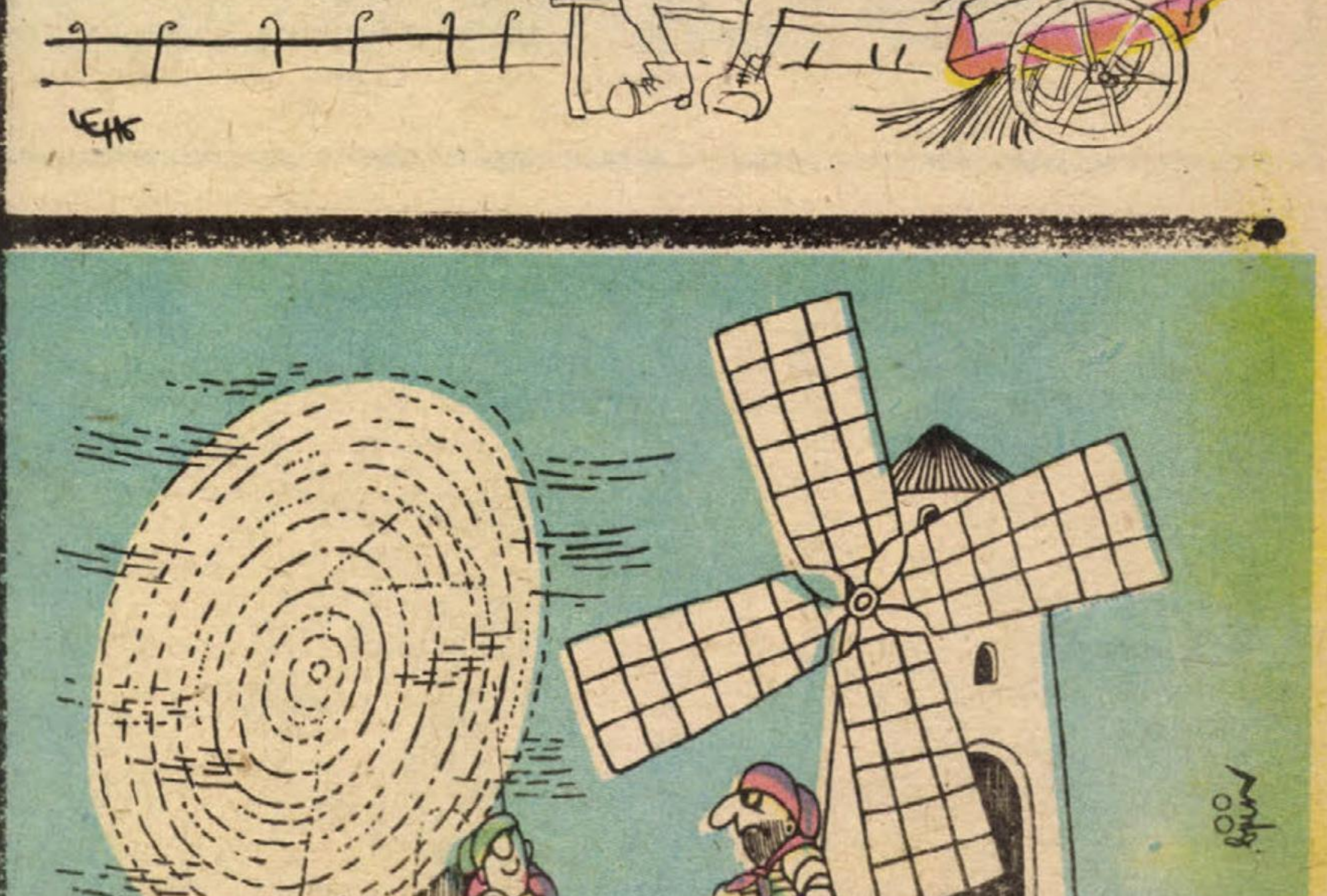

IMPORT HUMOR

ALKALMAZKODÓ FELESÉG

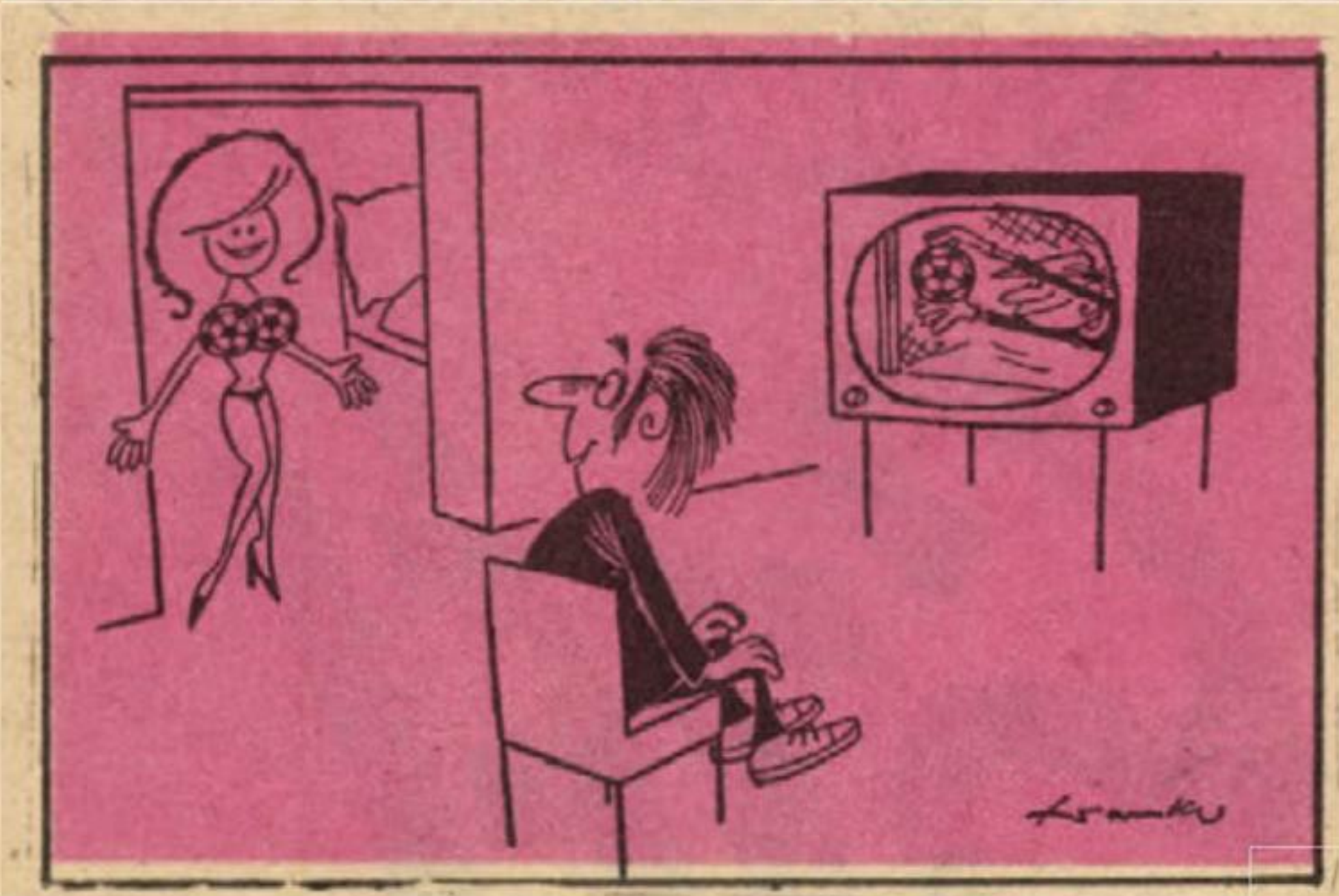

HA A TAXIS NEM AKAR MEGÁLLNI

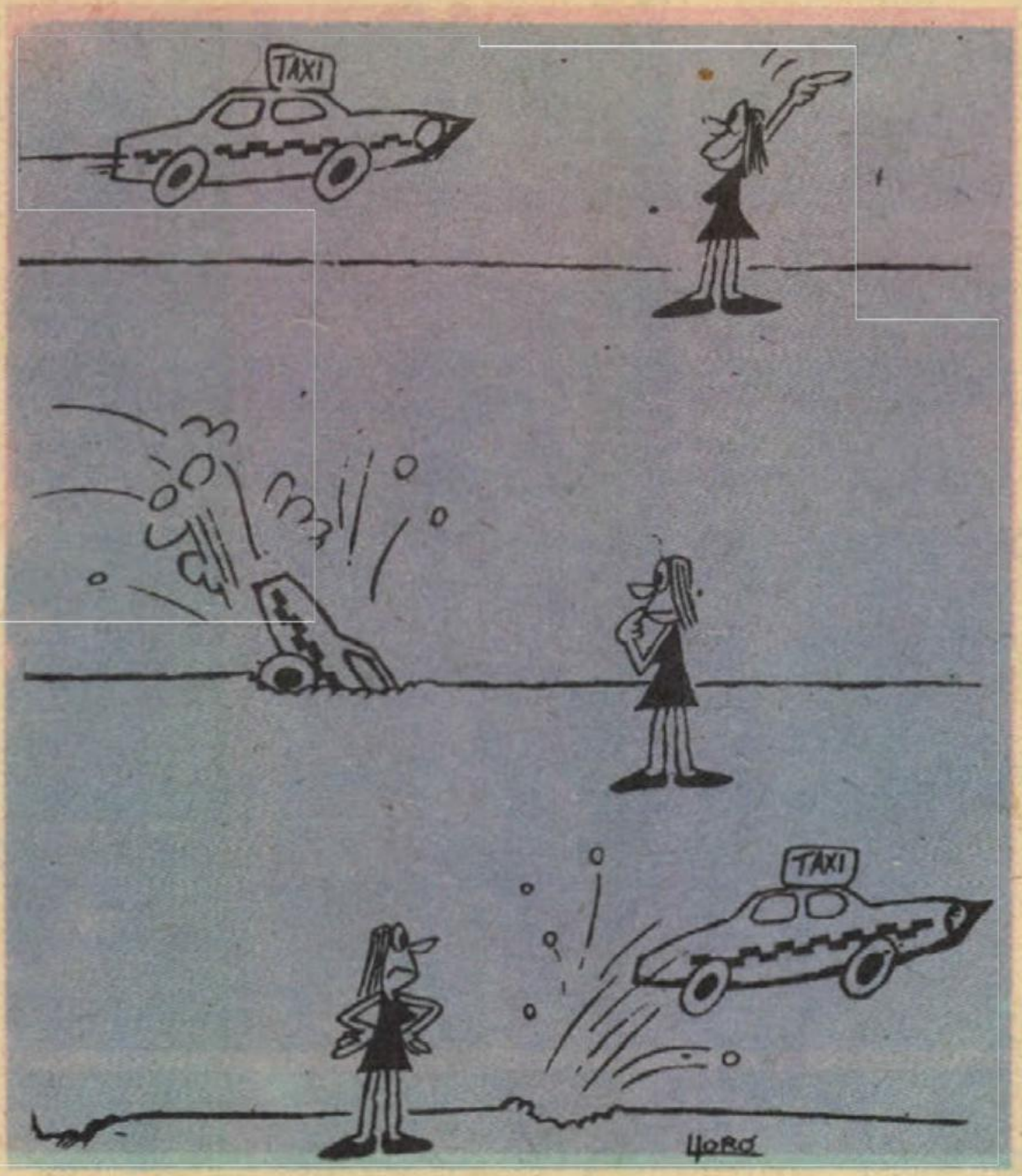

AUTÓSTOP

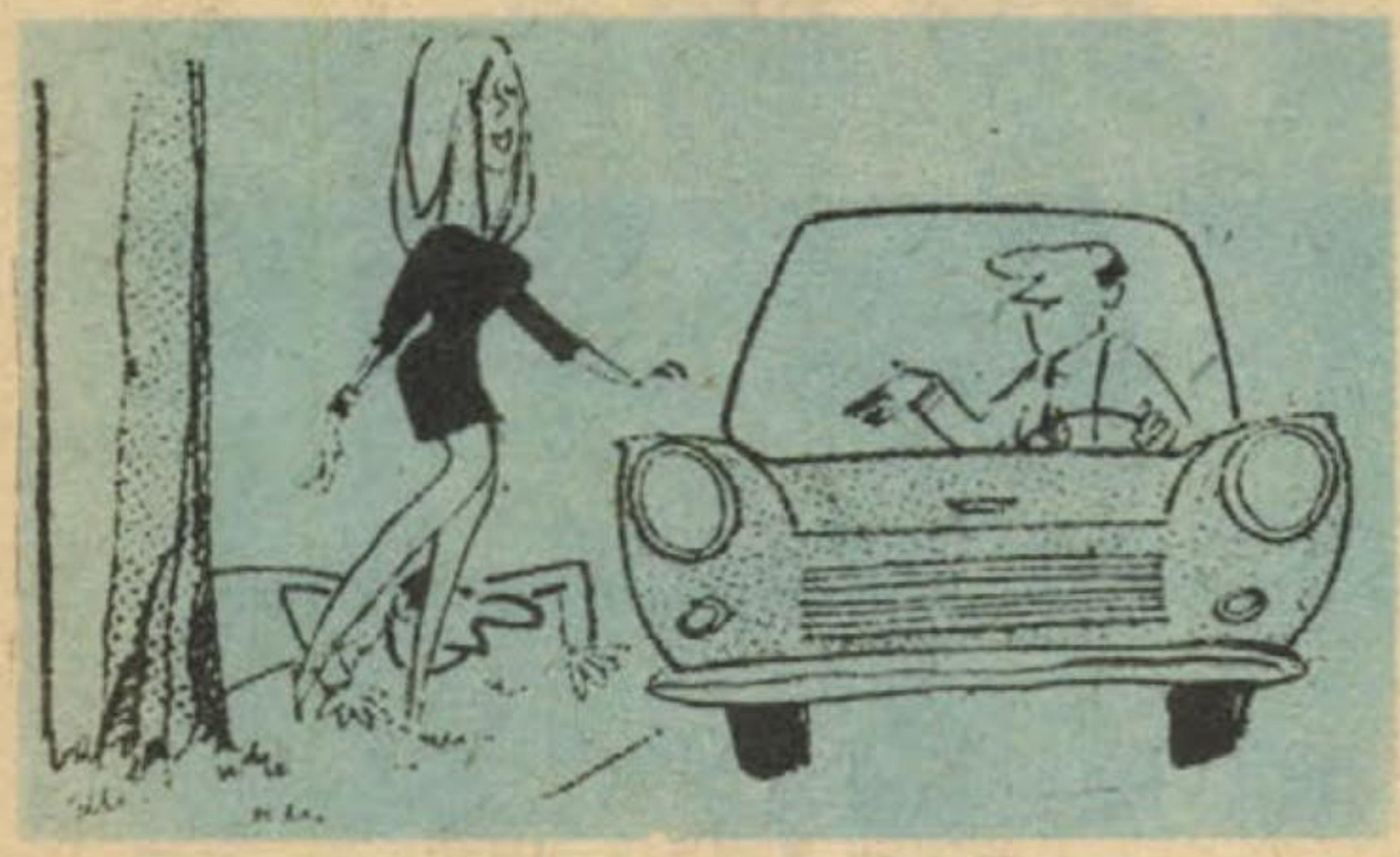

DÍSZŐRSÉG

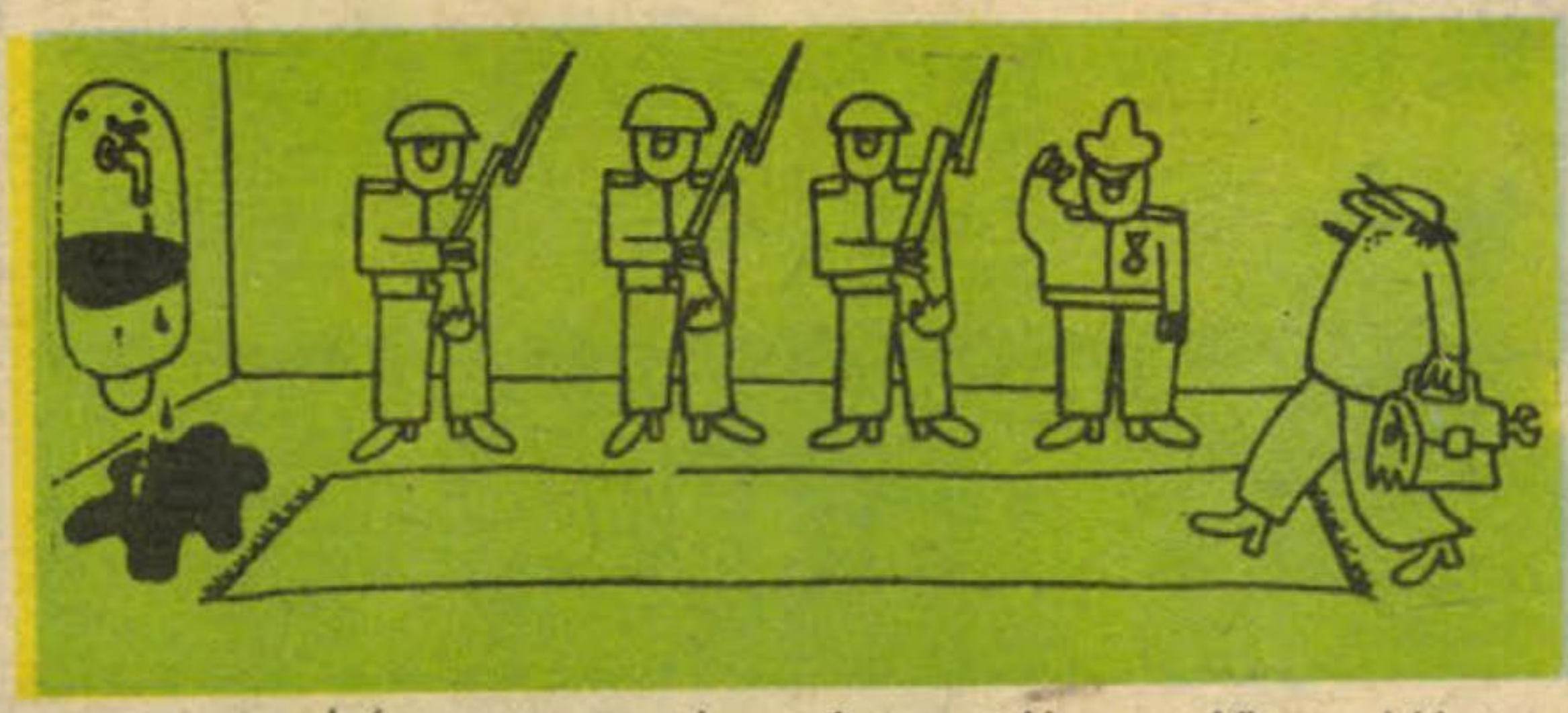

avagy: nehéz manapság vízvezetékszerelőt találni.

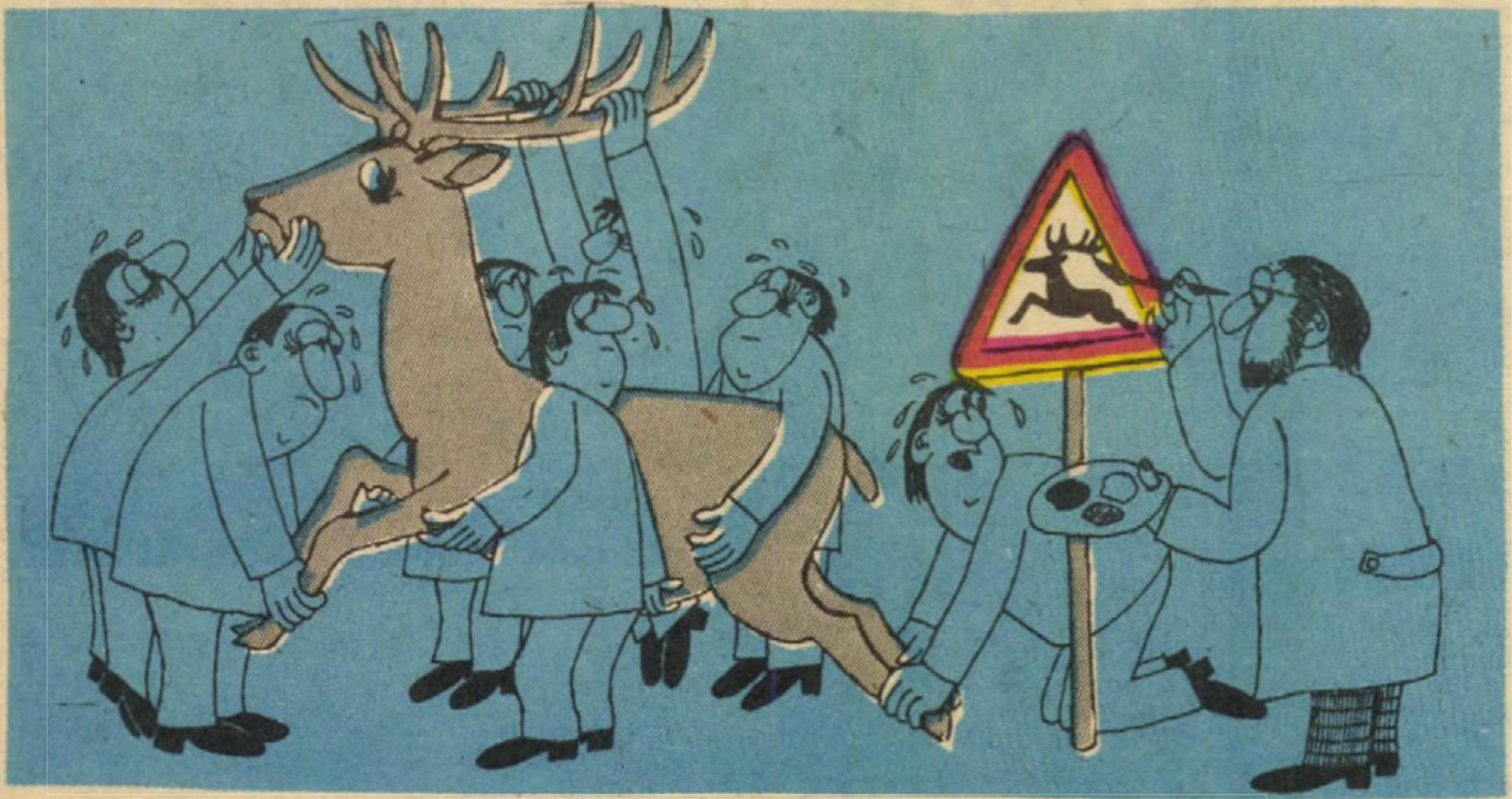

– Mondja, mester, sokáig fest még?

ÉRVELÉS

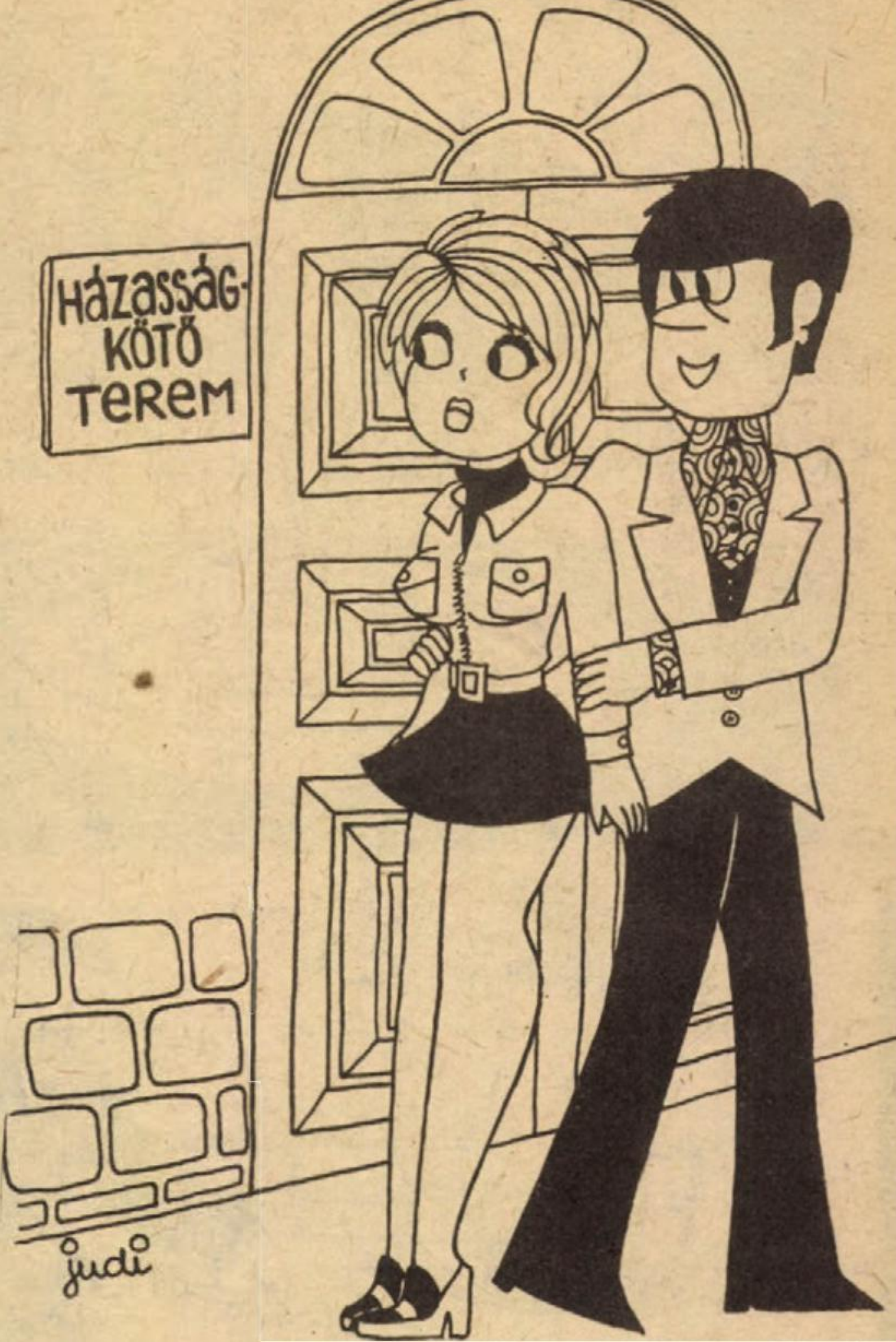

– Te még nem hallottad, hogy a barátnőjüket jobban megbecsülik a férfiak, mint a feleségüket!

GYANAKVÓ PÁCIENS

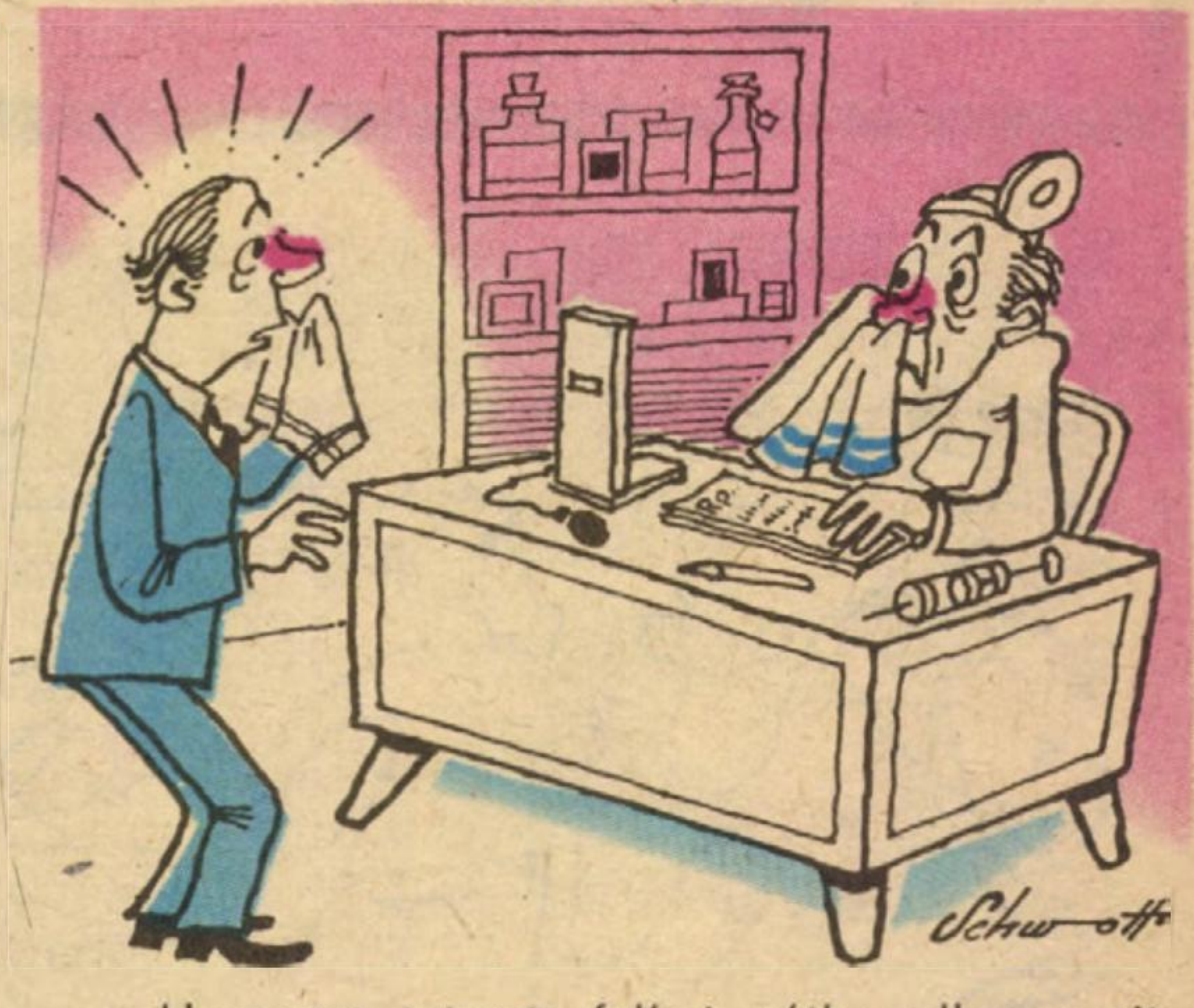

– Ugyanazt tetszett felírni nátha ellen, amit a doktor úr használ?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Házasságunk első napjaiban mindig egy csókkal ébresztettem fel reggel a férjemet.

— És később?

— Két héttel később egy ébresztőórát vásárolt.

PÁLYAVÁLASZTÁS

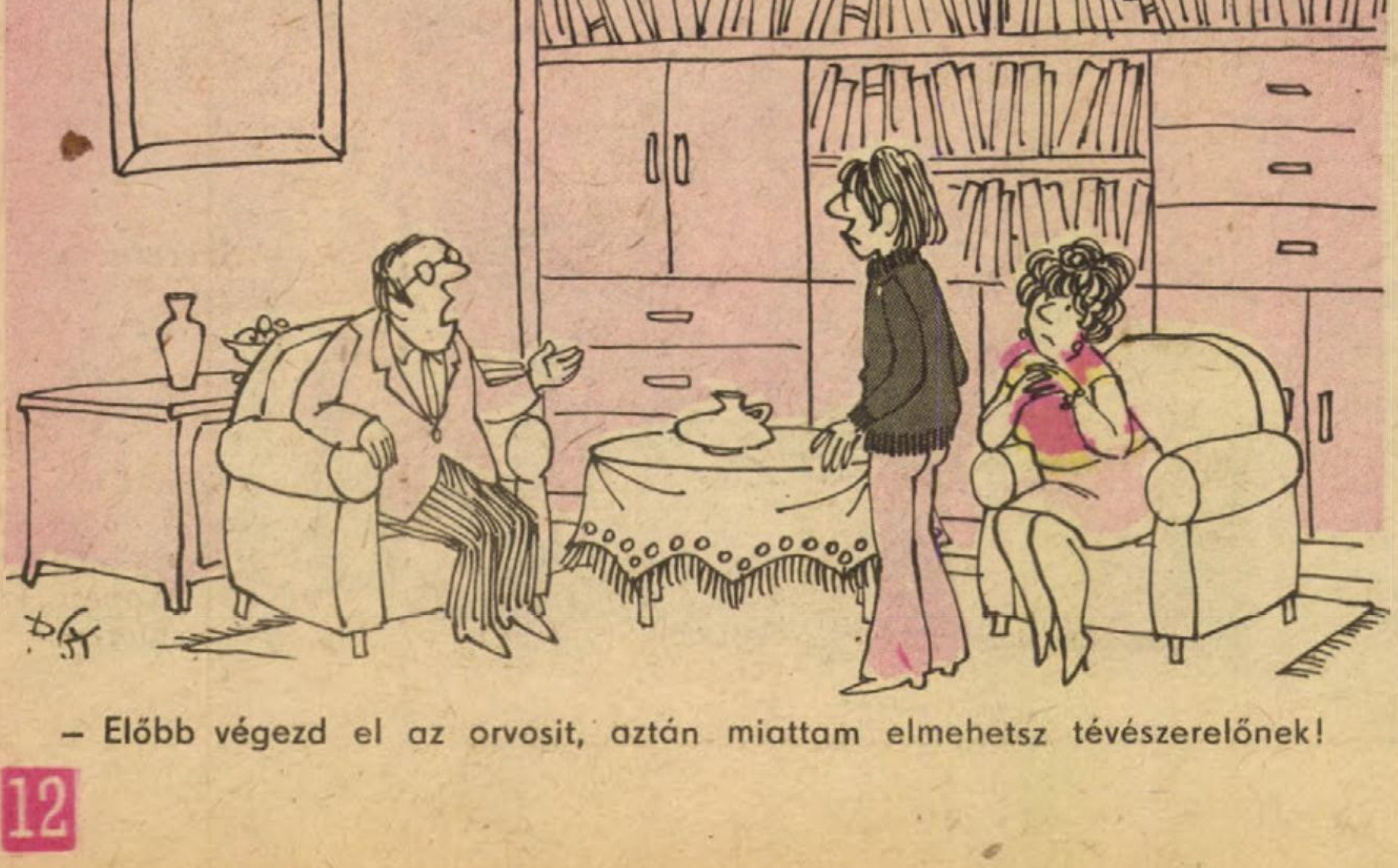

– Előbb végezd el az orvosit, aztán miattam elmehetsz tévészerelőnek!

NŐI DOLGOK

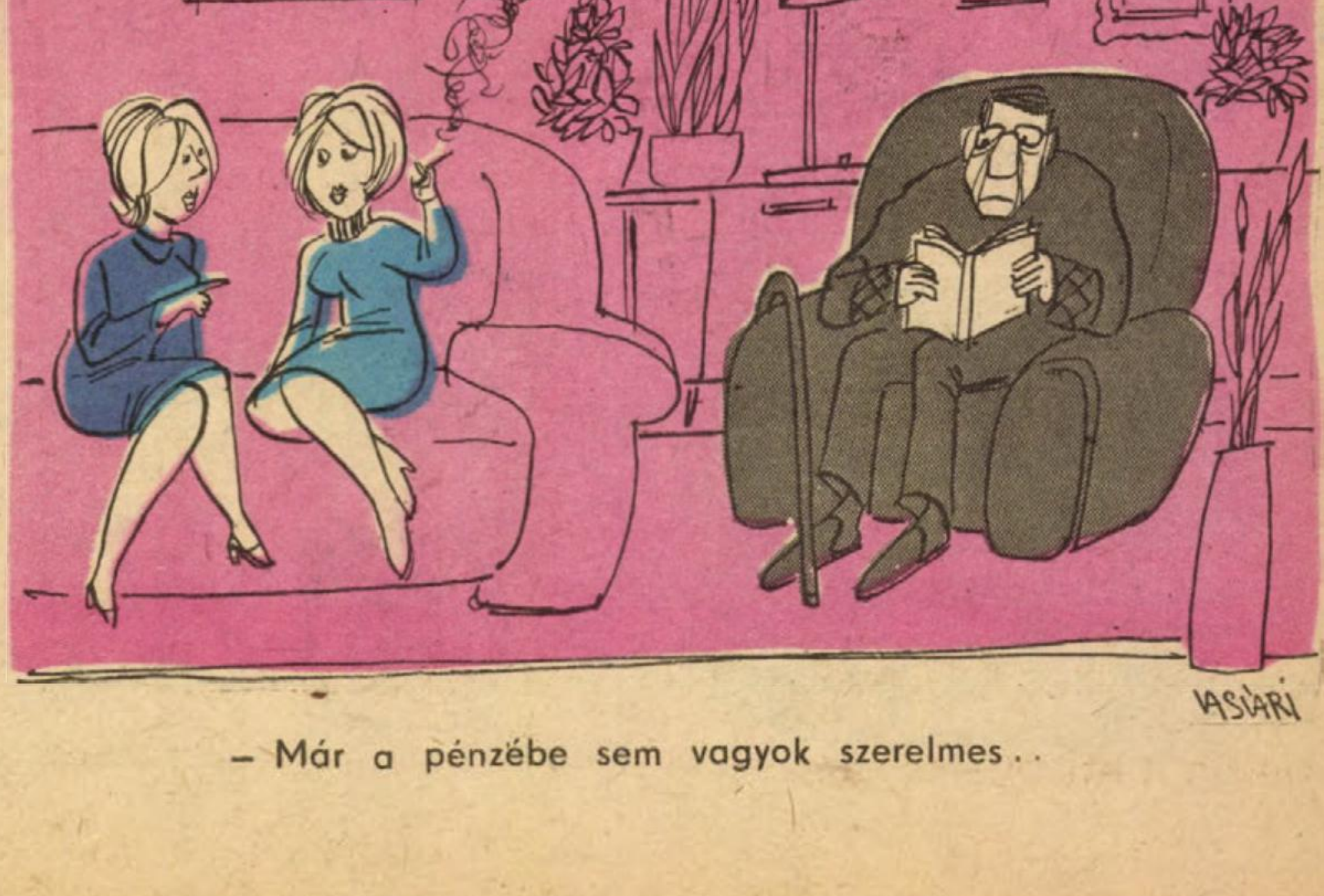

– Már a pénzébe sem vagyok szerelmes . .

HA AZ AUTÓK A JÁRDÁN PARKOLNAK

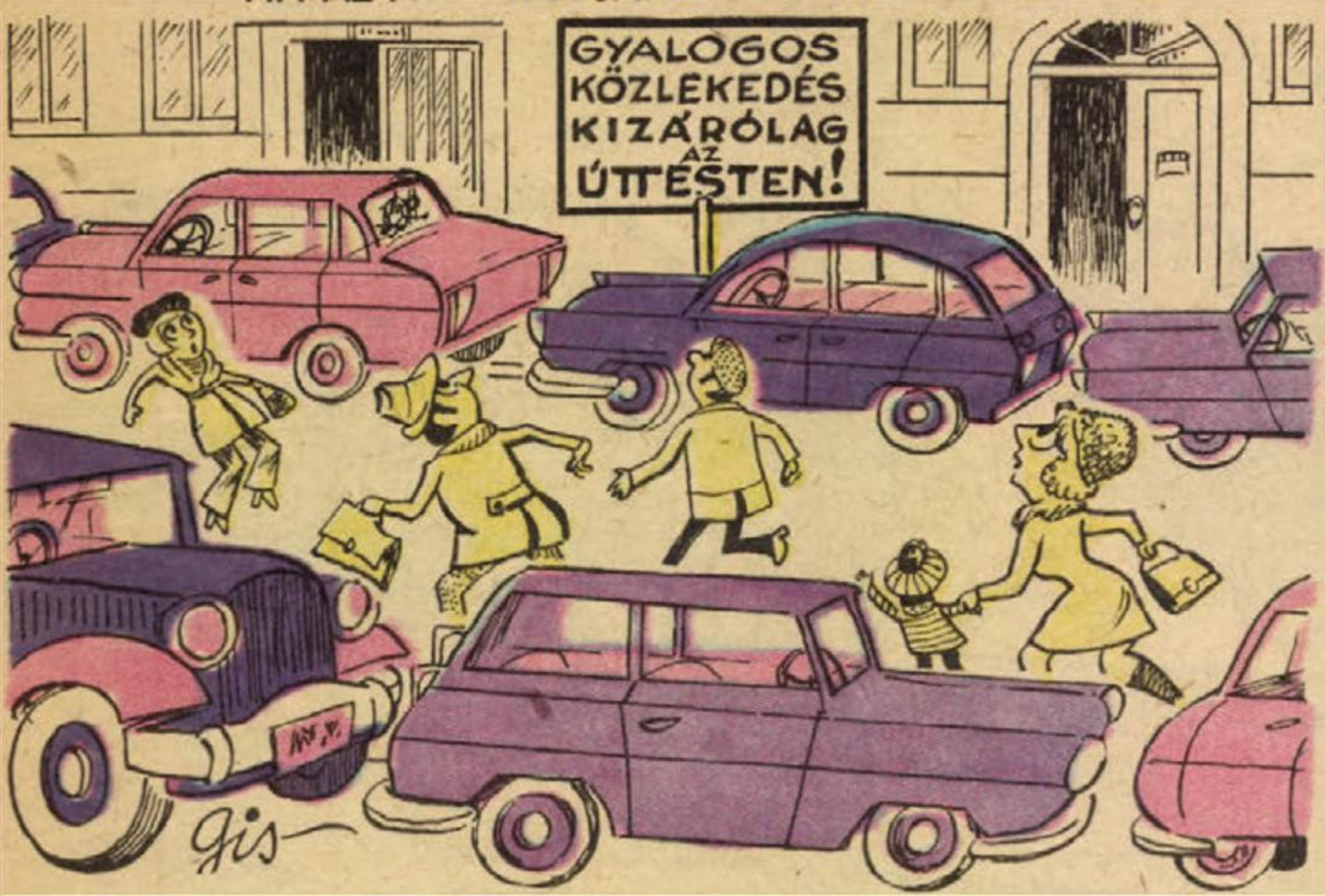

Szilánkok

OPTIMIZMUS

Eljön az idő, amikor egészségünk védelmében lesz nem dohányzó világrész is.

PÁLYAVÁLASZTÁS

— Maga mit tanácsol a fiának, mi legyen belőle?

— Ember. Később aztán meglátjuk...

STÍLSZERŰEN

— Remélem, hogy a termelők és a kereskedelmi felvásárló szervek kapcsolata az idén gyümölcsöző lesz — mondta a Zöldség- és Gyümölcsértékesítő Vállalat illetékese.

IGÉNYESSÉG

— A szekrény teteje poros, az ablak piszkos. Én csak tiszta lakásban vállalok takarítást — mondta az igényes takarítónő.

TÖPRENGÉS

— Kéz kezet mos. De hogyan, ha nincs se szappan, se törülköző? — töprengek egy mosdóban.

MÉRCE

— Számold össze, hány ellenséged, rosszakaród van, s én megmondom: hol tartasz a karriereddel?

NYELVISMERET

Pirike, aki imádja a külföldi férfiakat, a napokban örömmel újságolta:

— Már nyolc nyelven tudok ismerkedni és összeveszni.

ÜZLETBEN

— Mit parancsol?
— Adjon nekem valami hiánycikket.
— De mit?
— Mindegy. Az a fő, hogy hiánycikk legyen...

TÜKÖR

A tükörből egy öregedő férfi nézett rám. Ezek a mai tükrök... Mennyivel jobb tükröket gyártottak negyven évvel ezelőtt!

(Galambos)

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

FOGADJUK ÖRÖKBE...
ÚJDONSÁG!
...A
LEHEL 230-AS **
HŰTŐSZEKRÉNYT!

–12 °C ALATTI HŐMÉRSÉKLET
A MÉLYHŰTŐBEN,
FÉLAUTOMATIKUS LEOLVASZTÁS.
ÁRA: 5920 Ft.
GYÁRTJA A HŰTŐGÉPGYÁR

TÜCSÖK ÉS BOGÁR

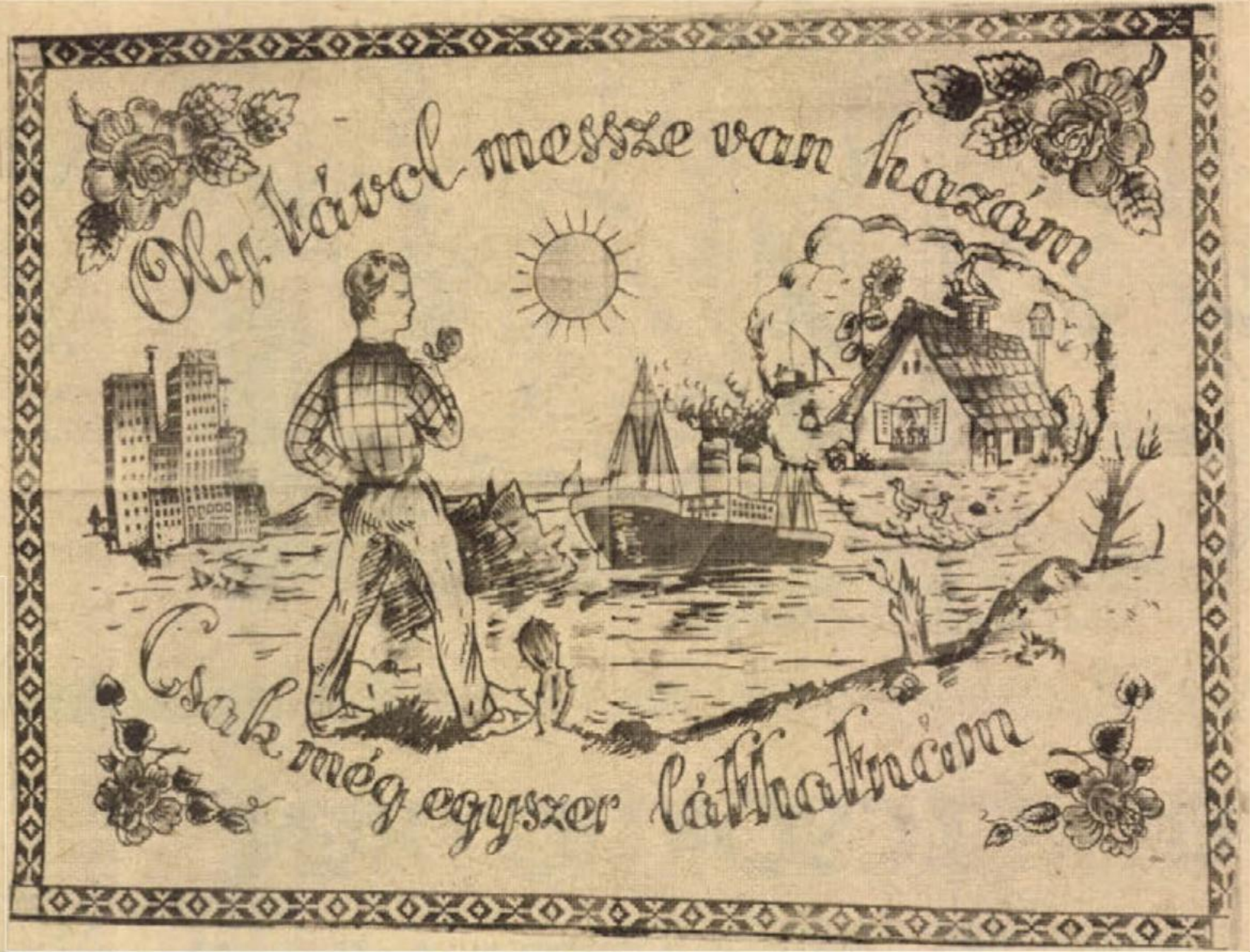

Giccsvilágcsúcs: egy disszidens, aki most jön a falvédőről!

(Egy pesti piacon fotózta Kristóf László)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

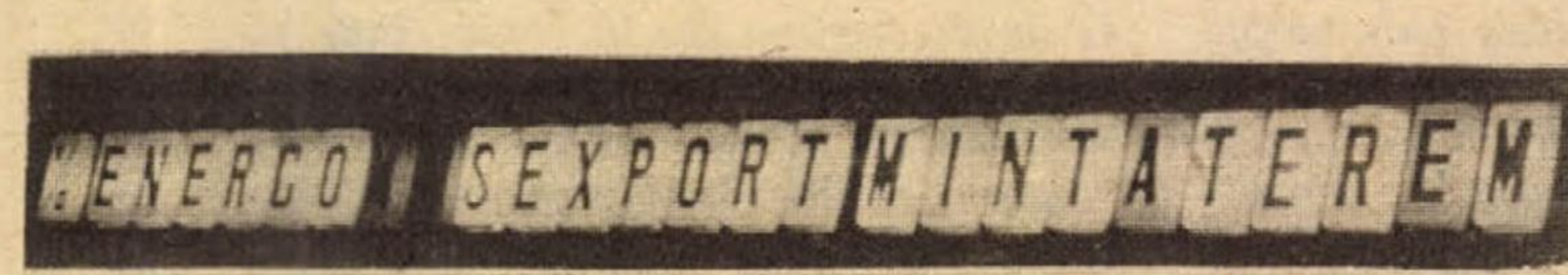

Sexport mintaterem?! Leplezetlen izgalommal várjuk az első árubemutatót.

(Budapesten fényképezte dr. Láng György, miskolci olvasónk)

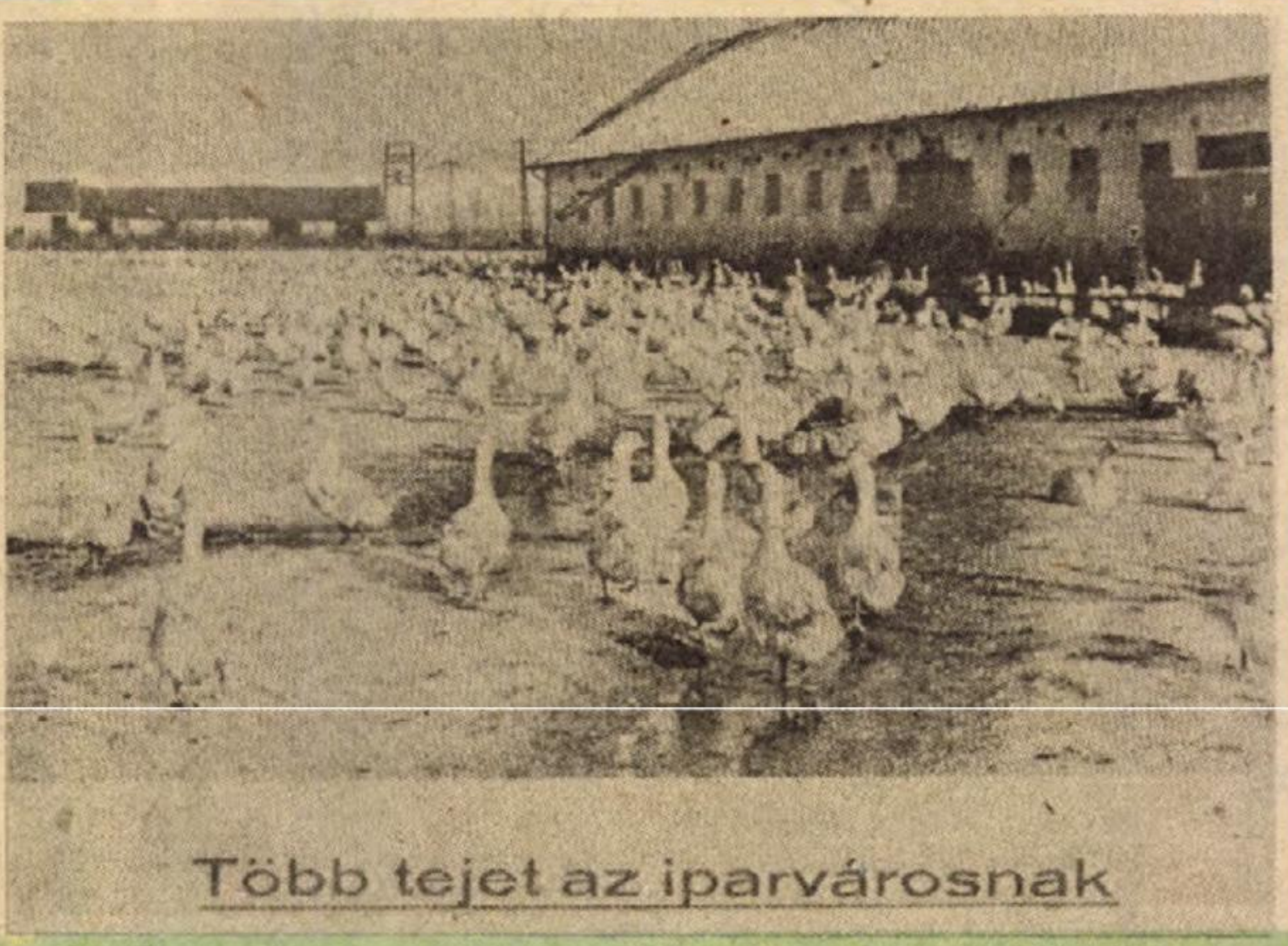

Több tejet az iparvárosnak

Az összefüggés teljesen világos: a liba is fehér, a tej is fehér.

(A Veszprém megyei Naplóból ollózta Farkasdy Gabriella, pápai olvasónk)

kedett, s számuk 1975. év végén elérte az 550 ezret. Adatszolgáltatásra az 550 ezer autótulajdonos közül minden harmadikat, azaz a tulajdonosok 5%-át kérik fel. *A kiválasztás véletlenszerű, az országos gépjármű-nyilvántartásból mechanikus módszerrel történt.* A mechanikus módszer-

Ez meg hogyan jött ki? Véletlenszerűen?

(Az Autósélet c. lapban észlelte Horváth Viktória)

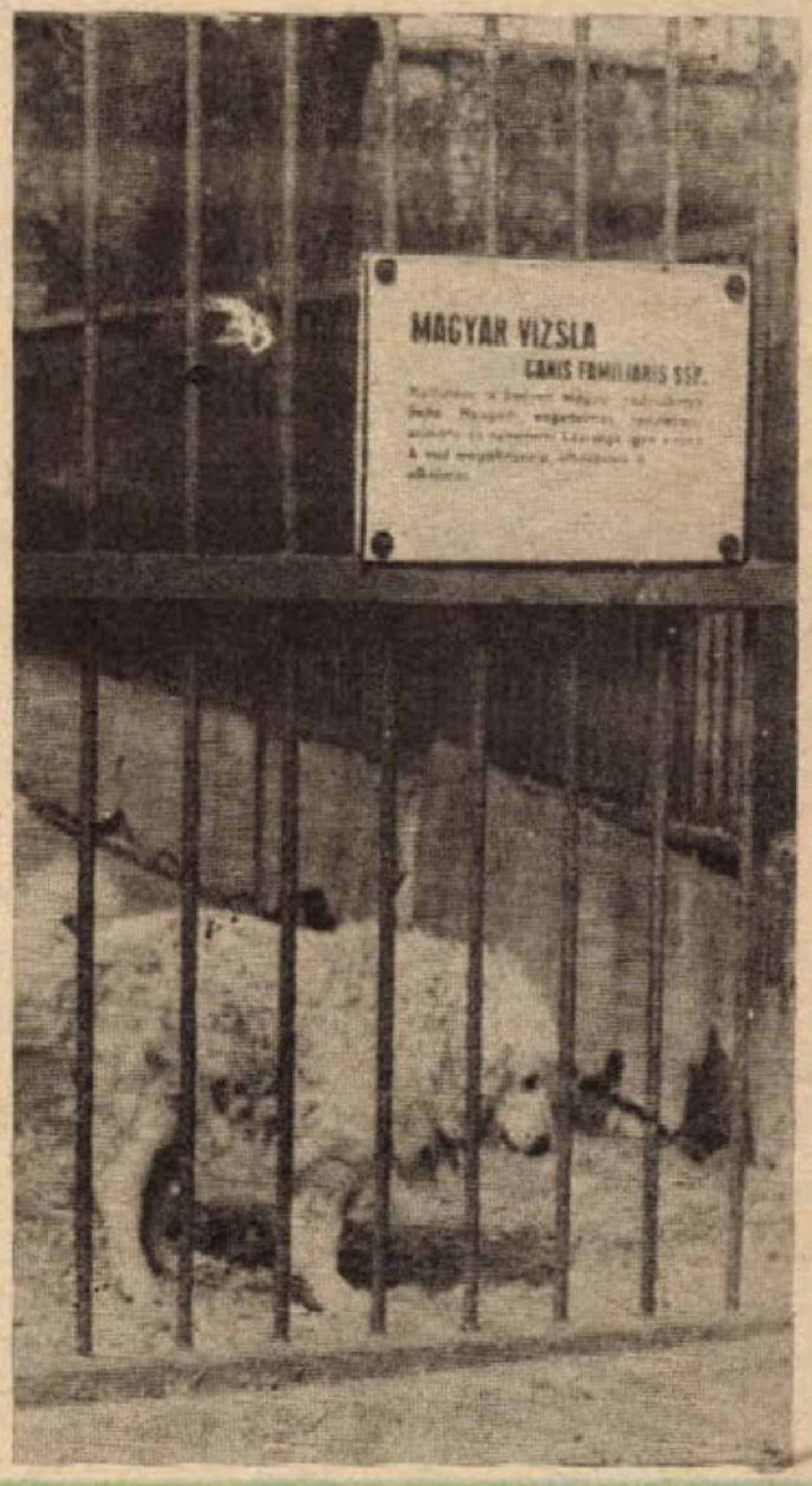

Magyar vizsla — inkognitóban!

(Az Állatkertben fényképezte Bauer József, ercsi olvasónk)

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LIV.

„Anyának érzem óh, Ádám, magam..."

(Madách)

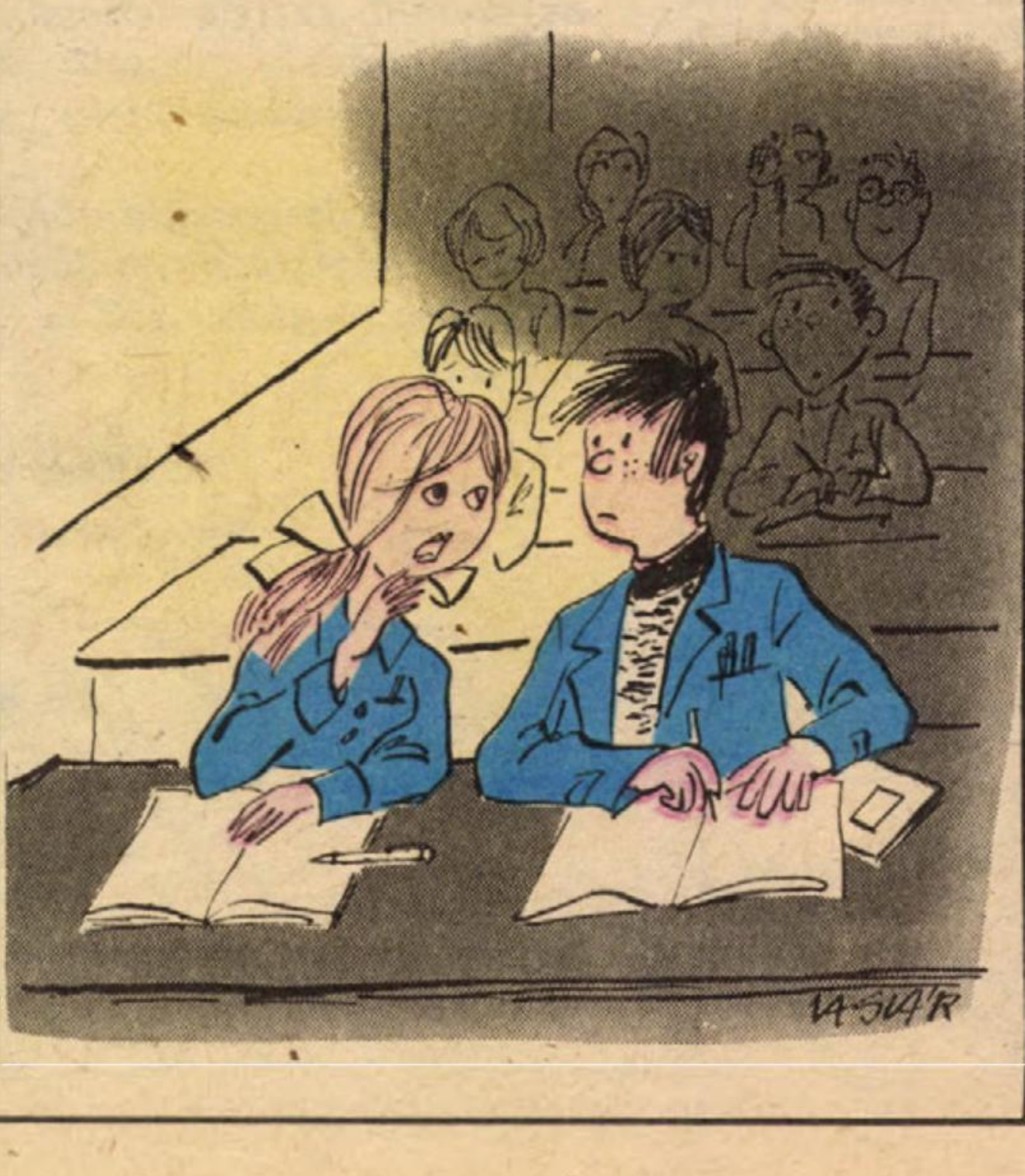

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Szeretném meglepni a vőlegényemet valamivel, de nem tudom, mivel.

— Mondd meg neki, hogy mikor születtél. Ez éppen elég meglepetés lesz.

NEMZETKÖZI SZERZŐDÉS

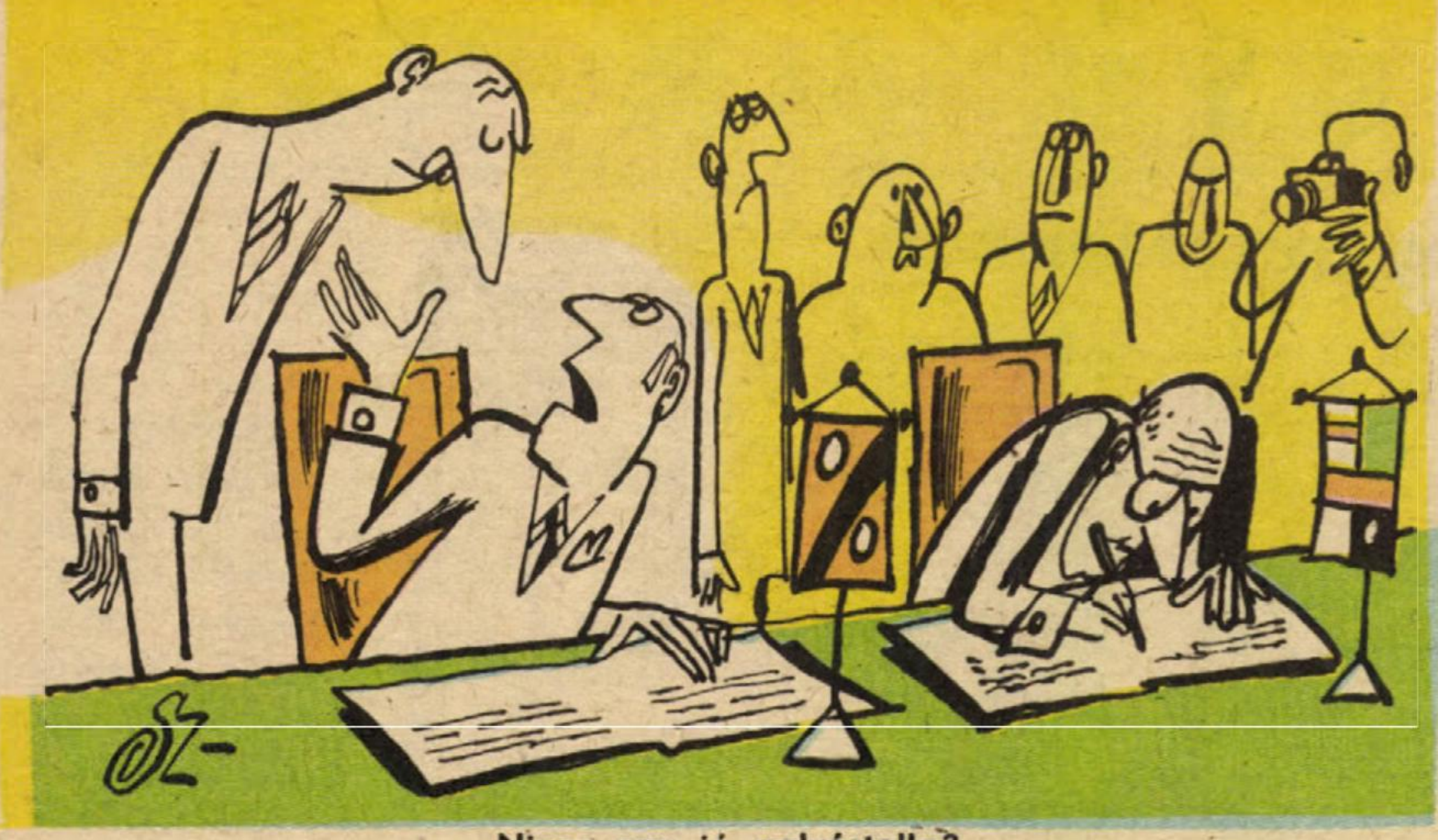

– Nincs egy jó golyóstolla?

CÉLRATÖRŐ VEZETŐ

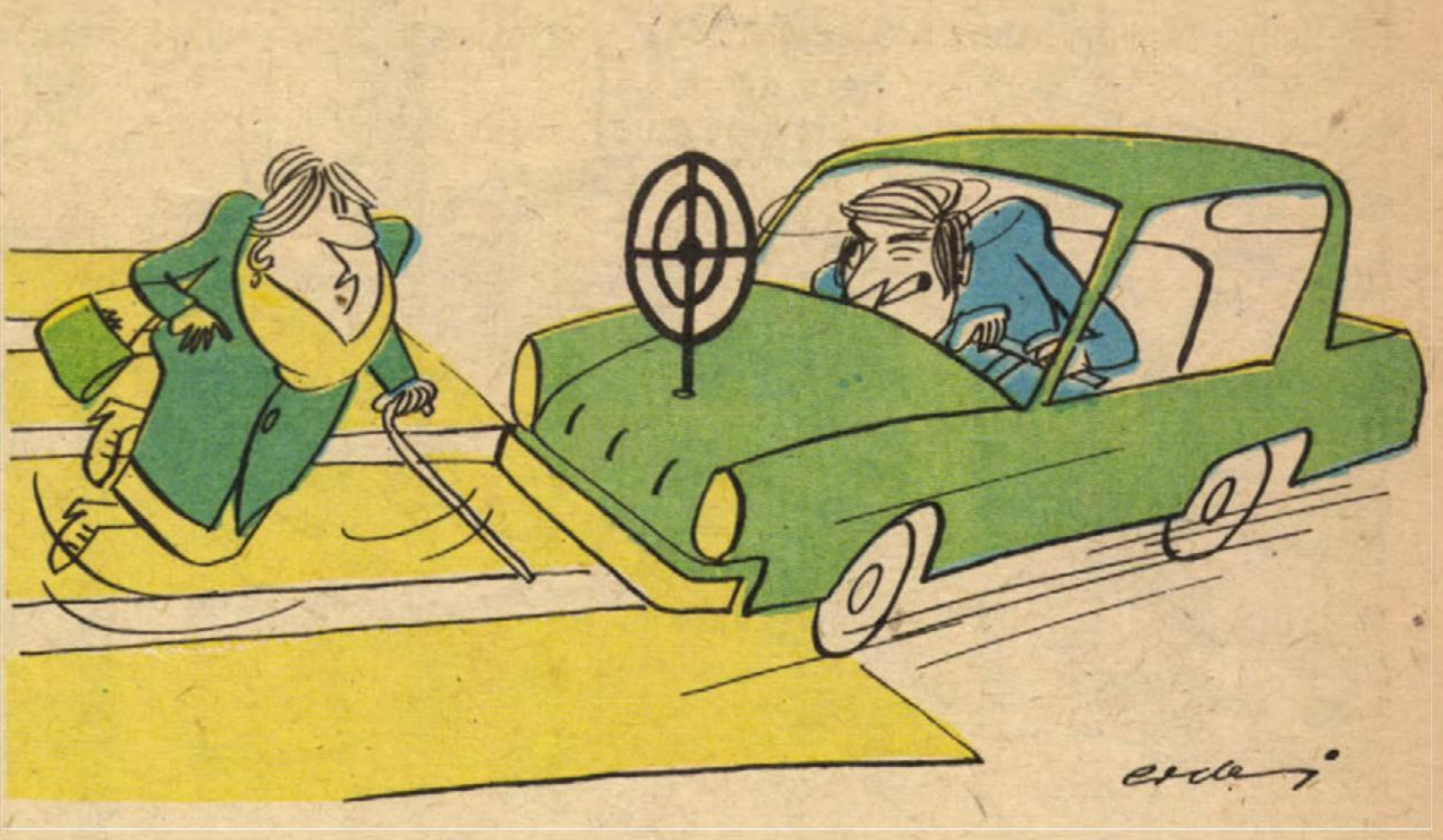

NYÍLTTÉR KÉZCSÓKÜGYBEN

Alulírott 51 éves, budapesti illetőségű lakos, felhasználva a Ludas Matyi nyilvánosságát, illetve visszaélve azzal, ezúton hozom tudtára a gyengébb nemhez tartozó valamenynyi nőismerősömnek, beleértve a leendőket is, hogy a jövőben kezük megcsókolásától üdvözlés és búcsúzás esetében tartózkodni fogok.

Amikor ezt közhírré teszem, egyben kérem a címzetteket, hogy kéz-nem-csókolásomat ne tekintsék a nekik továbbra is kijáró tiszteletadás megtagadásának. Ne tessék tehát elhatározásomat politikai megfontolásként, plebejusi gőgként értelmezni, már csak azért sem, mert a köszönésben a „kézicsókolom”-ot továbbra is gyakorolni szándékozom, amíg nincs jobb helyette.

A fizikai értelemben vett kézcsókkal azonban felhagyok. Teszem pedig ezt azért, mert az igen elterjedt hódolatnyilvánítás megfigyelésem szerint kellemetlen bonyodalmakba sodorja a társadalmat.

Első alaphelyzet. Vendégségben vagyunk, egy hölgynek bemutatják a megjelent férfiakat. Kézcsók ügyben eltérő elveket valló férfiak lévén jelen, az egyik kezet csókol, a másik nem. Mondjuk engem mutatnak be először, én kezet csókolok. Azután Kovács jön, aki nem szok' kezet csókolni. Kéz-nem-csókolása, fel sem tűnne, ha előtte én meg nem tettem volna. Így azonban hódolásom árnyékában az ő tartózkodása úgy hat, mint egy pofoncsapás, mintha azt mondaná: én ugyan nem nyalogatom a maga kezét, drága hölgyem. Ez a bántó látszat, jóllehet Kovács a lehető legnyájasabban üdvözölte a hölgyet.

Másodszor. Nem csókolok kezet azért sem, mert nem minden hölgy szívleli ezt a formát. Ebből adódnak aztán a felemás, kínos helyzetek. Ha történetesen kézcsókellenes hölgynek akarom megcsókolni a kezét, a következő történik. Ő kezet nyújt, én lehajlok, hogy csókot leheljek rá. Ekkor ő visszarántja a kezét, az enyémmel együtt. Egymásba akaszkodott mellső végtagjaink valahol félúton kalimpálnak a hölgy keble és az én orrom között. Most már el kéne döntenem, mit csináljak. Nem vonulhatok vissza, ha egyszer belevágtam, véghez kell vinnem. Erőteljesen ráncigálom magam felé a hölgy kezét. Ő meg visszafelé. Rövid, de szilaj dulakodás következik, míg végül elengedem a hölgy kezét, amely kiszabadulva szorításomból, felcsapódik mint egy mozi-ülőke és úgy orrbavág, hogy a csillagokat látom. Ettől aztán mindketten zavarba jövünk, a hölgy tudja, hogy megbántott, ezért utálni fog, én is tudom, hogy nevetséges voltam, ezért gyűlölni fogom őt.

Harmadszor, beszüntetem a kézcsókot azért is, mert a kézcsók, ha egyáltalán való valahová, akkor színházba, estélyre, fogadásra való, de nem illik a munkahelyre, hivatalba. (Férfi kolléga belép az üzemirodába: — Kedves elvtársnő (mély kézcsók) szeretném felszólítani, hogy maga is lépjen be a Proletárököl Szocialista Brigádba! Férfi, megcsókolva a bájos proletáröklöt, kihátrál.)

Végül nem csókolok kezet azért sem, mert egy társaságban mindenkinek kezet kell csókolni, viszont ifjú hajadonokkal mégsem teheti ezt olyan koros férfi, mint én vagyok. Ha viszont megkülönböztetést alkalmazok, akkor éppen a kézcsókban részesített hölgyek érzik sértve magukat, amiért őket nem tekintem ifjú hajadonoknak. Ha pedig, ezt elkerülendő, az ifjú hölgyek kacsójára csókot lehelek, megesik, hogy ekképpen viszontüdvözölnek: kezitcsókolom . . .

Mindezt összevetve döntöttem úgy, hogy a kézcsókot mellőzöm, kérem, hölgyeim, ennek szíves tudomásul vételét.

Kezüket csókolja:

Novobáczky Sándor

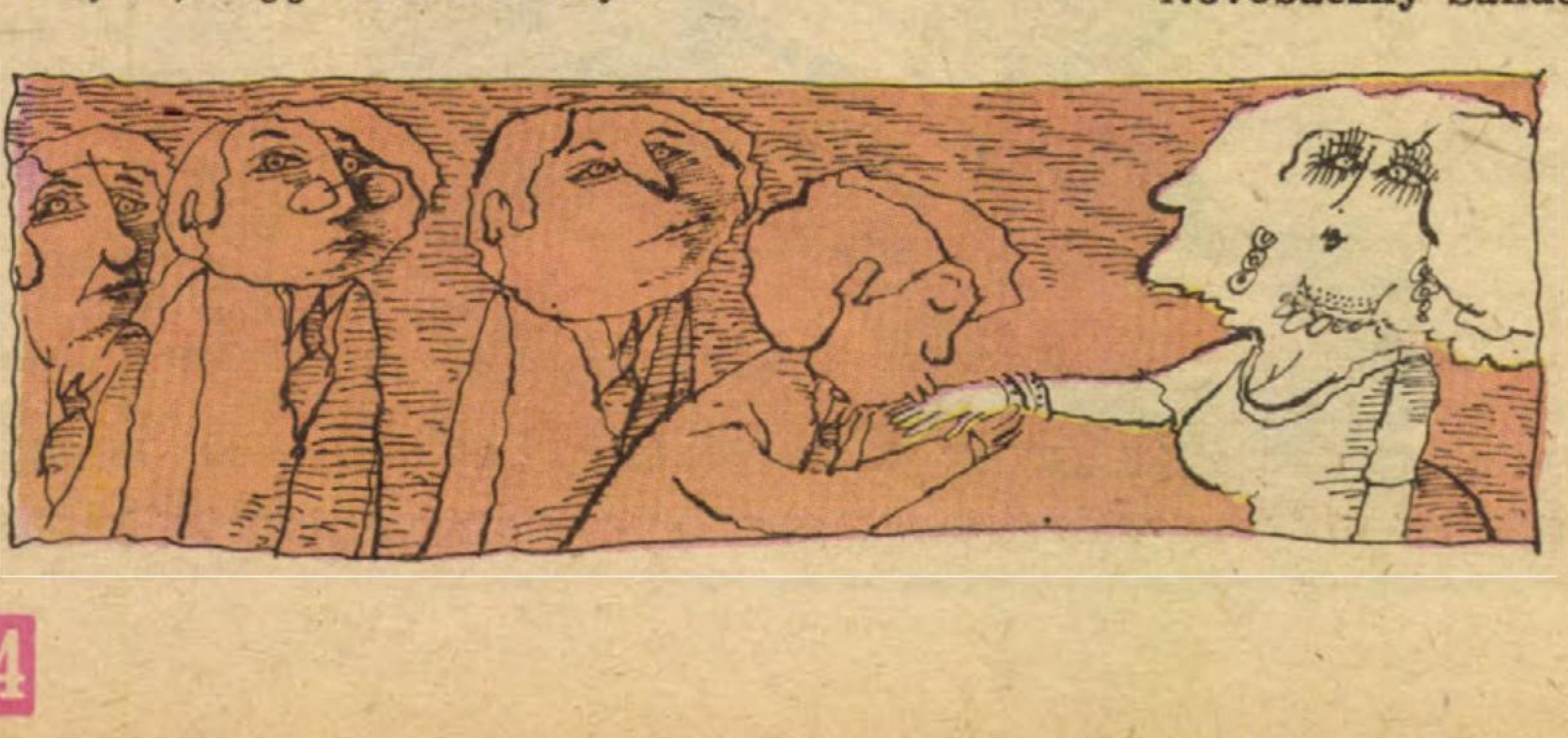

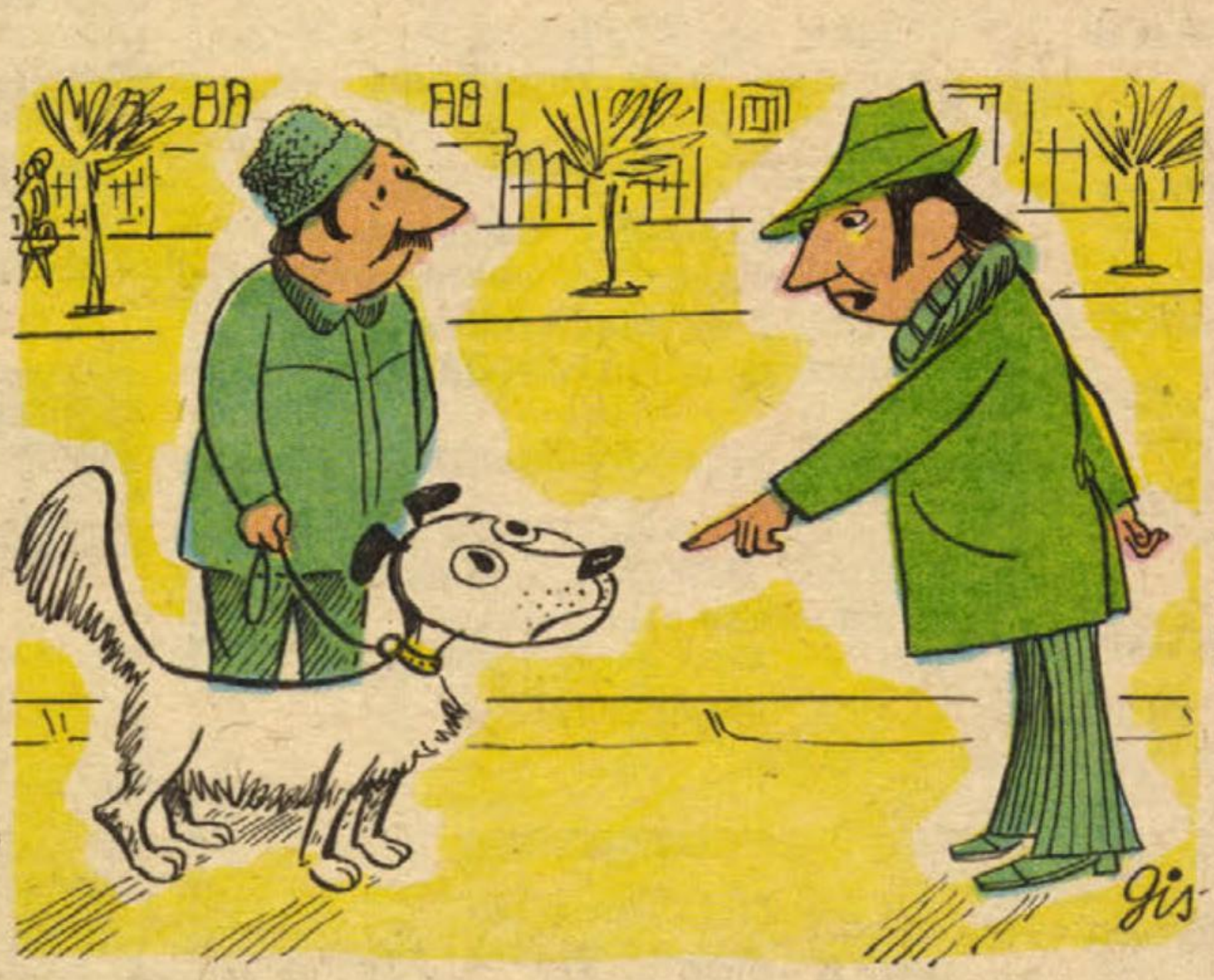

ÜZLET

– Megveszem ezt a kutyát, ha ad hozzá egy házat is, amit őrizhet.

CSAK fiatalokról

DALLOS
LEHOCZKI
TÓT

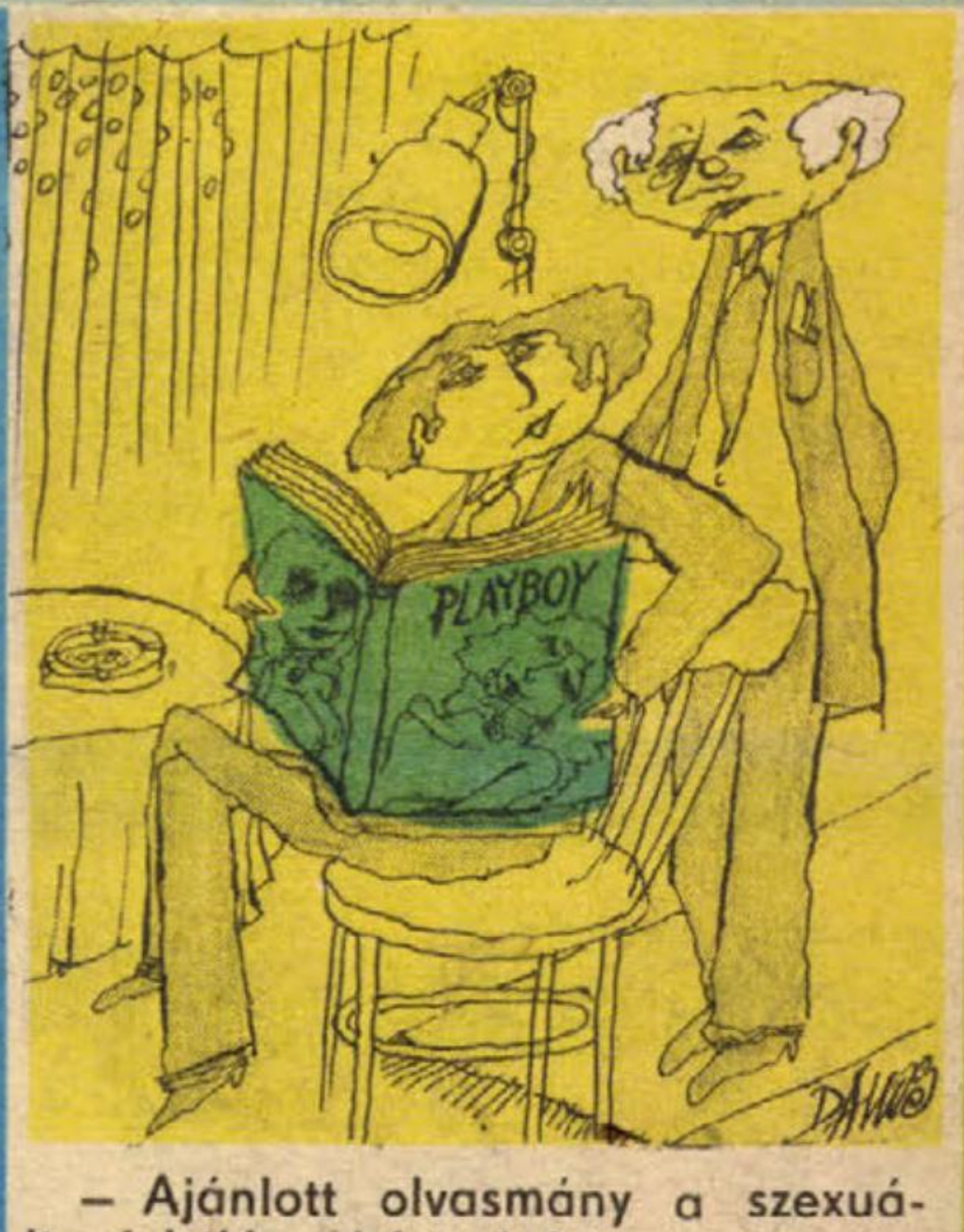

– Ajánlott olvasmány a szexuális felvilágosítási órára.

EGY KIS SEGÍTSÉG

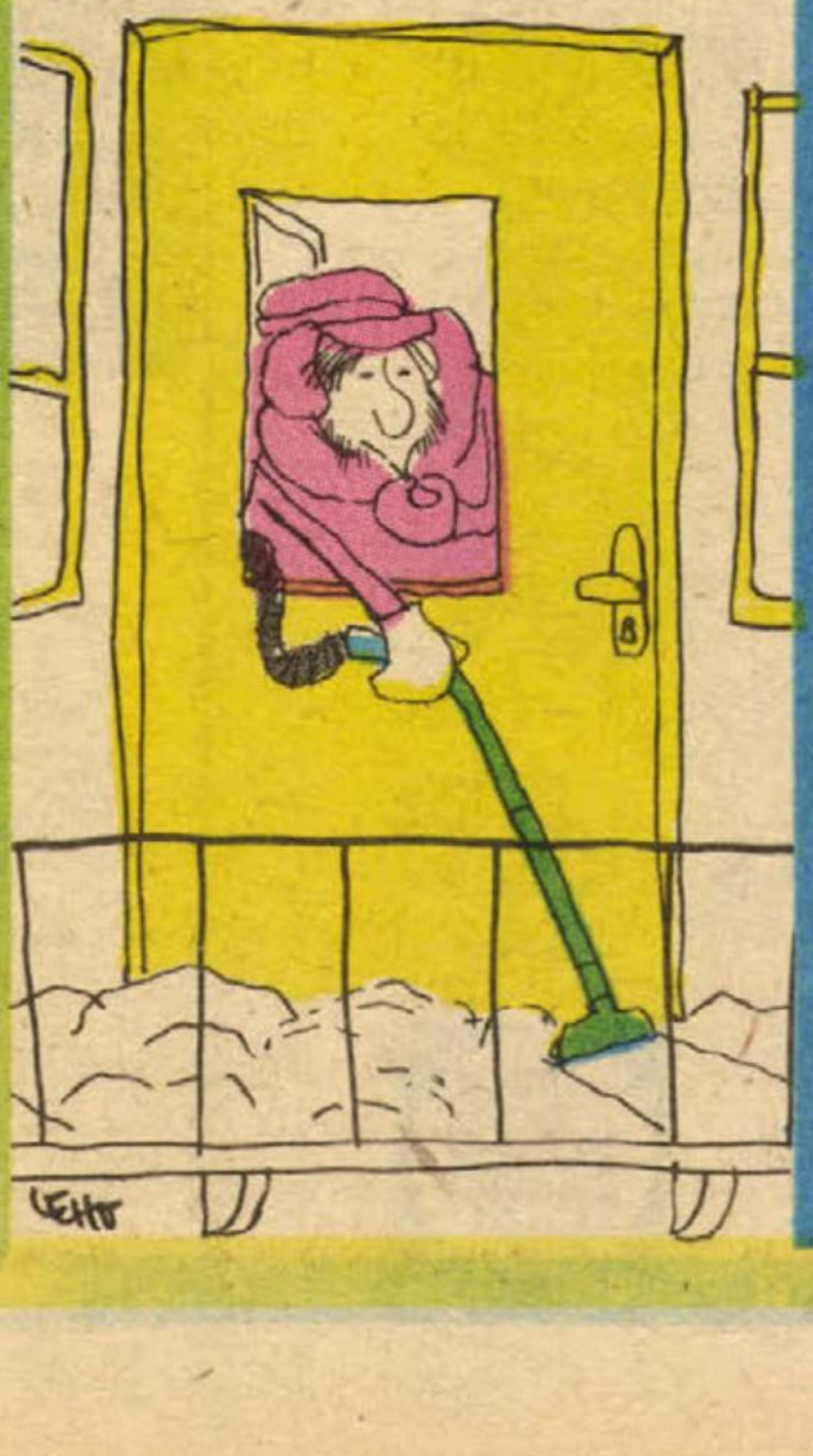

RÁDIÓAKTÍV IFJÚ

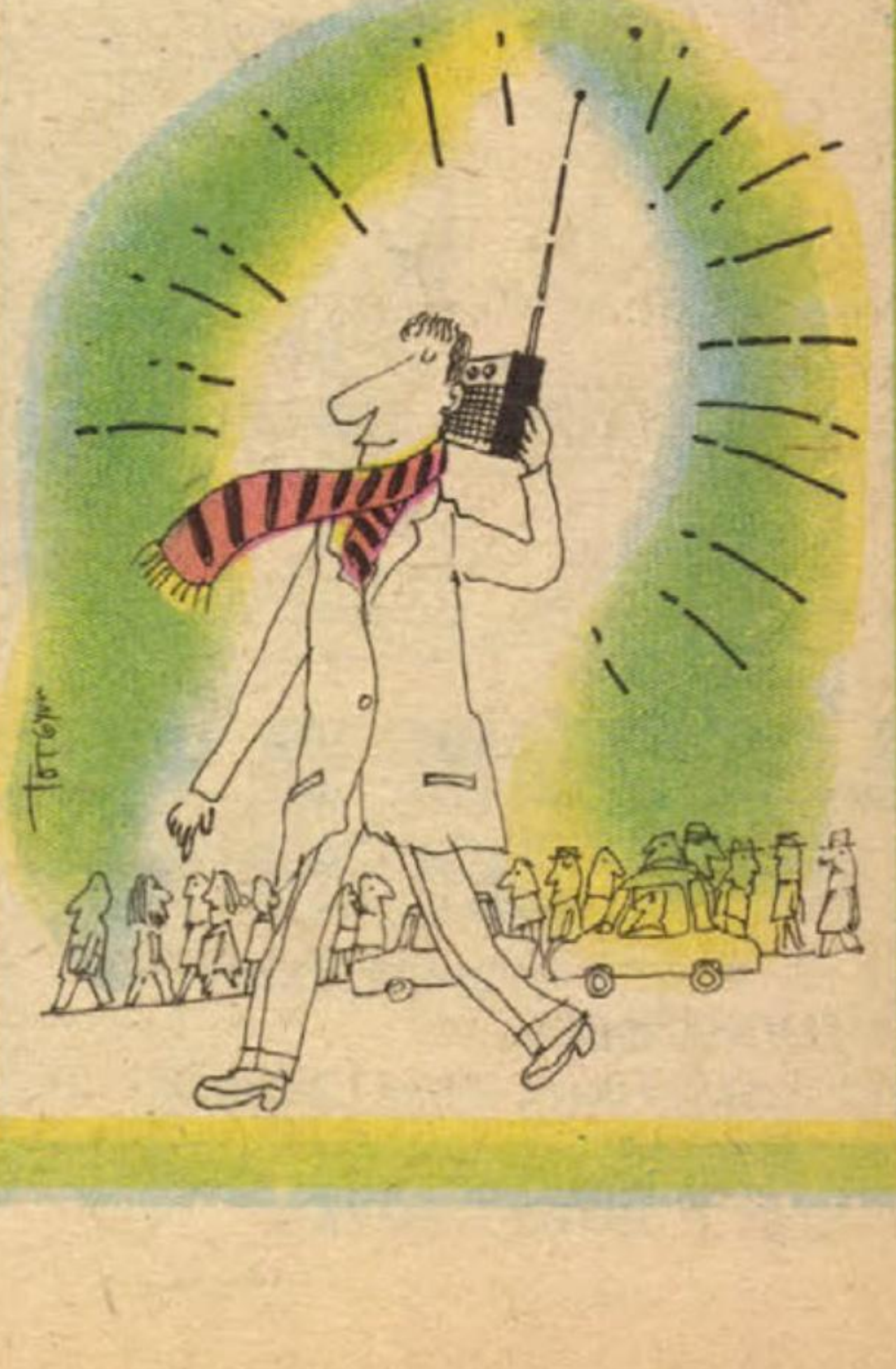

A VILÁG' RANGLISTA ÉLÉN...

Tót Gyula rajzai

MAGYAR ŰRHAJÓS

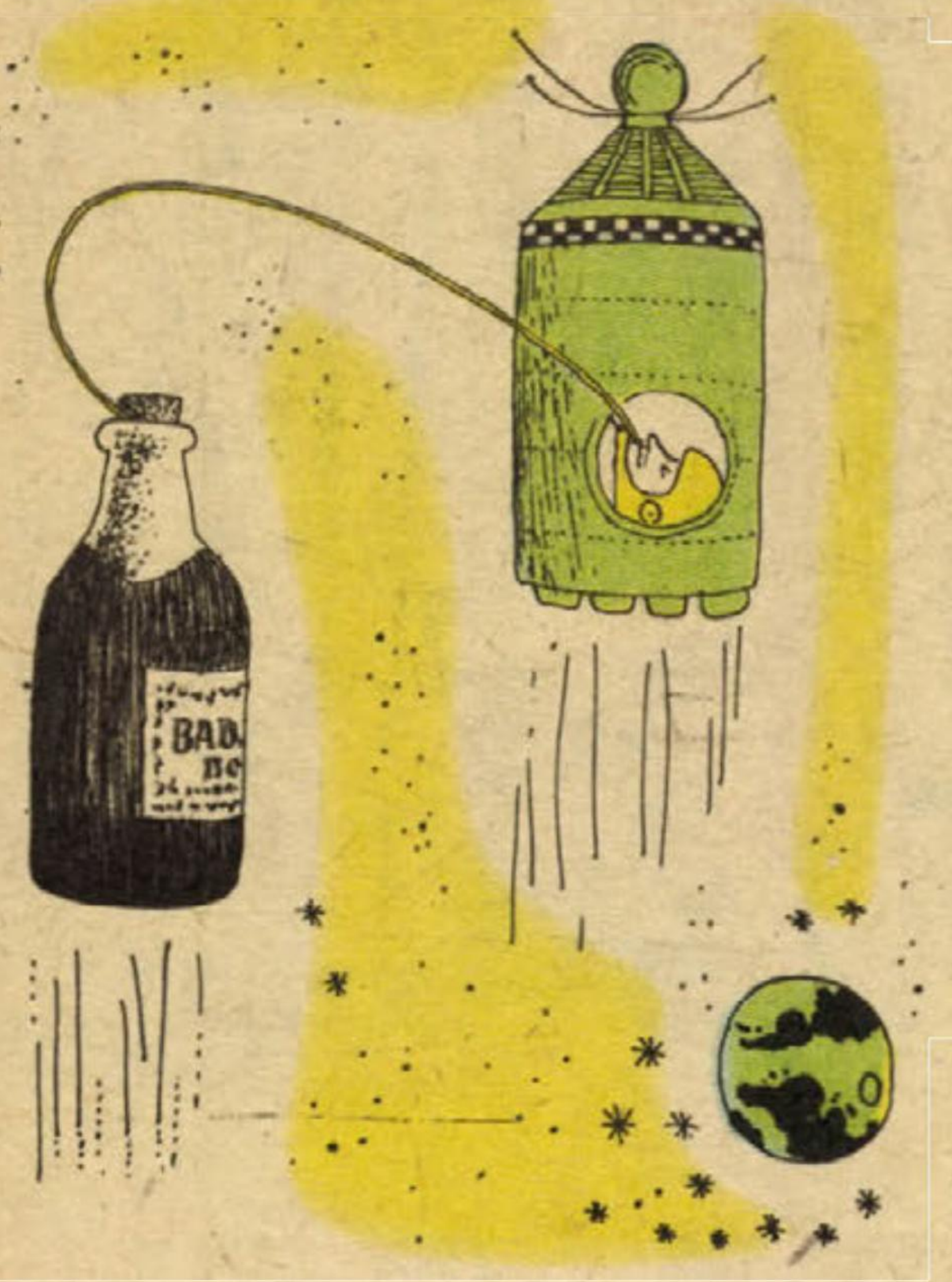

AZ UTCA BOLONDJA

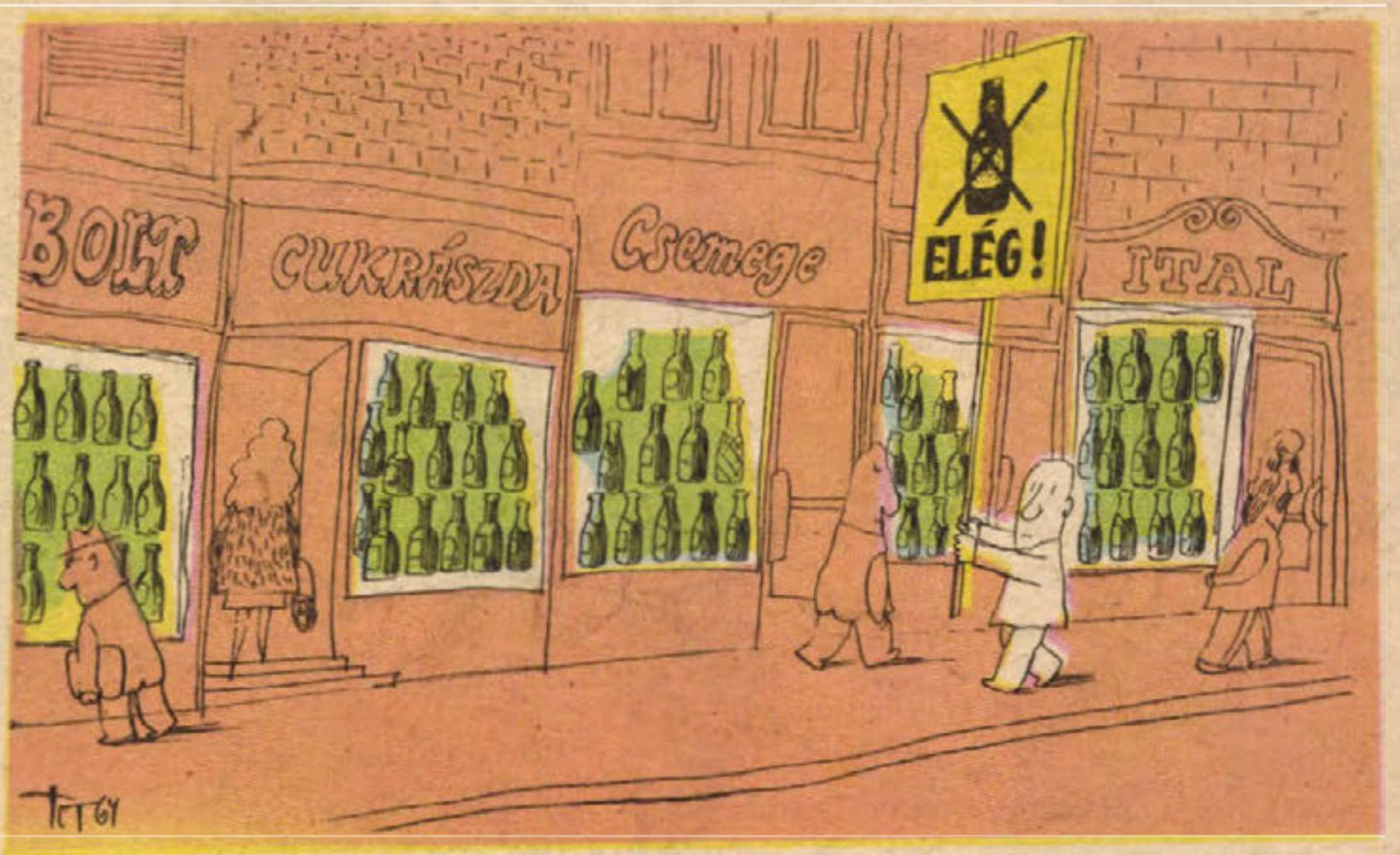

FÉRFIAS VIADAL

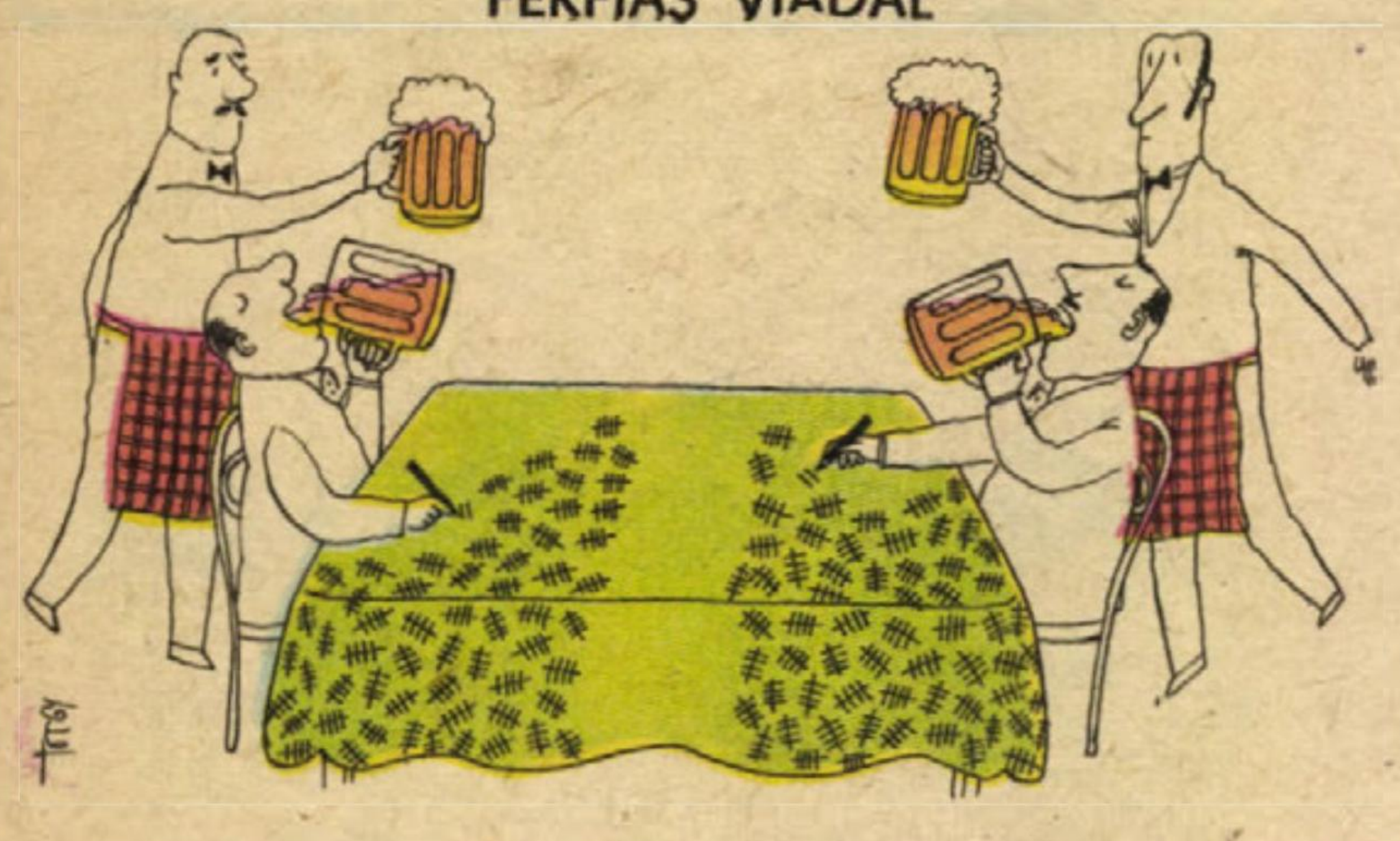

SZABADIDŐ

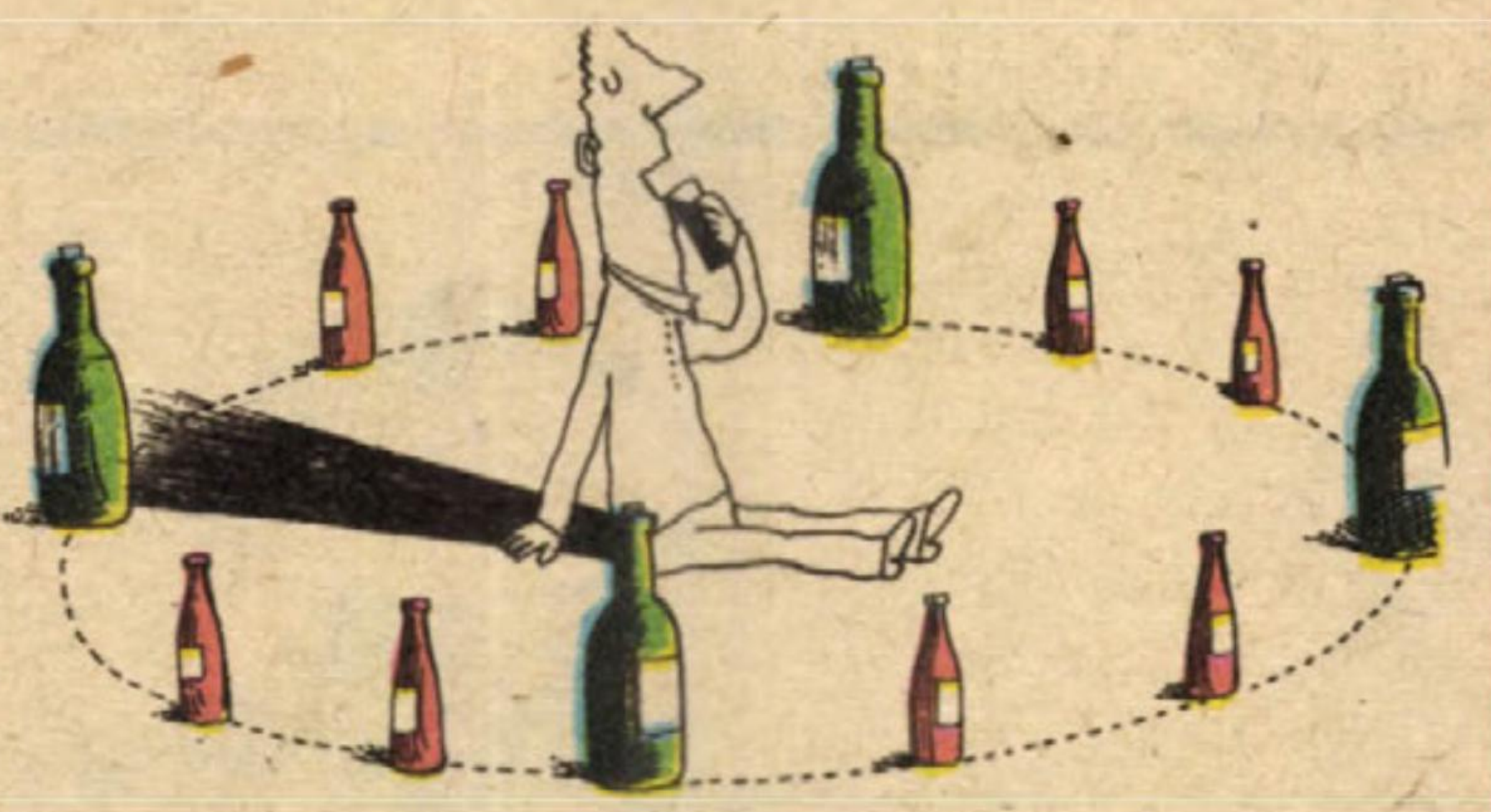

Az idő múlása

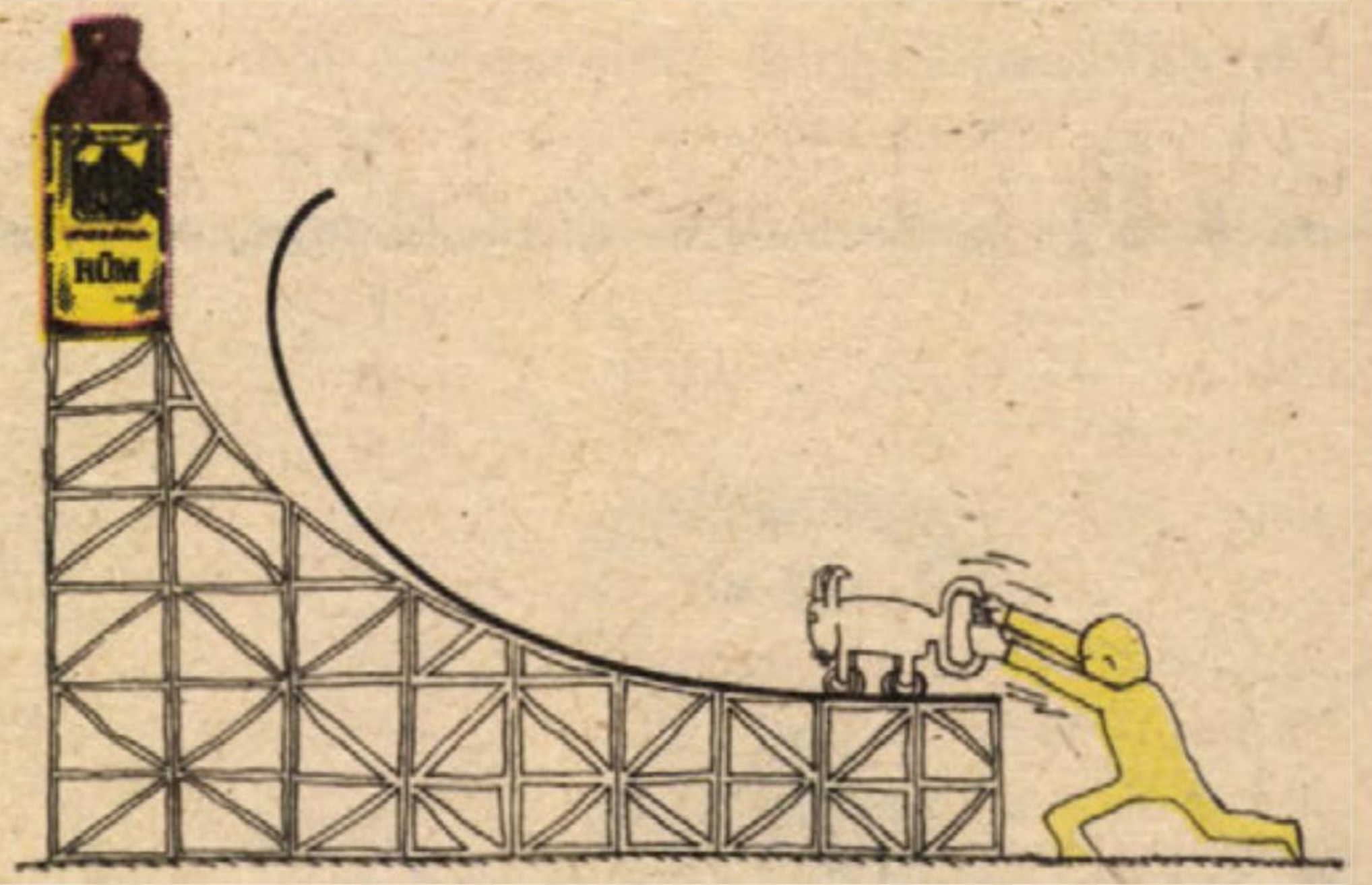

Az alkoholizmus elleni harc jelenlegi állása.

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

FALS

A szicíliai Cefalu városka egyik közlekedési rendőre súlyos bírságot akasztott a helybeli tűzoltómester nyakába.

— Mi történt? — kérdezte Cefalu másik közlekedési rendőre. — Hamisan játszottak?

— Súlyosabb. Ellenkező irányba masíroztak egy egyirányú utcában.

FOGAK

Roy Scheider játszotta a „Jaws" („Fogak") című tévéfilm főszerepét. Egy gyilkos fehér cápa iszonyatos fogai elől kellett menekülnie — körülbelül ennyi volt a tennivalója másfél órán át.

Most meg újra üldözik.

Ezúttal nem gyilkos cápa, hanem Sir Lawrence Olivier. Szeretné, ha új filmjének, a „Maratoni futó"-nak a címszerepét is Roy Scheider játszaná. Maga Olivier egy kopasz exnácit alakít a filmen.

— A cápa ijesztőbb volt — mondja Scheider. — De Olivier határozottan jobb színész.

ÁLOM

Paul Callan írja a Daily Mirrorban.

„Összeszaladtam egy öreg barátommal, keservesen panaszkodott az infláció miatt. Hogy most már aligha tudja összeütni azt a házikót, amelyet nyugdíjas korára tervezett magának.

— Az a baj, pajtás — mondta —, hogy a ház, amelyről álmodoztál, ma négyszer annyiba kerül, mint amenynyit valaha is álmodtál."

MEGOLDÁS

Atlantában két megszállott autós hatalmas karambolt csapott.

— Enyhítő körülménynek tekintem — mondta a bíró a tárgyaláson —, hogy önök egymásba rohantak és nem valami ártatlan embert sodortak végveszélybe. Ha az önök módszere elterjedne, talán közelebb jutnánk a probléma gyökeres megoldásához.

APRÓSÁGOK

TÁRSASJÁTÉK

A felelősség: megfordított futball,
mit minden íróasztal tovább rugdal
és elpasszol, hogy ne maradjon nála,
mert ha ott ragad, még öngóllá válna.

TÖRTÉNELEM

A kukac egy horgon csücsül
s a hallal így veszekszik:
– Ha nem hagysz békén, életed
utolsó perce lesz itt! –

. . . Kúszó kukac, hadat üzensz
a hangtalan halaknak?
Úgyis az dönt, kinek ott fönt
kezében van a madzag.

Bedő István

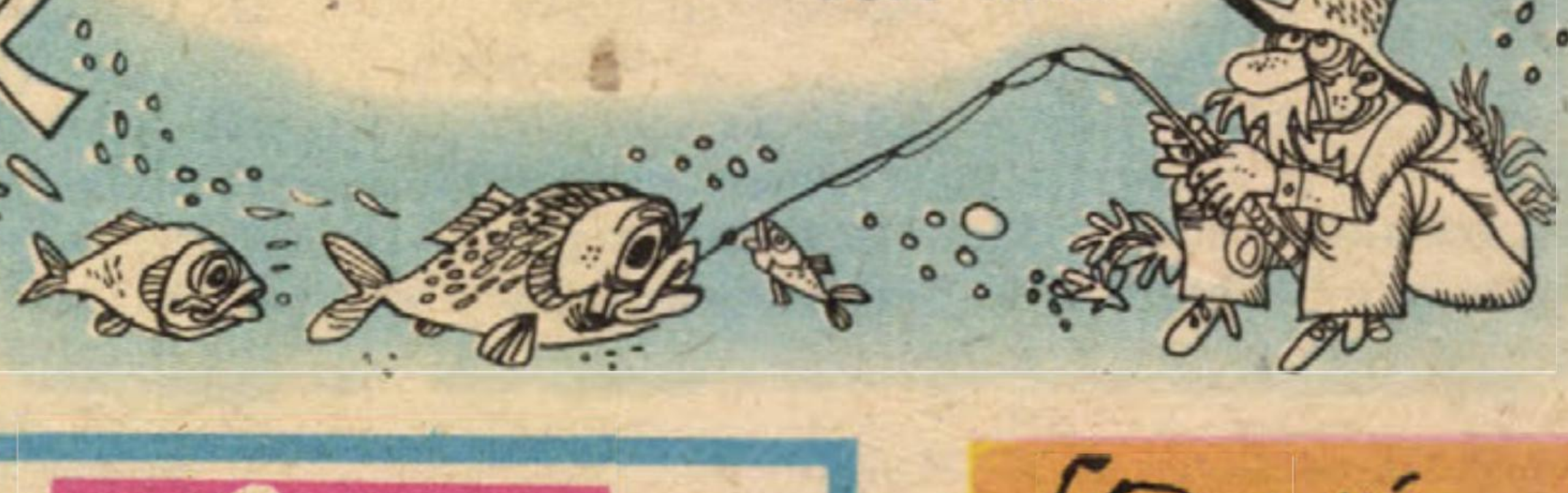

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-07 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Tomi mamája este azon kapja gyermekét, hogy lábait az ébresztőórára rakja.

— Mit csinálsz, Tomi?

— Elaludtak a lábaim — válaszolja a gyerek —, fel kell őket kelteni!

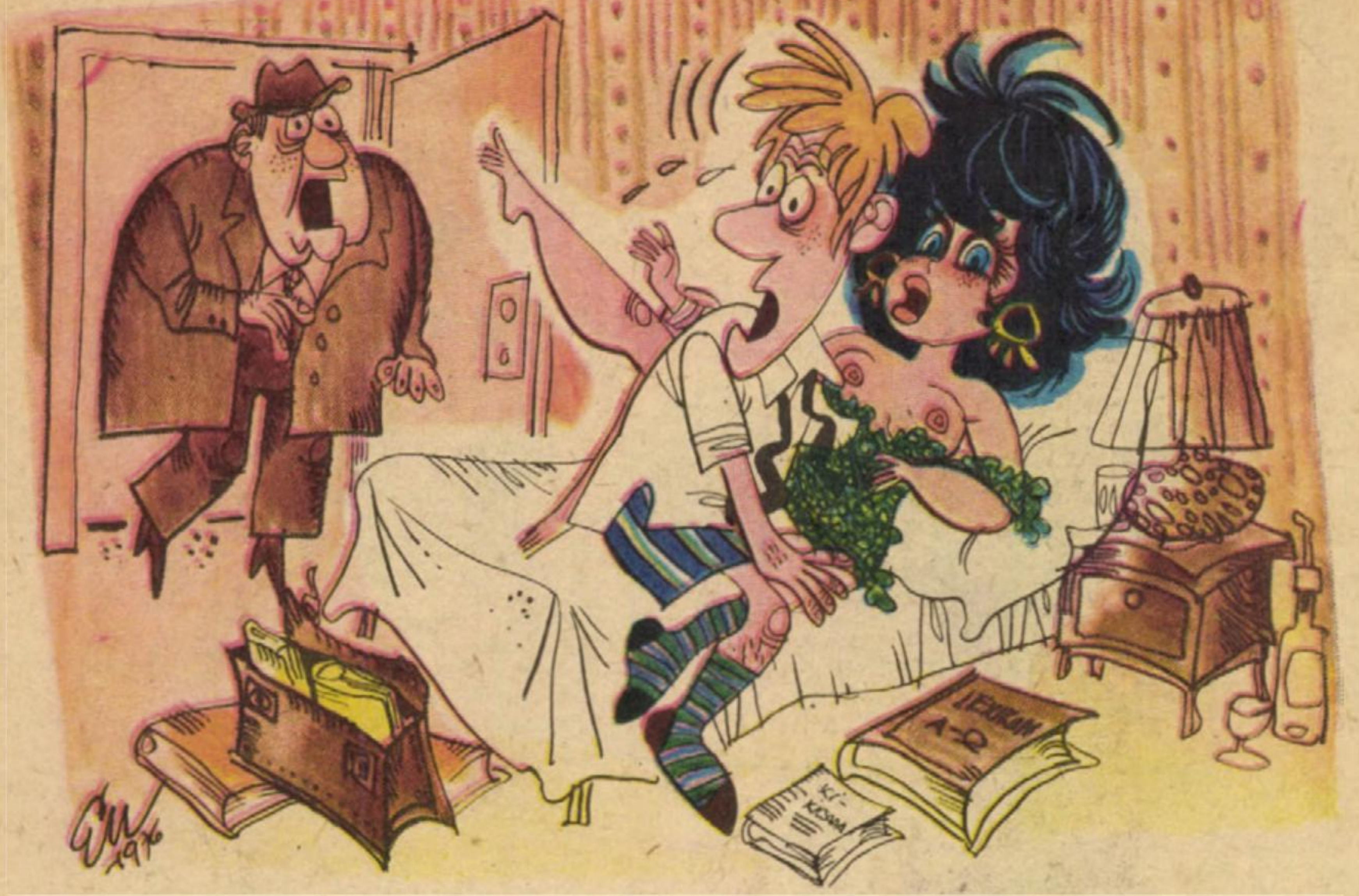

– Kár erőszakoskodnia, fiatalember, nem veszünk semmiféle lexikont!...

BELVÁROSI KÖZLEKEDÉS

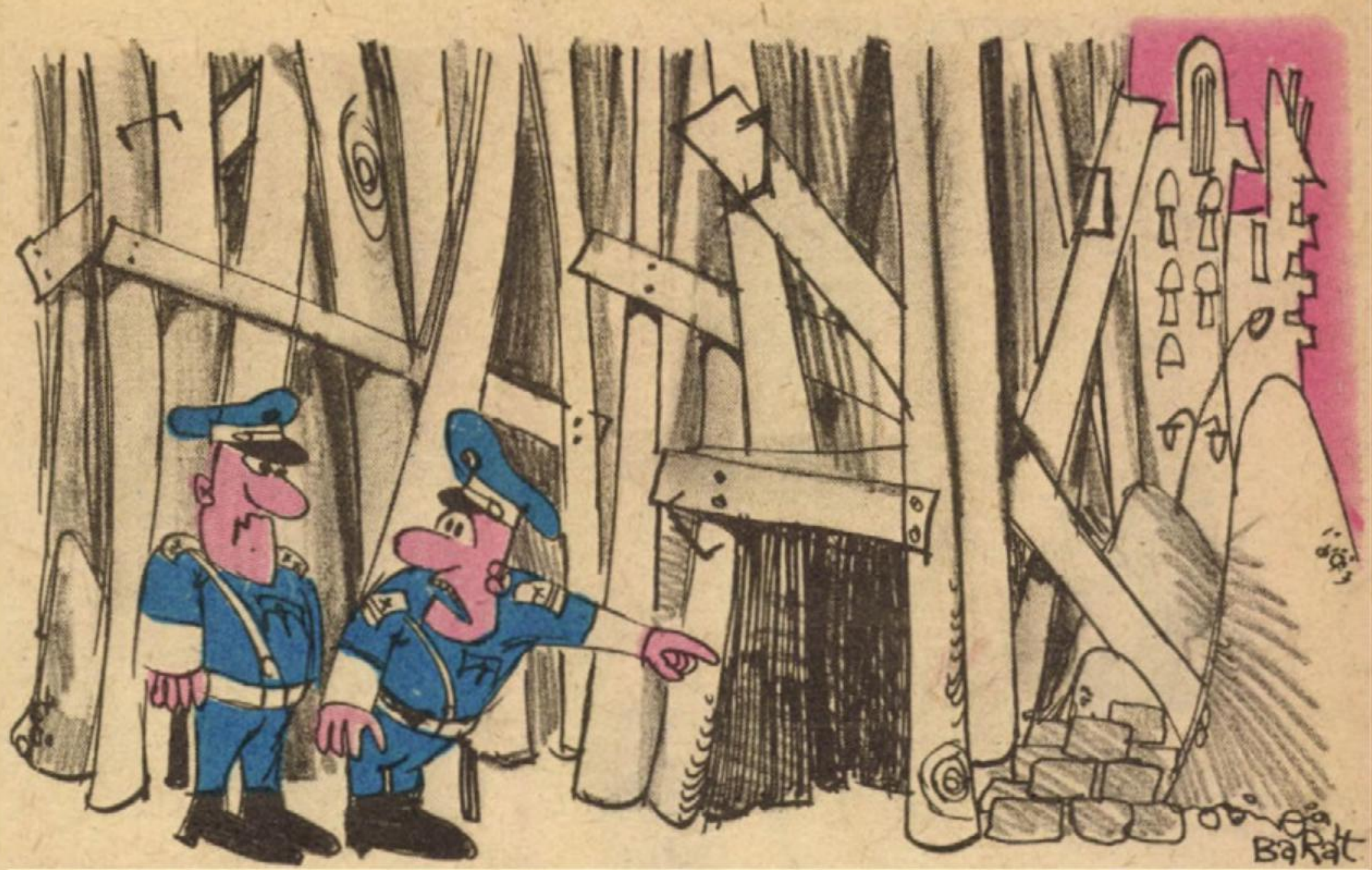

– Már megint egérutat nyert...

HÁLAPÉNZ

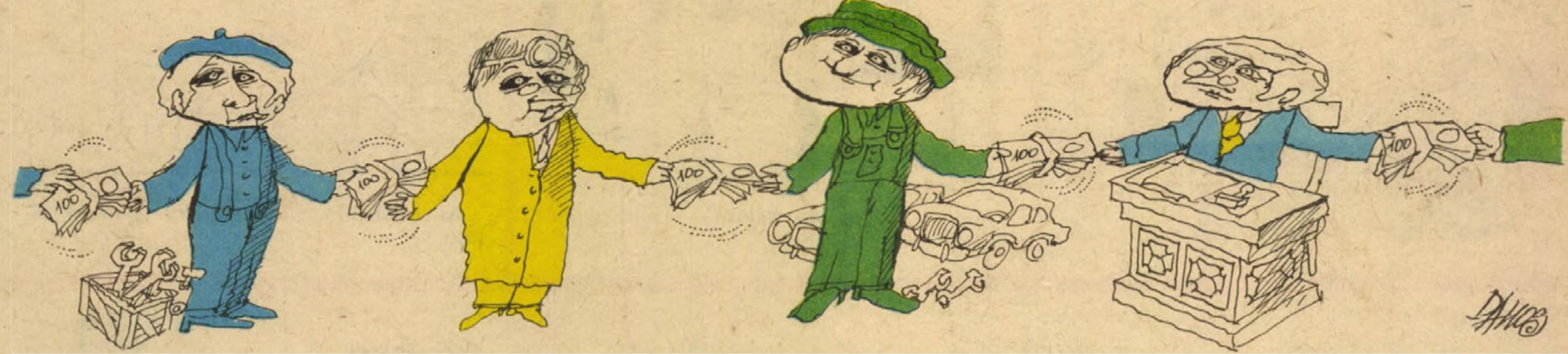

– Tulajdonképpen a pénzünknél maradunk...

MEGLEPŐ ESET

A nagyvállalat liftjéből már valamennyi utas kiszállt, egy bánatos arcú fiatalember kivételével. — Hányadik emeletre tetszik? — kérdi tőle a liftes. Szokatlan választ kap: — Vízszintes 1 — függőleges 20. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 16-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

1 N	2 E	3 K	4 E	5 M	6 T	E	7 L	J	8 E	9 S	10 E	11 N	12 M	Í
13 Ö	S	E	R	D	Ö	■		■	14 S	I	M	E	O	N
■	15 Z	S	É	■	16 M	17 I	N	18 S	Z	K	■	19 O	L	D
20 É	T	E	L	21 H	O	R	D	O	■	22 E	23 H	■	24 L	E
25 N	E	■	26 Y	A	N	K	I	E	■	27 R	É	28 S	■	G
29 A	L	30 M	E	I	D	A	■	■	31 É	T	V	Á	32 G	Y
33 Z	E	U	S	■	34 A	F	35 R	36 I	K	A	■	37 R	A	■
38 É	N	F	■	39 S	T	I	K	K	E	R	■	40 T	R	E
R	■	41 F	42 T	C	■	R	■	43 A	Z	A	L	E	A	■
44 T	45 Ü	■	46 R	H	■	47 K	48 E	R	E	T	■	49 N	I	50 S
51 U	R	52 B	E	■	53 P	A	M	U	T	■	54 I	G	■	Z
55 T	E	R	V	■	O	■	56 É	S	■	57 S	Z	E	58 G	I
59 A	S	■	60 I	61 L	L	62 I	R	■	63 S	Z	E	R	E	T
Z	■	64 C	S	A	L	A	R	65 J	■	66 Á	L	■	67 B	O
O	M	H	O	G	Y	F	E	L	E	J	T	S	E	K

VÍZSZINTES

13. Úgy is mondhatjuk: dzsungel
14. Bolgár uralkodó volt, aki az etelközi magyarok ellen is harcolt
15. ZS
16. A Szovjetunió egyik nagy ipari városa
19. Folyadékban eloszlat
20. Ennivaló szállítására szolgál
22. Indulatszó
24. Igekötő
25. Tiltószó
26. Úgy mondjuk: jenki
27. Folytonossági hiány
29. Portugál hadvezér a 16-ik században, Kelet-India alkirálya
31. Azt mondják, evés közben jön meg
33. Görög főisten
34. A fekete földrész
37. Helyrag
38. É. N. F.
39. Holland politikus, egy ideig a NATO főtitkára is volt
40. A függ. 42 kezdete
41. A Fradi
43. Szép szobanövény
44. Varrószerszám
46. R. H.
47. A képet övezi
49. Jugoszláviai város
51. Pro ... („a városért") kitüntetés
53. Szövőipari nyersanyag
54. Helyhatározórag
55. Megvalósításra váró elképzelés
56. S
57. Kedvét ...
59. A. S.
60. Ókori nép Közép-Európában
63. Folyó Romániában és a Szovjetunióban
64. Hazug, álnok
66. Nem igazi
67. ... kréta

FÜGGŐLEGES

1. Az egyik nem
2. Ostoba
3. Sárgásfehér, fakó színű (állat)
4. Határozott, nem igen tűr ellentmondást
5. M. D.
6. Csak állítmányból és alanyból áll
7. Hársfa — németül
8. SZ·
9. Kivívja a közönség tetszését (két szó)
10. M
11. Összetételekben „új" a jelentése
12. Zenei hangnem
17. Nehezen olvasható írás
18. S. O. E.
21. H. A. I.
23. Helyi érdekű vasút
28. Amit eső után dagaszt ember és állat
30. A nők kezét tartja melegen
31. Írásjel
32. Kossuth-díjas költőnk (Gábor)
35. Római katolikus
36. A görög mitológia szerencsétlenül járt repülője
39. Német „s" betű
42. Város Olaszországban, Velencétől nem messze
45. Nincs benne semmi
48. Helyhatározó
50. Indulatból fakadó mocskolódó kifejezés
52. B. R.
53. A Koldusopera egyik szereplője
54. A rovar lábának jelzője
57. Nyílás a fejen
58. Sovány ló
61. A laguna egyik fele
62. I. Á. F.
64. C. H.
65. 550 — római számmal

FÉRFIAKNAK VALÓ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Amit a feketeszeműek vétenek, a kékszeműek jóváteszik, és viszont."

100—100 forintot nyertek:

Mészáros Anna, 9222 Hegyeshalom, MÁV Vasútállomás,

Hollósi Árpád, 2071 Páty, Burgundia u. 14.

Munkácsy Károly, 1222 Bp. Éger u. 18. sz.

A díjakat postán küldjük el.

```
amitafeketeszem
kapadohány z tü
étolaj nyulak e
kal tttt kellék
stxx orom  mérv
z sek iromba lé
emánuel ráültet
megorrol v á le
ür niagara nein
etc zsinagoga e
k számado j rkk
jfi lu o atala
oirt salakos zé
vakar r göz sár
áteszikésviszont
```